

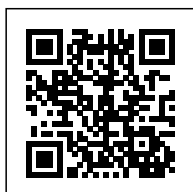

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
POSLANECKÁ SNĚMOVNA

VIII. volební období

678/0

**Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti
s přijetím zákona o odpadech a zákona o výrobcích s ukončenou
životností**

Zástupce předkladatele: ministr živ. prostředí
Doručeno poslancům: 18. prosince 2019 v 18:28

Vládní návrh

ZÁKON

ze dne 2020,

kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpadech a zákona o výrobcích s ukončenou životností

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o místních poplatcích

Čl. I

Zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění zákona č. 184/1991 Sb., zákona č. 338/1992 Sb., zákona č. 48/1994 Sb., zákona č. 305/1997 Sb., zákona č. 149/1998 Sb., zákona č. 185/2001 Sb., zákona č. 274/2001 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 229/2003 Sb., zákona č. 270/2007 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 348/2009 Sb., zákona č. 183/2010 Sb., zákona č. 30/2011 Sb., zákona č. 300/2011 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 142/2012 Sb., zákona č. 174/2012 Sb., zákona č. 266/2015 Sb., zákona č. 170/2017 Sb. a zákona č. 278/2019 Sb., se mění takto:

1. V § 1 se písmeno f) zrušuje.

Dosavadní písmeno g) se označuje jako písmeno f).

2. V § 1 se na konci písmene f) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno g), které zní:

„g) poplatky za komunální odpad.“

3. V části druhé se hlava VI včetně nadpisu zrušuje.

Dosavadní hlava VII se označuje jako hlava VI.

4. V části druhé se za hlavu VI vkládá nová hlava VII, která včetně nadpisu zní:

„Hlava VII

Poplatky za komunální odpad

Díl 1

Obecné ustanovení

§ 10d

(1) Poplatky za komunální odpad jsou

- a) poplatek za obecní systém odpadového hospodářství a
- b) poplatek za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci.

(2) Obec může zavést pro poplatkové období pouze jeden z poplatků podle odstavce 1.

Díl 2

Poplatek za obecní systém odpadového hospodářství

§ 10e

Subjekt poplatku

Poplatníkem poplatku za obecní systém odpadového hospodářství je

- a) fyzická osoba přihlášená v obci nebo
- b) vlastník nemovité věci zahrnující byt, rodinný dům nebo stavbu pro rodinnou rekreaci, ve které není přihlášená žádná fyzická osoba a která je umístěna na území obce.

§ 10f

Předmět poplatku

Předmětem poplatku za obecní systém odpadového hospodářství je jednotlivá možnost využívat obecní systém odpadového hospodářství, která je dána

- a) přihlášením v této obci,
- b) vlastnictvím jednotlivé nemovité věci zahrnující byt, rodinný dům nebo stavbu pro rodinnou rekreaci, ve které není přihlášená žádná fyzická osoba a která se nachází na území této obce.

§ 10g

Osvobození od poplatku

Od poplatku za obecní systém odpadového hospodářství je osvobozena osoba, které poplatková povinnost vznikla z důvodu přihlášení v obci a která je

- a) poplatníkem poplatku za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci v jiné obci a má v této jiné obci bydliště,

- b) umístěna do dětského domova pro děti do 3 let věku, školského zařízení pro výkon ústavní nebo ochranné výchovy nebo školského zařízení pro preventivně výchovnou péči na základě rozhodnutí soudu nebo smlouvy,
- c) umístěna do zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc na základě rozhodnutí soudu, na žádost obecního úřadu obce s rozšířenou působností, zákonného zástupce dítěte nebo nezletilého,
- d) umístěna v domově pro osoby se zdravotním postižením, domově pro seniory, domově se zvláštním režimem nebo v chráněném bydlení, nebo
- e) na základě zákona omezena na osobní svobodě s výjimkou osoby vykonávající trest domácího vězení.

§ 10h

Výše poplatku

(1) Poplatek za obecní systém odpadového hospodářství činí nejvýše 1200 Kč.

(2) Poplatek se v případě, že poplatková povinnost vznikla z důvodu přihlášení fyzické osoby v obci, snižuje o jednu dvanáctinu za každé dílčí období, na jehož konci

- a) není tato fyzická osoba přihlášena v obci, nebo
- b) je tato fyzická osoba od poplatku osvobozena.

(3) Poplatek se v případě, že poplatková povinnost vznikla z důvodu vlastnictví jednotlivé nemovité věci zahrnující byt, rodinný dům nebo stavbu pro rodinnou rekreaci umístěné na území obce, snižuje o jednu dvanáctinu za každé dílčí období, na jehož konci

- a) je v této nemovité věci přihlášena alespoň 1 fyzická osoba,
- b) poplatník nevlastní tuto nemovitou věc, nebo
- c) je poplatník od poplatku osvobozen.

Díl 3

Poplatek za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci

§ 10i

Subjekt poplatku

Poplatníkem poplatku za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci je

- a) fyzická osoba, která má v nemovité věci bydliště, nebo
- b) vlastník nemovité věci, ve které nemá bydliště žádná fyzická osoba.

§ 10j

Předmět poplatku

Předmětem poplatku za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci je odkládání směsného komunálního odpadu z jednotlivé nemovité věci zahrnující byt, rodinný dům nebo stavbu pro rodinnou rekreaci, která se nachází na území obce.

§ 10k

Základ poplatku

(1) Základem dílčího poplatku za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci za dílčí období je

- a) hmotnost odpadu odloženého z nemovité věci za toto dílčí období v kilogramech připadajícího na poplatníka,
- b) objem odpadu odloženého z nemovité věci za toto dílčí období v litrech připadajícího na poplatníka, nebo
- c) kapacita soustředovacích prostředků pro nemovitou věc na odpad za toto dílčí období v litrech připadající na poplatníka.

(2) Obec zvolí pro poplatkové období jeden ze základů podle odstavce 1.

(3) Hmotností nebo objemem odpadu odloženého z nemovité věci za dílčí období nebo objednanou kapacitou soustředovacích prostředků pro nemovitou věc na dílčí období připadající na poplatníka je

- a) podíl
 1. hmotností nebo objemu odpadu odloženého z této nemovité věci za dílčí období nebo objednané kapacity soustředovacích prostředků pro tuto nemovitou věc na dílčí období a
 2. počtu fyzických osob, které v této nemovité věci mají bydliště na konci dílčího období, nebo
- b) hmotnost nebo objem odpadu odloženého z této nemovité věci za dílčí období nebo kapacita soustředovacích prostředků pro tuto nemovitou věc na dílčí období v případě, že v nemovité věci nemá bydliště žádná fyzická osoba.

(4) Obec může určit minimální základ dílčího poplatku, který činí nejvýše

- a) 10 kg, pokud je základem hmotnost odpadu,
- b) 60 l, pokud je základem objem odpadu nebo kapacita soustředovacích prostředků.

§ 10l

Sazba poplatku

Sazba poplatku za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci činí nejvýše

- a) 6 Kč za kg, pokud je základem hmotnost odpadu,
- b) 1 Kč za l, pokud je základem objem odpadu nebo kapacita soustředovacích prostředků.

§ 10m

Výpočet poplatku

(1) Poplatek za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci se vypočte jako součet dílčích poplatků za jednotlivá dílčí období, na jejichž konci

- a) měl poplatník v nemovité věci bydliště, nebo
- b) neměla v nemovité věci bydliště žádná fyzická osoba v případě, že poplatníkem je vlastník této nemovité věci.

(2) Dílčí poplatek za dílčí období se vypočte jako součin základu dílčího poplatku zaokrouhleného na celé kilogramy nebo litry nahoru a sazby pro tento základ.

§ 10n

Plátce poplatku

- (1) Plátcem poplatku za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci je
- a) společenství vlastníků jednotek, pokud pro dům vzniklo, nebo
 - b) vlastník nemovité věci v ostatních případech.
- (2) Plátce poplatku je povinen vybrat poplatek od poplatníka.

Díl 4

Společná ustanovení

§ 10o

Poplatkové období a dílčí období

- (1) Poplatkovým obdobím poplatků za komunální odpad je kalendářní rok.
- (2) Dílčím obdobím poplatků za komunální odpad je kalendářní měsíc.

§ 10p

Solidární poplatková povinnost

Spoluvlastníci nemovité věci zahrnující byt, rodinný dům nebo stavbu pro rodinnou rekreaci jsou povinni plnit poplatkovou povinnost společně a nerozdílně.

§ 10q

Jednotky

Ustanovení o nemovité věci se použijí obdobně i na jednotku, která je vymezena podle zákona o vlastnictví bytů, spolu s touto jednotkou spojeným podílem na společných částech domu, a pokud je s ní spojeno vlastnictví k pozemku, tak i spolu s podílem na tomto pozemku.

§ 10r

Nemovitá věc vložená do fondu

Na svěřenský fond, podílový fond nebo fond obhospodařovaný penzijní společností, do kterých je vložena nemovitá věc, se pro účely poplatků za komunální odpad hledí jako na vlastníka této nemovité věci.“

5. V § 11 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Pokud obec zavedla poplatek za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci a zvolila v obecně závazné vyhlášce základ dílčího poplatku podle § 10k odst. 1 písm. a)

nebo b), vyměří správce poplatku plátcí poplatků platebním výměrem nebo hromadným předpisným seznamem. Není-li takový plátců, vyměří poplatky správce poplatků poplatníkovi. Poplatek je splatný ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení platebního výměru nebo hromadného předpisného seznamu. Pokud plátců neodvede nebo poplatník nezaplatí tento poplatek včas, může jim správce poplatků vyměřit platebním výměrem nebo hromadným předpisným seznamem zvýšení neodvedeného nebo nezaplaceného poplatku, nebo jejich části, až na trojnásobek. Toto zvýšení je příslušenstvím poplatku a je splatné ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení platebního výměru nebo hromadného předpisného seznamu.“.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 5.

6. V § 14 se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Obec v obecně závazné vyhlášce, kterou zavádí poplatek za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci, zvolí jeden z dílčích základů tohoto poplatku a může určit minimální dílčí základ tohoto poplatku.“.

7. V § 16a se slova „podle § 10b“ nahrazují slovy „za obecní systém odpadového hospodářství“.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Pro poplatkové povinnosti u poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i pro práva a povinnosti s nimi související se použije zákon č. 565/1990 Sb. a obecně závazné vyhlášky vydané na základě jeho zmocnění, ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Obec může za poplatkové období roku 2021 vybírat poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů, který zavedla přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Pro poplatkové povinnosti u tohoto poplatku, jakož i pro práva a povinnosti s nimi související, vzniklé v poplatkovém období roku 2021, se použije zákon č. 565/1990 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, a obecně závazné vyhlášky vydané na základě jeho zmocnění, účinné ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona.

3. Od poplatku za obecní systém odpadového hospodářství podle zákona č. 565/1990 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se v dílčím období osvobozuje fyzická osoba, která má na konci tohoto dílčího období bydliště v jiné obci, je v této obci poplatníkem poplatku za komunální odpad podle § 161 odst. 3 zákona č. .../2020 Sb., o odpadech, ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, a které poplatková povinnost vznikla z důvodu přihlášení v obci.

4. Obec nemůže zavést poplatky za komunální odpad podle zákona č. 565/1990 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, za poplatkové období roku 2021, ve kterém

- a) má podle § 161 odst. 3 zákona č. .../2020 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, zaveden poplatek za komunální odpad, nebo
- b) má podle bodu 2 zaveden poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů, nebo
- c) vybírá podle § 161 odst. 1 zákona č. .../2020 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, úhradu za shromažďování, sběr, přepravu, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů.

5. Poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů se pro účely jeho placení považuje za poplatek za obecní systém odpadového hospodářství.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o živnostenském podnikání

Čl. III

V § 3 odst. 3 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění zákona č. 286/1995 Sb., zákona č. 147/1996 Sb., zákona č. 19/1997 Sb., zákona č. 49/1997 Sb., zákona č. 79/1997 Sb., zákona č. 217/1997 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 122/2000 Sb., zákona č. 123/2000 Sb., zákona č. 151/2000 Sb., zákona č. 158/2000 Sb., zákona č. 362/2000 Sb., zákona č. 256/2001 Sb., zákona č. 477/2001 Sb., zákona č. 281/2002 Sb., zákona č. 162/2003 Sb., zákona č. 38/2004 Sb., zákona č. 167/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 499/2004 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 62/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 179/2006 Sb., zákona č. 130/2008 Sb., zákona č. 189/2008 Sb., zákona č. 230/2008 Sb., zákona č. 254/2008 Sb., zákona č. 285/2009 Sb., zákona č. 155/2010 Sb., zákona č. 160/2010 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 53/2012 Sb., zákona č. 199/2012 Sb., zákona č. 221/2012 Sb., zákona č. 241/2013 Sb., zákona č. 303/2013 Sb., zákona č. 127/2014 Sb., zákona č. 91/2016 Sb., zákona č. 188/2016 Sb., zákona č. 258/2016 Sb., zákona č. 304/2016 Sb., zákona č. 204/2017 Sb., zákona č. 261/2017 Sb., zákona č. 171/2018 Sb. a zákona č. .../2019 Sb., se na konci písmene a) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno am), které zní:

„am) činnost provozovatelů kolektivních systémů zákona o výrobcích s ukončenou životností.“

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o daních z příjmů

Čl. IV

V § 19 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona č. 267/2014 Sb., písmeno zc) zní:

„zc) příspěvky provozovatelů solárních elektráren nebo výrobců podle zákona upravujícího výroby s ukončenou životností plynoucí provozovateli kolektivního systému podle zákona upravujícího výroby s ukončenou životností, pokud jsou použity na zajištění plnění povinností zpětného odběru, zpracování a využití nebo odstranění výrobků s ukončenou životností s výjimkou nákladů na zřízení sběrného místa provozovatele solární elektrárny, a příspěvky osob, které uvádějí na trh nebo do oběhu obaly, plynoucí autorizované obalové společnosti, pokud jsou použity na zajištění plnění povinnosti zpětného odběru a využití odpadu z obalů,“.

Čl. V

Přechodné ustanovení

Pro daňové povinnosti u daně z příjmů za zdaňovací období započatá přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i pro práva a povinnosti s nimi související se použije zákon č. 586/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů

Čl. VI

Zákon č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů, ve znění zákona č. 157/1993 Sb., zákona č. 323/1993 Sb., zákona č. 244/1994 Sb., zákona č. 132/1995 Sb., zákona č. 211/1997 Sb., zákona č. 333/1998 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 126/2002 Sb., zákona č. 260/2002 Sb., zákona č. 176/2003 Sb., zákona č. 438/2003 Sb., zákona č. 669/2004 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 223/2006 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 2/2009 Sb., zákona č. 216/2009 Sb., zákona č. 278/2009 Sb., zákona č. 346/2010 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., zákona č. 267/2014 Sb., zákona č. 221/2015 Sb., zákona č. 243/2016 Sb., zákona č. 258/2016 Sb., zákona č. 304/2016 Sb., zákona č. 170/2017 Sb., zákona č. .../2019 Sb. a zákona č. .../2019 Sb., se mění takto:

1. V § 10 odst. 2 se za slovo „bohatství“ vkládají slova „, rezerva na zajištění rekultivace a následné péče o skládku podle zákona upravujícího odpady“.
2. V § 10a odst. 1 větě první se slova „v bance se sídlem na území České republiky nebo v případě rezerv vymezených v § 10 odst. 2 se souhlasem příslušného obvodního báňského úřadu, příslušného krajského úřadu nebo Správy úložišť radioaktivního odpadu také na samostatný účet v bance se sídlem na území jiného členského státu Evropské unie“ nahrazují slovy „vedený v České republice u banky nebo pobočky zahraniční banky se sídlem v jiném členském státě Evropské unie“ a za slova „prostředků rezerv tvořených podle § 9 a § 10 odst. 1 nebo rezerv vymezených v § 10 odst. 2“ se vkládá čárka.
3. V § 10a odst. 4 písm. b) se slova „pro rekultivace a sanace skládek²⁵⁾“ nahrazují slovy „na zajištění rekultivace a následné péče o skládku podle zákona upravujícího odpady“.

Poznámka pod čarou č. 25 se zrušuje.

Čl. VII

Přechodné ustanovení

Pro daňové povinnosti u rezerv za zdaňovací období započatá přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i práva a povinnosti s nimi související se použije zákon č. 593/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o pozemních komunikacích

Čl. VIII

V § 19b odst. 4 a 8 a v § 19c odst. 2 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění zákona č. 268/2015 Sb. a zákona č. 193/2018 Sb., se slova „, výkupu, zpracování, využívání nebo odstraňování autovraků³⁷⁾“ nahrazují slovy „vozidel s ukončenou životností podle zákona o výrobcích s ukončenou životností“.

Poznámka pod čarou č. 37 se zrušuje.

ČÁST ŠESTÁ

Změna veterinárního zákona

Čl. IX

V § 3 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů, (veterinární zákon), ve znění zákona č. 131/2003 Sb., zákona č. 48/2006 Sb., zákona č. 182/2008 Sb., zákona č. 308/2011 Sb., zákona č. 139/2014 Sb., zákona č. 243/2016Sb., zákona č. 302/2017 Sb. a zákona č. .../2019 Sb., se odstavec 5 včetně poznámky pod čarou č. 7b zrušuje.

Dosavadní odstavce 6 a 7 se označují jako odstavce 5 a 6.

ČÁST SEDMÁ

Změna zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích

Čl. X

Zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění zákona č. 478/2001 Sb., zákona č. 175/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 193/2003 Sb., zákona č. 103/2004 Sb., zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 411/2005 Sb., zákona č. 226/2006 Sb., zákona č. 311/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 170/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 137/2008 Sb., zákona č. 383/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 297/2009 Sb., zákona č. 347/2009 Sb., zákona č. 30/2011 Sb., zákona č. 152/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 457/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb., zákona č. 169/2013 Sb., zákona č. 239/2013 Sb., zákona č. 243/2016 Sb., zákona č. 298/2016 Sb., zákona č. 63/2017 Sb., zákona č. 183/2017 Sb., a zákona č. 193/2018 Sb. a zákona č. 227/2019 Sb. se mění takto:

1. V § 13 odst. 1 písm. a) bodě 1 se slovo „autovraků²³⁾“ nahrazuje slovy „vozidel s ukončenou životností podle zákona o výrobcích s ukončenou životností“.
2. Poznámka pod čarou č. 23 zní:
„²³⁾ Zákon č. .../2020 Sb., o výrobcích s ukončenou životností.“
3. V § 13 odst. 1 písm. c) a v § 13 odst. 2 se slovo „autovraků“ nahrazuje slovy „vozidel s ukončenou životností podle zákona o výrobcích s ukončenou životností“.
4. Poznámka pod čarou č. 24 zní:
„²⁴⁾ § 105 odst. 3 zákona č. .../2020 Sb., o výrobcích s ukončenou životností.
§ 19b odst. 4 zákona č. 13/1997 Sb.“
5. V § 13 odst. 5 se slova „evidenci podle zvláštního právního předpisu²³⁾“ nahrazují slovy „informačním systému pro vedení informací o vozidlech s ukončenou životností podle zákona o výrobcích s ukončenou životností“.

ČÁST OSMÁ

Změna zákona o správních poplatcích

Čl. XI

V příloze k zákonu č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, položka 122 zní:

„Položka 122

a) Udělení pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů podle zákona o odpadech	Kč	1 000
b) Vydání povolení provozu zařízení určeného pro nakládání s odpady nebo povolení k obchodování s odpady podle zákona o odpadech	Kč	500
c) Vydání povolení k upuštění od odděleného soustředování odpadů podle zákona o odpadech	Kč	1 000
d) Přijetí oznámení o přeshraniční přepravě odpadu podle zákona o odpadech	Kč	10 000
e) Vydání rozhodnutí o změně vydaného rozhodnutí v přeshraniční přepravě odpadu podle čl. 17 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 o přepravě odpadů a podle zákona o odpadech	Kč	6000

Osvobození

Od poplatku podle písmen d) a e) je osvobozen příslušný orgán a osoba jednající jeho jménem podle čl. 22 nebo 24 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 o přepravě odpadů.“.

Poznámka pod čarou č. 72 se zrušuje.

ČÁST DEVÁTÁ

Změna chemického zákona

Čl. XII

Zákon č. 350/2011 Sb., o chemických látkách a chemických směsích a o změně některých zákonů (chemický zákon), ve znění zákona č. 279/2013 Sb., zákona č. 61/2014 Sb., zákona č. 324/2016 Sb., zákona č. 183/2017 Sb., zákona č. 299/2017 Sb. a zákona č. 45/2019 Sb., se mění takto:

1. V § 22 se doplňuje odstavec 7, který včetně poznámek pod čarou č. 29 a 30 zní:

„(7) Výrobce, dovozce, dodavatel nebo následný uživatel, který uvádí předmět na trh, je povinen poskytovat informace podle čl. 33 odst. 1 přímo použitelného předpisu Evropské unie o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek²⁹⁾ do databáze vedené Evropskou agenturou pro chemické látky³⁰⁾.“

²⁹⁾ Čl. 33 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES

³⁰⁾ Čl. 9 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 98/2008 ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/851 ze dne 30. května 2018.“

CELEX 32008L0098

2. V § 34 se za odstavec 20 vkládá nový odstavec 21, který zní:

„(21) Výrobce, dovozce, dodavatel nebo následný uživatel se dopustí přestupku tím, že neposkytne informace do databáze Evropské agentury pro chemické látky podle § 22 odst. 7.“

Dosavadní odstavec 21 se označuje jako odstavec 22.

CELEX 32008L0098

3. V § 34 odst. 22 písm. e) se slovo „nebo“ nahrazuje čárkou a na konci textu písmene se doplňují slova „nebo odstavce 21“.

CELEX 32008L0098

ČÁST DESÁTÁ

ÚČINNOST

Čl. XIII

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2021.

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

A. OBECNÁ ČÁST

Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpadech a zákona o výrobcích s ukončenou životností

A Zhodnocení platného právního stavu

Platný zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpadech“) je právním předpisem, kterým se řídí odpadové hospodářství v ČR již více než 15 let. Základním unijním předpisem, ze kterého návrh zákona vychází a jehož požadavky transponuje do české legislativy, je směrnice Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic (dále jen „rámcová směrnice“). Oblast odpadového hospodářství je nicméně upravena i celou řadou dalších unijních předpisů, které byly postupně do českého právního řádu implementovány (směrnice o skládkách, nařízení o přepravě odpadů ap.). I v důsledku toho se platný zákon o odpadech postupem času stal předpisem značně komplikovaným a nepřehledným, zejména v částech upravujících zpětný odběr výrobků.

Mezi nejnovější unijní předpisy lze řadit předpisy v rámci tzv. balíčku k oběhovému hospodářství. Jedná se o, Směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/849 ze dne 30. května 2018, kterou se mění směrnice 2000/53/ES o vozidlech s ukončenou životností, 2006/66/ES o bateriích a akumulátorech a odpadních bateriích a akumulátorech a 2012/19/EU o odpadních elektrických a elektronických zařízeních, Směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/850 ze dne 30. května 2018, kterou se mění směrnice 1999/31/ES o skládkách odpadů, Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/851 ze dne 30. května 2018, kterou se mění směrnice 2008/98/ES o odpadech, Směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/852 ze dne 30. května 2018, kterou se mění směrnice 94/62/ES o obalech a obalových odpadech, Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/853 ze dne 30. května 2018, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1257/2013 a směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/63/ES a 2009/31/ES a směrnice Rady 86/278/EHS a 87/217/EHS, pokud jde o procesní pravidla v oblasti podávání environmentálních zpráv, a zrušuje směrnice Rady 91/692/EHS a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/848 ze dne 30. května 2018 o ekologické produkci a označování ekologických produktů a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 834/2007.

Nelze opomenout ani nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/852 o rtuti a o zrušení nařízení (ES) č. 1102/2008 a nařízení Rady (EU) 2017/997 ze dne 8. června 2017, kterým se mění příloha III směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES, pokud jde o nebezpečnou vlastnost HP 14 „ekotoxický“.

Česká republika je povinna tyto unijní předpisy řádně a včas transponovat.

B Odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy, včetně dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů a žen

Oproti stávající právní úpravě, kdy zákon o odpadech obsahoval právní úpravu odpadů včetně právní úpravy výrobků s ukončenou životností, navrhovaná právní úprava rozděluje oblast nově na dva samostatné okruhy – odpady a výrobky s ukončenou životností, přičemž každá z nich bude upravena samostatným zákonem. Důvodem jsou zejména specifika problematiky výrobků s ukončenou životností, která se v mnoha ohledech vymyká systematickému základnímu odpadovému režimu.

Změnový zákon obsahuje návrhy dílčích novelizací v souvislosti s přijetím nového zákona o odpadech a zákona o výrobcích s ukončenou životností.

Změna právní úpravy se promítne změnovým zákonem do následujících právních předpisů:

- ke stěžejním změnám dojde v zákoně č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích,
- k dalším změnám spíše marginálního charakteru dojde v
 - zákoně č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání
 - zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů,
 - zákoně č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů,
 - zákoně č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích,
 - zákoně č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů,
 - zákoně č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů,
 - zákoně č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích a
 - zákoně č. 350/2011 Sb., o chemických látkách a chemických směsích a o změně některých zákonů.

Nejvýraznější změna je tedy v oblasti místních poplatků. Poplatek za komunální odpad bude nově upraven pouze v zákoně o místních poplatcích, čímž bude odstraněna dosavadní dvojkolejnost právní úpravy.

Obec si bude moci zvolit buď poplatek za obecní systém odpadového hospodářství, který je založen na obdobném principu jako rušený poplatek podle § 10b zákona o místních poplatcích, nebo poplatek za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci, jenž je naopak založen na skutečném množství vyprodukovaného odpadu, který byl odložen do soustředovacích nádob nebo na určená místa, případně na kapacitě soustředovacích prostředků na poplatkové období.

Pokud jde o změnu chemického zákona, Evropská agentura pro chemické látky zavádí informační databázi, která bude zpřístupněna subjektům zpracovávajícím odpady a na základě žádosti také spotřebitelům. Problematika chemických látek je v unijním právu upravena převážně prostřednictvím přímo použitelných nařízení. S ohledem na tuto skutečnost byla změnovým zákonem vtělena do chemického zákona právě povinnost

výrobce, dovozce, dodavatele a následného uživatele poskytovat informace do databáze zřízené Evropskou agenturou pro chemické látky.

Navrhovaná právní úprava neupravuje vztahy, které by se dotýkaly zákazu diskriminace (ve smyslu antidiskriminačního zákona jde o nerovné zacházení či znevýhodnění některé osoby z důvodu rasy, etnického původu, národnosti, pohlaví, sexuální orientace, věku, zdravotního postižení, náboženského vyznání, víry či světového názoru). Proto lze konstatovat, že navrhované řešení nemá žádné dopady ve vztahu k zákazu diskriminace, včetně rovného postavení mužů a žen.

C Vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy

Vzhledem k předkládaným návrhům zákona o odpadech a zákona o výrobcích s ukončenou životností je nezbytné upravit shora jmenované zákony, které s těmito novými zákony souvisejí.

D Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky

Navrhovaný zákon je v souladu s ústavním pořádkem České republiky a vychází ze zásad uvedených v Ústavě České republiky a v Listině základních práv a svobod. Jedná se zejména o zásadu legální licence tedy uplatňování státní moci pouze v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon (čl. 2 odst. 3 Ústavy České republiky a čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod) a ukládání povinností jen na základě zákona a v jeho mezích a při zachování základních práv a svobod (čl. 4 Listiny základních práv a svobod).

Navrhované znění respektuje práva a svobody zakotvené v Listině základních práv a svobod. Současně je navrhovaná právní úprava v souladu s nálezy Ústavního soudu, které se k dané oblasti vztahují.

E Zhodnocení slučitelnosti navrhované právní úpravy s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie, obecnými právními zásadami práva Evropské unie

Navrhovaná právní úprava je v souladu s právními předpisy Evropské unie. Na upravovanou oblast odpadů a výrobků s ukončenou životností se vztahují směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES o odpadech a o zrušení některých směrnic (dále jen „rámcová směrnice o odpadech“) ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/851, směrnice Rady 1999/31/ES o skládkách odpadů ve znění směrnice 2018/850/EU, směrnice Rady 86/278/EHS o ochraně životního prostředí a zejména půdy při používání kalů z čistíren odpadních vod v zemědělství ve znění rozhodnutí 2018/853/EU, směrnice Rady o odstraňování polychlorovaných bifenylyů a polychlorovaných terfenylů (PCB/PCT), směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU o průmyslových emisích (integrování prevenci a omezování znečištění), směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/19/EU o odpadních elektrických a elektronických zařízeních (OEEZ) ve znění směrnice 2018/849/EU, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/66/ES o bateriích a akumulátorech a odpadních bateriích a akumulátorech a o zrušení směrnice 91/175/EHS, ve znění směrnice 2013/56/EU a směrnice 2018/849/EU, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/53/ES o vozidlech s ukončenou životností ve znění směrnice 2018/849/EU, nařízení Komise (EU) č. 493/2012,

kterým se stanoví prováděcí pravidla pro výpočet recyklační účinnosti procesů recyklace odpadních baterií a akumulátorů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/66/ES, nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 517/2014/EU o fluorovaných skleníkových plynech a o zrušení nařízení (ES) č. 842/2006, nařízení Rady č. 333/2011/EU, kterým se stanoví kritéria vymezující, kdy určité typy kovového šrotu přestávají být odpadem ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES, nařízení Komise č. 1179/2012/EU, kterým se stanoví kritéria vymezující, kdy skleněné střepy přestávají být odpadem ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES, nařízení Komise č. 715/2013/EU, kterým se stanoví kritéria vymezující, kdy měděný šrot přestává být odpadem ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES, nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 850/2004/ES o perzistentních organických znečišťujících látkách a o změně směrnice 79/117/EHS, nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1013/2006/ES o přepravě odpadů a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1257/2013 o recyklaci lodí a o změně nařízení (ES) č. 1013/2006 ve znění rozhodnutí 2018/853/EU, směrnice 2009/16/ES a nařízení Komise (EU) č. 1357/2014, kterým se nahrazuje příloha III směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES o odpadech a o zrušení některých směrnic, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/852 o rtuti a o zrušení nařízení (ES) č. 1102/2008 a nařízení Rady (EU) 2017/997 ze dne 8. června 2017, kterým se mění příloha III směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES, pokud jde o nebezpečnou vlastnost HP 14 „ekotoxický“ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1021 ze dne 20. června 2019 o perzistentních organických znečišťujících látkách.

Změnou chemického zákona jsou transponovány povinnosti plynoucí ze Směrnice Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 98/2008 ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic ve znění Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/851 ze dne 30. května 2018.

F Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána

Navrhovaná úprava je v souladu se závazky České republiky vyplývajícími pro ni z Basilejské úmluvy o kontrole pohybu nebezpečných odpadů přes hranice států a jejich zneškodňování, kterou je Česká republika vázána.

Česká republika je dále jednou ze smluvních stran Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Návrh zákona zajišťuje právo na život podle čl. 2 Úmluvy, neboť stanovuje podmínky pro nakládání s odpady a poskytuje tak ochranu lidského zdraví a životního prostředí před hrozbami souvisejícími s nakládáním s odpady.

Navrhovaná úprava zasahuje v mezích a způsobem stanoveným zákonem do vlastnického práva osob, neboť upravuje povinnosti vlastníků odpadu určitým způsobem s ním nakládat. Tyto zásahy jsou plně odůvodnitelné nutností ochrany lidského zdraví či životního prostředí před hrozbami spojenými s nakládáním s odpady. Z výše uvedeného vyplývá, že návrh zákona je plně v souladu s Úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod a respektuje práva a svobody v ní zakotvené.

G Předpokládaný hospodářský a finanční dopad navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty, na podnikatelské prostředí České republiky, dále sociální dopady, včetně dopadů na rodiny a dopadů na specifické skupiny

obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny, a dopady na životní prostředí

Zhodnocení hospodářských a finančních dopadů navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty, na podnikatelské prostředí České republiky bylo provedeno v závěrečné zprávě z hodnocení dopadů regulace (RIA), která je samostatnou částí předloženého materiálu. V rámci RIA byly také zhodnoceny sociální dopady, včetně dopadů na rodiny a dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny, a dopady na životní prostředí.

Všechny náklady a personální zajištění příslušných agend, které s sebou aplikace nového zákona přinese, budou kryty v rámci stávajících schválených prostředků a nebudou vznášeny dodatečné požadavky nad rámec schváleného státního rozpočtu a střednědobého rozpočtového výhledu.

H Zhodnocení dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů

Nedochází k žádnému novému zpracování osobních údajů. Navrhovaná úprava chemického zákona podnikatelským subjektům ukládá informační povinnost prostřednictvím databáze, avšak předmětem této povinnosti je informace týkající se výrobků, nikoli osobních údajů subjektů. Informace vedené v databázi o podnikatelských subjektech budou odpovídat rozsahu již nyní zveřejňovaných informací souvisejících s podnikáním.

I Zhodnocení korupčních rizik

V důsledku přijetí navrhovaných změn nedojde ke změně korupčních rizik.

J Zhodnocení dopadů na bezpečnost nebo obranu státu

Předkládaný návrh zákona nemá dopady na bezpečnost nebo obranu státu.

B. ZVLÁŠTNÍ ČÁST

K části první

K čl. I:

Zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích postrádal systematiku obvyklou v hmotněprávních předpisech upravujících daně, poplatky a jiná obdobná peněžítá plnění. Na tuto skutečnost reagoval zákon č. 278/2019 Sb., kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích ve znění pozdějších předpisů.

Navrhuje se zrušit stávající poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů podle § 10b zákona o místních poplatcích a zavést dva poplatky za komunální odpad.

Nové poplatky za komunální odpad tvoří komplexní systém a jejich konstrukční prvky jsou zčásti provázané. Jejich konstrukce odpovídá současným trendům tvorby moderní daňové legislativy tak, že jednotlivé konstrukční prvky každého poplatku jsou vymezeny v samostatných ustanoveních.

Podle dosavadní právní úpravy mohla obec rovněž zpoplatnit komunální odpad prostřednictvím **smluvního systém vybírání úhrady za komunální odpad** (§ 17 odst. 6 zákona o odpadech). Tato možnost nebude nadále zachována. Důvodem je závažný problém, který smlouva nese, a to je skutečnost, že pokud občan nebude chtít uzavřít smlouvu, nemusí za odpad platit, přesto je obec povinna zajistit nakládání s jeho komunálním odpadem. Úhradu za komunální systém formou smlouvy při projednání věcného záměru rovněž jednoznačně odmítla Legislativní rady vlády.

Vkládá se nově celá hlava formulovaná tak, aby odpovídala novele zákona 278/2019 Sb., která zavádí v zákoně o místních poplatcích novou systematiku.

K bodu 1 (§ 1 písm. f))

V návaznosti na zrušení poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů dochází k jeho vypuštění z výčtu poplatků, které může obec na svém území zavést.

K bodu 2 (§ 1 písm. g))

Do výčtu poplatků, které obec může na svém území zavést, se doplňují poplatky za komunální odpad. Podle § 10d se jimi rozumí poplatek za obecní systém odpadového hospodářství a poplatek za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci.

K bodu 3 (§ 10b)

V návaznosti na zrušení poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů a změnu systematiky se ruší § 10b, který obsahuje právní úpravu tohoto poplatku. Namísto tohoto poplatku se zavádí poplatek za obecní systém odpadového hospodářství, který je založen na obdobném principu jako rušený poplatek.

K bodu 4 (Hlava VII)

V návaznosti na změnu systematiky se vkládá hlava VII, která bude obsahovat právní úpravu poplatků za komunální odpad (§ 10d až § 10r). Nový poplatek je upraven tak, aby odpovídal nové systematice místních poplatků, která byla zavedena novelou zákona č. 278/2019 Sb., o místních poplatcích, s účinností od 1. 1. 2020.

K dílu 1, § 10d

Namísto dosavadního místního poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů podle § 10b zákona o místních poplatcích a poplatku za komunální odpad podle § 17a dosavadního zákona o odpadech se zavádí místní poplatky za komunální odpad.

Na rozdíl od dosavadní úpravy tak nebude tato problematika upravena ve dvou zákonech dvěma typy poplatků s rozdílným režimem jejich správy (místní poplatek a poplatek *sui generis*).

Poplatek za obecní systém odpadového hospodářství je poplatek za samotnou existenci systému nakládání s komunálním odpadem v obci. Tento poplatek vychází z principu, že ze systému má prospěch každá osoba, která je přihlášená v obci nebo vlastní na území obce nemovitou věc zahrnující byt, rodinný dům nebo stavbu pro rodinnou rekreaci, ve které není přihlášená žádná fyzická osoba (srov. důvodovou zprávu k § 10e vymezující poplatníka tohoto poplatku), a to zásadně stejnou měrou. Proto obec zavede tento poplatek v pevné výši s tím, že se platí samostatně z důvodu přihlášení a samostatně z důvodu vlastnictví každé jednotlivé nemovité věci, ve které není přihlášená žádná fyzická osoba.

Poplatek za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci je naopak založen na skutečném množství vyprodukovaného odpadu, který byl odložen do soustředovacích nádob nebo na určená místa, případně na kapacitě soustředovacích prostředků objednaných na poplatkové období.

Pojem *soustředovací nádoba* vychází z obsahu pojmu „soustředování“ zakotveném v zákoně o odpadech. S ohledem na obsah pojmu „sběr“ v témže zákoně bylo nutné upustit od pojmu *sběrná nádoba*, který byl dosud užíván v některých právních předpisech.

Nově zaváděné poplatky se souhrnně označují jako „poplatky za komunální odpad“. Každý z poplatků za komunální odpad je upraven v samostatném dílu (díl 2 a díl 3) s tím, že ustanovení společná pro oba poplatky jsou upravena v dílu 4.

Obdobně jako v případě ostatních místních poplatků může obec zavést poplatky za komunální odpad pouze jednotně pro celé území obce. Zůstává zachováno, že obec nemůže zavést oba poplatky najednou. Obec proto musí zvážit, který z poplatků je pro ni vhodný a odpovídá jejím potřebám a možnostem ho spravovat. Obec může zvolit i variantu, že nezavede žádný z těchto dvou místních poplatků.

Nově zaváděné poplatky neobsahují výslovnou úpravu možnosti platit poplatek jednou fyzickou osobou za celou domácnost (§ 10b odst. 2 zákona o místních poplatcích), protože jde o nadbytečné ustanovení. Z ustanovení § 164 odst. 4 daňového řádu vyplývá, že poplatek může za daňový subjekt uhradit zásadně kdokoliv. Správce poplatku bude podle §

56 daňového řádu informovat, jakým způsobem má být taková platba provedená za více daňových subjektů identifikována, a to zejména v případě bezhotovostních plateb.

Dále se pro nadbytečnost nepřebírá úprava zakotvená v § 10b odst. 4 zákona o místních poplatcích, neboť to které obci se poplatek platí, plyne již ze samotné povahy místního poplatku zaváděného obcí v samostatné působnosti a rovněž z toho, že správcem poplatku je její obecní úřad (§ 14 zákona o místních poplatcích).

K dílu 2 – poplatek za obecní systém odpadového hospodářství

Jak již bylo uvedeno výše, představuje poplatek za obecní systém odpadového hospodářství jednodušší z poplatků za komunální odpad. Jednoduchost jeho správy je ale vyvážena absencí vazby na skutečnou produkci odpadu a částečně i na to, zda poplatník poplatku v obci skutečně žije, nebo je v ní pouze přihlášen (srov. vymezení poplatníků v § 10e).

Poplatek se vztahuje k území celé obce. Poplatník ho dané obci platí za celé poplatkové období jednak z titulu přihlášení v obci a jednak z titulu vlastnictví k nemovité věci (každý tento titul představuje samostatný předmět poplatku, srov. § 10f). Zákon počítá i s tím, že poplatníkem může být z titulu vlastnictví nemovité věci i právnická osoba. Poplatek se může vztahovat i na svěřenský fond, podílový fond nebo fond obhospodařovaný penzijní společností. Na tyto fondy se z důvodu zjednodušení a zpřehlednění právní úpravy aplikuje právní fikce vlastnictví nemovité věci vložené do fondu (srov. § 10r).

K § 10e

Subjekt poplatku je základním konstrukčním prvkem, který určuje, kdo má poplatkovou povinnost.

Subjekt poplatku za obecní systém odpadového hospodářství je vymezen stejně jako subjekt rušeného poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů podle § 10b zákona o místních poplatcích. Na rozdíl od rušeného § 10b je však subjekt poplatku výslovně označen jako poplatník.

Stejně jako v dosavadní úpravě jsou vedle fyzických osob přihlášených v obci poplatníky i fyzické osoby, které vlastní nemovité věci zahrnující byt, rodinný dům nebo stavbu pro rodinnou rekreaci umístěné na území obce, ve kterých není přihlášena žádná osoba. Za stejných podmínek je ve vazbě na vlastnictví nemovité věci, ve které není přihlášena žádná fyzická osoba, nově poplatková povinnost rozšířena i na právnické osoby, svěřenské fondy, podílové fondy a fondy obhospodařované penzijní společností. Dosavadní právní úprava nerovně rozlišovala mezi tím, zda nemovitou věc vlastní fyzická osoba nebo právnická osoba nebo je vložena do svěřenského či jiného fondu, čímž byla nedostatečně reflektována ústavní maxima stejného obsahu vlastnictví.

V dosavadní právní úpravě se užívaly pojmy „stavba určená k individuální rekreaci“, „byt“ a „rodinný dům“. V návaznosti na rekonstrukci soukromého práva dochází ke změně užití terminologie, protože tyto pojmy již nemusí představovat samostatné nemovité věci, a tedy nemusí být předmětem vlastnictví. Z toho důvodu se nově užívá pojmu „nemovitá věc zahrnující byt, rodinný dům nebo stavbu pro rodinnou rekreaci“. Podle § 2236 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, je bytem místnost nebo soubor místností, které jsou

částí domu, tvoří obytný prostor a jsou určeny a užívány k účelu bydlení. Stavbu pro rodinnou rekreaci vymezuje vyhláška č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí, jako stavbu, jejíž objemové parametry a vzhled odpovídají požadavkům na rodinnou rekreaci a která je k tomuto účelu určena; stavba pro rodinnou rekreaci může mít nejvýše dvě nadzemní podlaží a jedno podzemní podlaží a podkroví. Jde například o rekreační domek, chatu, rekreační chalupu či zahrádkářskou chatu.

Nemovitou věcí zahrnující byt tak je zejména pozemek, na kterém stojí obytná budova, jednotka podle občanského zákoníku, obytná stavba, která doposud právně nesplynula s pozemkem, právo stavby, ale například i zemědělská usedlost nebo víceúčelová stavba jako například polyfunkční dům obsahující byty i nebytové prostory určené k podnikání.

Pokud má fyzická osoba v obci více nemovitých věcí, zahrnujících byt, rodinný dům nebo stavbu pro rodinnou rekreaci, pokud v nich není přihlášená žádná fyzická osoba, je povinna platit poplatky za komunální odpad za každou z nich (srov. § 10f). Je-li v obci zároveň přihlášená, pak platí poplatek za komunální odpad jak za jednotlivé nemovité věci, zahrnující byt, rodinný dům nebo stavbu pro rodinnou rekreaci, ve kterých není nikdo přihlášený, tak jej navíc platí i z titulu tohoto přihlášení.

K § 10f

Předmět poplatku je základním konstrukčním prvkem, který určuje, jaká hospodářská skutečnost podléhá zpoplatnění, a na jeho naplnění je vázán vznik poplatkové povinnosti (srov. § 3 daňového řádu).

Předmětem poplatku za obecní systém odpadového hospodářství je skutečnost, že má poplatník v obci možnost využívat obecní systém odpadového hospodářství podle ustanovení § 59 a 60 zákona o odpadech, tedy že obec takový systém zavedla a provozuje ho.

Předmět poplatku za obecní systém odpadového hospodářství se skládá ze dvou samostatně uplatňovaných dílčích předmětů.

Dílčí předmět podle písm. a) naplní fyzická osoba, která je v obci přihlášená. Tento dílčí předmět se nevztahuje na právnické osoby a svěřenské či jiné fondy, protože platby za jimi produkováné odpady jsou řešeny jiným způsobem. Jedna fyzická osoba může tento dílčí předmět naplnit nejvýše jednou, protože může být přihlášená pouze v jedné obci.

Dílčí předmět podle písm. b) naplní kdokoliv, tedy jak fyzická osoba, tak nově i právnická osoba či svěřenský či jiný fond, pokud vlastní nemovitou věc zahrnující byt, rodinný dům nebo stavbu pro rodinnou rekreaci, ve které není přihlášená žádná fyzická osoba. Na rozdíl od dílčího předmětu poplatku podle písm. a) není opodstatněné rozlišovat druh právní osobnosti poplatníka, tedy poplatek vázat na to, zda bude poplatníkem fyzická osoba, právnická osoba nebo svěřenský či jiný fond, protože možnost poplatníka využívat obecní systém odpadového hospodářství se váže na nemovitou věc zahrnující byt, rodinný dům nebo stavbu pro rodinnou rekreaci. Tato nemovitá věc může sloužit k bydlení či k rodinné rekreaci, tedy k činnostem, při kterých vzniká komunální odpad. Tento dílčí předmět osoba nebo svěřenský či jiný fond naplní tolikrát, kolik má v obci nemovitých věcí zahrnujících byt,

rodinný dům nebo stavbu pro rodinnou rekreaci, ve kterých není přihlášena žádná fyzická osoba.

Pro naplnění předmětu poplatku postačí, když rozhodná skutečnost nastane byt' v jednom dni poplatkového období. Případné korekce jsou pak obsaženy v ustanovení o výši poplatku (§ 10h odst. 2 a 3).

K § 10g

Osvobození od poplatku je ostatním konstrukčním prvkem, který omezuje poplatkovou povinnost poplatníků.

Navrhuje se osvobození od tohoto poplatku, a to buď v případě, kdy daná fyzická osoba ve skutečnosti bydlí v jiné obci, ve které je poplatníkem poplatku za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci (z povahy věci nemůže být tato osoba v jiné obci poplatníkem poplatku za obecní systém odpadového hospodářství z titulu toho, že by v této jiné obci byla také přihlášena) nebo v případě, kdy je tato osoba umístěna ve zvláštním zařízení (jde zejména o děti, seniory a o osoby se zdravotním postižením). Dále se osvobození rozšiřuje na osoby, které jsou na základě zákona omezeny na osobní svobodě, a to proto, že se jedná o osoby, kterým z důvodu umístění do příslušných zařízení je ve své podstatě znemožněno užívat obecní systém odpadového hospodářství, který na svém území obec zavedla.

Navržené osvobození se uplatní pouze pro dílčí předmět poplatku podle § 10f písm. a), tedy dílčí předmět naplněný z titulu přihlášení v obci, protože se vztahuje k osobě produkující komunální odpad. Není proto zavedeno osvobození ve vztahu k vlastníkům nemovitých věcí zahrnujících byt, rodinný dům nebo stavbu pro rodinnou rekreaci, ve kterých není přihlášená žádná fyzická osoba.

Osvobození podle odstavce 1 písm. a) se uplatní na poplatníky, kteří jsou poplatníky poplatku za obecní systém odpadového hospodářství v obci, kde jsou přihlášení (srov. § 10e), ale mají bydliště v jiné obci, kde platí poplatek za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci.

Osvobození umístěných osob podle odstavce 1 písm. b) až d) se přebírá z dosavadní právní úpravy poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů podle § 10b zákona o místních poplatcích. Pro vznik nároku na osvobození není rozhodné, ve které obci jsou fyzické osoby umístěny, mohou tedy být umístěny kdekoli, tedy i na území obce, ve které jsou přihlášeny.

Osvobození osob omezených na základě zákona na osobní svobodě podle odstavce 1 písm. e) se pak vztahuje zejména na osoby vazebně stíhané a odsouzené, vykonávající trest odnětí svobody.

Pro vznik nároku na osvobození je rozhodný stav na konci dílčího období, kterým je kalendářní měsíc (srov. § 10h a § 10o).

K § 10h

Stávající poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů podle § 10b zákona o místních poplatcích má dvě složky. První složka je stanovena paušálně a druhá vychází ze skutečných nákladů obce.

Tento model se navrhuje opustit. Poplatek za obecní systém odpadového hospodářství zavede obec v jednotné, paušálně určené výši.

S ohledem na paušální charakter poplatku se nevymezují zbývající základní konstrukční prvky, a sice základ, sazba a výpočet. Tyto konstrukční prvky vyplývají z textu právního předpisu implicitně.

Nejvyšší možná sazba poplatku je nastavena na 1 200 Kč. Výše sazby byla výsledkem jednání proběhlých v návaznosti na meziresortní připomínkové řízení.

V odstavci 2, který se váže k naplnění dílčího předmětu poplatku podle § 10f písm. a), tedy dílčího předmětu naplněného z titulu přihlášení v obci, se zachovává poměrné snížení poplatku v případě, že v průběhu poplatkového období dojde ke změně v přihlášení (srov. rušený § 10b odst. 6). Poplatek se snižuje o jednu dvanáctinu roční výše za každé dílčí období (kalendářní měsíc, srov. § 10o), kdy buď poplatník nebyl přihlášen v obci, nebo ve kterých byl od poplatku osvobozen (srov. § 10g). Přitom je rozhodný konečný stav v poslední den dílčího období. Ve svém důsledku je tak naplněn cíl, aby byl poplatek placen pouze za kalendářní měsíce poplatkového období, ve kterých jsou naplněny konstrukční prvky poplatku.

V odstavci 3, který se váže k naplnění dílčího předmětu poplatku podle § 10f písm. b), tedy dílčího předmětu naplněného z titulu vlastnictví nemovité věci zahrnující byt, rodinný dům nebo stavbu pro rodinnou rekreaci, ve které není přihlášená žádná fyzická osoba, se pak zavádí obdobný režim pro případy, kdy dojde ke změně v přihlášení fyzických osob v této nemovité věci. Rozhodný je opět stav na konci dílčího období.

Konec dílčího období je rozhodný proto, že v průběhu jednoho dne může dojít k více změnám. Například v případě změny adresy místa trvalého pobytu je daná osoba v jeden den přihlášená jak na staré adrese (do okamžiku změny), tak na nové adrese (od okamžiku změny). Aby se předešlo výkladovým nejasnostem, je proto rozhodný poslední stav, jaký nastal v dílčím období.

K dílu 3 - poplatek za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci

Na rozdíl od poplatku za obecní systém odpadového hospodářství, který se platí za samotnou existenci systému a bez vazby na skutečnou produkci odpadu, je poplatek za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci konstruován tak, aby produkci odpadu zachycoval. Vychází tak z obecných principů práva životního prostředí „znečišťovatel platí“ (*polluter pays*) a „plat' tolik, kolik vyhodíš“ (*pay as you throw*). Poplatku podléhá odkládání komunálního odpadu do k tomu určených soustředovacích nádob nebo na určená místa a poplatníkem jsou zejména osoby, které v obci skutečně bydlí a produkují v ní odpad.

Tento poplatek je možné zavést ve dvou základních režimech. Buď jde o poplatek za množství (hmotnost nebo objem) vyprodukovaného odpadu, nebo jeho výše vychází z objednané kapacity soustředovacích prostředků.

Aby mohla obec zavést poplatek v prvním režimu, musí disponovat prostředky, které umožní množství odpadu prokazatelně změřit. V případě, že obec zavede poplatek odvozený od hmotnosti odloženého odpadu, může jít například o kukavozy, které jsou schopné identifikovat konkrétní soustředovací nádobu a jsou schopné ji před jejím vyprázdněním zvážit. Naopak v případě, že obec zavede poplatek odvozený od objemu odloženého odpadu, by mohlo postačovat i vedení provozní evidence, ve které by bylo evidováno, zda byla konkrétní soustředovací nádoba o známém objemu při svážce odpadu vyprázdněna.

Poplatek v druhém režimu vychází z objednané kapacity soustředovacích prostředků na dané období, tedy z předpokládaného množství odpadu, které bude v tomto období odloženo, a jehož odvoz bude muset být zajištěn. Obcím je ponechána volnost ve způsobu realizace objednávání kapacity soustředovacích prostředků. Může jít například o celkový objem přidělených pytlů na odpad, nebo o součin objemu přidělené soustředovací nádoby a počtu jejích vyprázdnění za poplatkové období (k tomu více níže u § 10k). Cílem je, aby obec nemusela v důsledku zavedení poplatku za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci měnit zavedený a funkční systém nakládání s odpadem, který uplatňuje již v současné době.

Poplatek se vztahuje ke konkrétní nemovité věci zahrnující byt nebo stavbu pro rodinnou rekreaci (více k tomu výše u § 10e). Poplatek se tedy platí za každou nemovitou věc, ve které má poplatník bydliště, případně za každou nemovitou věc, ve které nikdo nemá bydliště, a kterou poplatník vlastní.

Oproti předchozí právní úpravě není nově maximální výše tohoto typu poplatku odvozena od skutečných nákladů obce vynaložených na nakládání s komunálním odpadem. Praxe ukázala, že příjmy obcí z výběru poplatku jsou nižší než náklady obcí na obecní systém odpadového hospodářství, proto je tento regulační nástroj pro praktickou nadbytečnost vypuštěn.

Z toho důvodu postačí obecná kontrola hospodaření obcí upravená zejména v zákoně č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

K § 10i

Subjekt poplatku je základním konstrukčním prvkem, který určuje, kdo má poplatkovou povinnost.

Poplatníkem poplatku za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci je fyzická osoba, která má v nemovité věci bydliště. O které nemovité věci jde, vyplývá z vymezení předmětu poplatku (srov. § 10j), tj. musí jít pouze o nemovité věci zahrnující byt nebo stavbu určenou k rodinné rekreaci, které se nacházejí na území obce, která poplatek zavedla.

Podle § 80 občanského zákoníku má fyzická osoba bydliště v místě, kde se zdržuje s úmyslem žít tam s výhradou změny okolností trvale, a pokud takové místo není, pak má bydliště v místě, kde žije, kde má majetek, popřípadě místo, kde měla bydliště naposledy.

V případě, že v dané nemovité věci nemá bydliště žádná fyzická osoba, je poplatníkem poplatku vlastník této nemovité věci. V tomto případě může být poplatníkem jak fyzická, tak právnická osoba.

Obdobně to platí i pro nemovitou věc, která je ve svěřenském fondu a dalších fondech, na které se uplatní právní fikce vlastnictví (§ 10r). V takovém případě jsou poplatníky tyto fondy a uplatní se § 20 odst. 3 a § 24 odst. 6 daňového řádu.

K § 10j

Předmět poplatku je základním konstrukčním prvkem, který určuje, jaká hospodářská skutečnost podléhá zpoplatnění, a na jeho naplnění je vázán vznik poplatkové povinnosti (srov. § 3 daňového řádu).

Předmětem poplatku za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci je odkládání komunálního odpadu z nemovité věci zahrnující byt nebo stavbu pro rodinnou rekreaci (srov. § 10e), která se nachází na území obce, která poplatek zavedla.

Odkládáním odpadu se zvláště rozumí jeho odkládání do soustředovacích nádob nebo na k tomu určená místa. Odkládáním odpadu z nemovité věci zahrnující byt nebo stavbu pro rodinnou rekreaci se pak rozumí odkládání odpadu, který vznikl v této nemovité věci, nebo v souvislosti s ní.

K § 10k

Základ poplatku je základním konstrukčním prvkem, který konkretizuje předmět daně a vyjadřuje ho hodnotou předmětu nebo jinou měrnou jednotkou vztahující se k předmětu.

Obec při zavádění poplatku za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci musí zvolit, zda základ poplatku bude vycházet z

- a) hmotnosti komunálního odpadu, odloženého z nemovité věci (hmotnostní základ),
- b) objemu komunálního odpadu, odloženého z nemovité věci (objemový základ), nebo
- c) objednané kapacity soustředovacích prostředků na odpad pro nemovitou věc (kapacitní základ).

Obec může zvolit pouze jeden typ základu, a to pro celé území obce a pro celé poplatkové období (kalendářní rok – srov. § 10o odst. 1). Přitom musí vzít v úvahu své technické možnosti, protože zavedení hmotnostního a objemového základu předpokládá, že bude schopná zjistit hmotnost či objem odloženého odpadu a přiřadit je ke konkrétní nemovité věci. Zavedení hmotnostního či objemového základu ale není na překážku, pokud by více nemovitých věcí sdílelo soustředovací prostředek na odpad (například jeden kontejner na panelový dům, ve kterém je více jednotek). Odpad odložený do takového soustředovacího prostředku by se pak musel poměrně rozdělit mezi jednotlivé nemovité věci.

V případě zavedení kapacitního základu má obec široké možnosti, jakým způsobem tento systém zavést tak, aby vyhovoval potřebám obce. Objednanou kapacitou tak může, mimo jiné, být:

- a) součin objemu přiděleného soustředovacího prostředku a počtu objednaných odvozů odpadu z něj,
- b) součin objemu přiděleného soustředovacího prostředku a počtu objednaných a skutečně provedených odvozů odpadu z něj,
- c) celkový objem přidělených soustředovacích prostředků (počet přidělených pytlů na odpad nebo nálepek na soustředovací prostředek).

Dílčí základ poplatku se určuje na měsíční bázi. V každém kalendářním měsíci se dílčí základ určí tak, že se hmotnost, objem či kapacita rozdělí mezi počet poplatníků, kteří v nemovité věci měli bydliště. Pokud v nemovité věci nemá bydliště žádná fyzická osoba (a poplatníkem je tedy vlastník této nemovité věci), případně na vlastníka celá hmotnost, celý objem nebo celá objednaná kapacita za dané dílčí období.

V odstavci 5 se navrhuje umožnit, aby obec určila minimální výši dílčího základu pro poplatníka (tedy základu za dílčí období, kterým je kalendářní měsíc) a omezit tak motivaci obcházet poplatkovou povinnost tím, že se bude poplatník zbavovat komunálního odpadu nežádoucím způsobem (spalování vlastními silami, černé skládkování apod.).

Zákon určuje maximální hodnotu minimálního dílčího základu, mj. proto, aby obec by nemohla pomocí tohoto institutu obejít maximální výši poplatku podle dílu 2, tím, že by určila minimální hodnotu dílčího základu například vyšší než je průměrné množství produkce komunálního odpadu na občana. V případě, že by obec nastavila výši poplatku 6 Kč za kilogram a minimální dílčí základ například na 20 kg, tedy 240 kg za rok, výše minimálního poplatku v dané obci by byla 1 440 Kč tedy více než je nejvyšší možný poplatek podle dílu 2. Maximální hodnota minimálního dílčího základu byla zvolena ve výši 10 Kg (na kalendářní měsíc) v případě hmotnostního základu a 60 l v případě objemového dílčího základu a v případě kapacitního dílčího základu. Nadto v případě vysokého minimálního dílčího základu by se nejednalo o poplatek za skutečné množství vyprodukovaného odpadu, což je podstatou tohoto poplatku.

Zákon určuje maximální hodnotu minimálního dílčího základu v případě objemového dílčího základu a v případě kapacitního dílčího základu ve stejné výši. Je tomu tak proto, že minimální dílčí základ má odpovídat očekávané minimální produkci odpadu na osobu. V případě objemového dílčího základu jde o očekávaný objem odloženého odpadu na osobu za měsíc a v případě kapacitního dílčího základu jde o minimální očekávaný objem objednaných soustředovacích prostředků na osobu za měsíc. Vzhledem k tomu, že obě hodnoty vychází z očekávaného objemu odloženého odpadu na osobu a období, lze očekávat, že budou stejné.

Fakticky představuje stejné množství odpadu i maximální hodnota u hmotnostního základu, protože dle výsledků studií v minulosti zpracovaných pro ministerstvo životního prostředí vyplývá, že 1 m³ komunálního odpadu váží přibližně 160 kg.

K § 10l

Sazba poplatku je základním konstrukčním prvkem, který je údajem, pomocí kterého se vypočte poplatek ze základu poplatku.

Sazba poplatku je uvedena pro jednotlivé dílčí základy, odpovídá tedy sazbě za dílčí období, kterým je kalendářní měsíc.

U hmotnostního základu je nejvyšší sazba poplatku nastavena ve výši 6 Kč za kilogram. V případě objemového dílčího základu a kapacitního dílčího základu je nejvyšší sazba poplatku ve stejné výši a to 1 Kč za litr. S ohledem na výše uvedený přepočítání si všechny tři sazby pro jednotlivé základy po zaokrouhlení odpovídají.

Toto nastavení je optimální z několika důvodů. Pokud použijeme průměrnou produkci komunálních odpadů původem z obcí na jednoho obyvatele, která podle údajů ministerstva činila za rok 2013 205 kg, a vztáhneme na ni maximální sazbu poplatku, přesáhne mírně maximální výši poplatku podle dílu 2, což znamená, že si nastavení těchto dvou poplatků odpovídají, přičemž u tohoto poplatku je zachována jeho základní motivační funkce.

K § 10m

Výpočet poplatku je základním konstrukčním prvkem, který určuje vzorec, pomocí kterého se vypočte konkrétní výše poplatku.

Poplatek se vypočte jako součet dílčích poplatků za jednotlivé kalendářní měsíce. Dílčí poplatek za kalendářní měsíc se pak vypočte jako součin základu zaokrouhleného na celé jednotky nahoru (tedy množství odloženého odpadu nebo objem objednané kapacity) a sazby pro tento základ.

Výpočet poplatku lze shrnout do následujícího matematického vzorce:

$$\text{Poplatek}_{\text{rok}} = \sum_{M=1}^{12} (\text{Dílčí poplatek}_{M}) = \sum_{M=1}^{12} ([DZ_M] \cdot S_Z) = \sum_{M=1}^{12} \left(\left\lceil \frac{O_M}{\# \text{ poplatníků}_M} \right\rceil \cdot S_Z \right)$$

Význam jednotlivých symbolů:

Poplatek_{rok} výše poplatku za poplatkové období (kalendářní rok)

M kalendářní měsíc, započtou se pouze měsíce, ve kterých měl poplatník bydliště v nemovité věci nebo ve kterých vlastnil nemovitou věc, ve které neměla bydliště žádná fyzická osoba

Dílčí poplatek _{M} výše dílčího poplatku za kalendářní měsíc M

[...] zaokrouhlení na celé číslo nahoru

DZ_M výše dílčího základu za kalendářní měsíc M připadající na poplatníka, tedy buď hmotnost nebo objem odloženého odpadu za tento měsíc, nebo objem objednané kapacity soustředovacích nádob na tento měsíc

S_Z sazba poplatku pro dílčí základ Z

O_M hmotnost nebo objem odloženého odpadu za měsíc M nebo objem objednané kapacity soustředovacích nádob na měsíc M

poplatníků _{M} počet poplatníků, kteří měli v nemovité věci bydliště v měsíci M ; pokud v nemovité věci neměla bydliště žádná fyzická osoba, užije se pro účely výpočtu hodnota 1.

K § 10n

Pro zjednodušení správy poplatku za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci se zavádě plátce poplatku, který od poplatníků poplatek vybere a odvede jej správci poplatku, tedy obecnímu úřadu.

Plátcem poplatku je společenství vlastníků jednotek, pokud pro daný dům (který je součástí předmětné nemovité věci) vzniklo. V ostatních případech je plátcem poplatku vlastník nemovité věci (včetně svěřenských a jiných fondů, srov. § 10s).

V případě, že by vlastník nemovité věci nebo svěřenský fond byl zároveň poplatníkem poplatku, tak vůči sobě z povahy věci v roli plátce poplatku nevystupuje, ale jedná se správcem poplatku přímo jako poplatník.

K § 10o

Pro oba poplatky za komunální odpad platí, že poplatkovým obdobím je kalendářní rok. Obec v návaznosti na poplatkové období určí splatnost poplatku (§ 14 odst. 2 zákona o místních poplatcích).

Vzhledem k tomu, že v průběhu poplatkového období může docházet ke změnám, které mají vliv na výši poplatku (změna obce, ve které je fyzická osoba přihlášená, vznik nároku na osvobození apod.), zavádí se dílčí období, kterými jsou kalendářní měsíce, přičemž je zásadně rozhodný konečný stav v poslední den posuzovaného dílčího období (srov. např. § 10h odst. 2, § 10k odst. 4 písm. a) bod 2).

K § 10p

Pro oba poplatky za komunální odpad se uplatní solidární poplatková povinnost vlastníků nemovité věci v případě, že má tato nemovitá věc více spoluvlastníků.

Všichni spoluvlastníci nemovité věci tak vystupují jako jediný daňový subjekt, tedy jako jediný poplatník nebo jediný plátce a plní poplatkové povinnosti společně a nerozdílně. To znamená, že správce poplatku může požadovat splnění poplatkové povinnosti po libovolném spoluvlastníkovi, a to v plné výši. Vzájemné vyrovnání spoluvlastníků je věcí jejich soukromoprávní dohody.

Tato úprava se přejímá ze stávajícího § 10b odst. 1 písm. b) věty za středníkem zákona o místních poplatcích.

K § 10q

S ohledem na existenci jednotek podle zákona o vlastnictví bytů se doplňuje ustanovení, které je v daňových zákonech v širším smyslu standardním a jehož účelem je i na tyto jednotky vztáhnout režim nových jednotek podle občanského zákoníku. V návaznosti na toto ustanovení je třeba i na jednotku podle zákona o vlastnictví bytů hledět jako na nemovitou věc.

Z uvedeného vyplývá, že například pro účely § 10e odst. 1 písm. b) je nemovitou věcí zahrnující byt (zahrnující byt ve smyslu právním) také bytová jednotka podle zákona o vlastnictví bytů.

K § 10r

S ohledem na možnost, vyčlenit majetek do svěřenského fondu, podílového fondu či fondu obhospodařovaného penzijní společností by bylo ve všech ustanoveních hovořících o vlastníku nemovité věci nutné hovořit o „fondu, do kterého je vložena nemovitá věc“.

Z důvodu zpřehlednění právní úpravy se stanoví právní fikce vlastnictví, kdy se na fond, do kterého je vložena nemovitá věc, hledí jako na vlastníka této věci.

Tyto fondy mají pro účely správy poplatků procesní způsobilost a jsou poplatkovým subjektem podle daňového řádu (srov. § 20 odst. 3 daňového řádu a § 24 odst. 6 daňového řádu).

K bodu 5 (§ 11 odst. 4)

Pokud obec zvolila hmotnostní nebo objemový dílčí základ u poplatku za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci, je obec tím, kdo disponuje údaji o základu poplatku a tím zprostředkovaně i o výši poplatku. Jelikož po poplatkových subjektech nelze požadovat splnění povinností, k nimž nemají dostatek informací, je obtížné u tohoto poplatku uplatňovat princip autoaplikace daňového práva.

Jeví se jako nelogické, aby obec nejprve formálně předepsaným způsobem informovala poplatkové subjekty o tom, jak vysoký je základ jejich poplatku, a následně tyto subjekty sdělený údaj pouze vynásobily sazbou poplatku a zaplatily poplatek ve vypočtené výši.

Z tohoto důvodu se namísto informační povinnosti obce výjimečně navrhuje místní poplatek v takovém případě vyměřovat (na rozdíl od standardního postupu u jiných místních poplatků, kdy se poplatek vyměřuje pouze v případě, kdy není zaplacen včas nebo ve správné výši).

Obci se dává s ohledem na místní poměry na výběr, zda vyměření provede platebním výměrem nebo hromadným předpisným seznamem. Splatnost poplatku se pak váže na doručení rozhodnutí o stanovení poplatku.

Obci se zachovává možnost vyměřit zvýšení poplatku až na trojnásobek nezaplaceného poplatku či jeho části, jako v případě ostatních místních poplatků, pokud poplatek nebude do dne splatnosti zaplacen ve správné výši. Zvýšení se vyměřuje samostatně platebním výměrem nebo hromadným předpisným seznamem. Konstrukce a povaha zvýšení poplatku odpovídá úpravě podle § 11 odst. 3 s výjimkou jeho vyměřování a splatnosti. Jde o příslušenství poplatku, které sleduje jeho osud.

K bodu 6 (§ 14 odst. 4)

V rámci přehlednosti se upravuje způsob stanovení předmětného poplatku obcí do ustanovení týkajícího se náležitostí obecně závazných vyhlášek.

K bodu 7 (§ 16a)

Podle stávajícího znění § 16a zákona o místních poplatcích může obecní úřad zcela nebo zčásti prominout poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů podle § 10b zákona o místních poplatcích. V případě poplatku za komunální odpad podle § 17a stávajícího zákona o odpadech obecní úřad tuto pravomoc nemá.

Tato pravomoc obecních úřadů je zachována, a to v obdobném rozsahu jako podle dosavadní právní úpravy. Obecní úřad může prominout pouze poplatek za obecní systém odpadového hospodářství (který navazuje na stávající poplatek podle § 10b zákona o místních poplatcích), nikoliv poplatek za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci (který vychází z poplatku podle § 17a zákona o odpadech), neboť vychází z obecných principů práva životního prostředí „plat' tolik, kolik vyhodíš“.

K článku II (Přechodná ustanovení)

K odstavci 1:

Obdobně jako v případě novel jiných daňových zákonů se z důvodu vyloučení retroaktivity stanovuje, že se v případě všech poplatkových povinností plynoucích z právní úpravy místního poplatku podle stávajícího § 10b zákona o místních poplatcích, které vzniknou přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, bude i nadále postupovat podle dosavadního znění zákona o místních poplatcích. Zrušený § 10b tak bude pro povinnosti vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona použitelný i nadále.

Protože je část právní úpravy místního poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů obsažena v obecně závazných vyhláškách obce, která jej zavedla, platí obdobně ustanovení o použitelnosti stávající právní úpravy i v případě těchto vyhlášek.

K odstavci 2:

Obcím se ponechává možnost zachovat pro poplatkové období 2021 stávající místní poplatek. Tím se obci vytváří dostatečný prostor pro zavedení a smluvní zajištění nových způsobů nakládání s komunálním odpadem podle nového zákona o odpadech a pro zajištění dostatečného financování tohoto nového systému některým z nových místních poplatků za komunální odpad.

Obec není povinna tuto možnost využít a může zavést nové místní poplatky za komunální odpad již pro poplatkové období 2021. Pokud ale obec této možnosti (i konkludentně) využije, bude na jejím území nadále použitelný stávající § 10b zákona o místních poplatcích a obecně závazné vyhlášky obce upravující poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění využívání a odstraňování komunálních odpadů. Podmínkou je, aby tyto vyhlášky byly účinné k 1. lednu 2021. Obecně závaznou vyhlášku podle § 10b zákona o místních poplatcích tak není možné vydat po tomto dni.

Místní poplatek podle stávajícího § 10b zákona o místních poplatcích lze vybírat pouze do konce roku 2021. Do konce roku 2021 by také měly být vydány nové obecně závazné vyhlášky upravující místní poplatek za komunální odpad.

Od 1. ledna 2022 již nebude v žádné obci možné vybírat poplatek podle stávajícího § 10b zákona o místních poplatcích.

K odstavci 3:

Poplatníci poplatku za obecní systém odpadového hospodářství, kteří jsou poplatníky pouze z důvodu svého místa přihlášení, jsou podle § 10g od poplatku osvobozeni pokud mají bydliště v jiné obci, která zavedla poplatek za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci.

Stávající poplatek podle § 17a zákona o odpadech má obdobný charakter jako nový místní poplatek za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci a obec jej může podle § 161 odst. 3 nového zákona o odpadech vybírat ještě v poplatkovém období 2021. Z toho důvodu se navrhuje uplatnit obdobně osvobození od poplatku za obecní systém odpadového hospodářství v případě, kdy má taková osoba bydliště v jiné obci, která podle § 161 odst. 3 nového zákona o odpadech i v poplatkovém období 2021 vybírá poplatek za komunální odpad podle stávajícího § 17a zákona o odpadech.

Ustanovení odkazuje na nový zákon o odpadech, jehož číslo bude doplněno v rámci redakční úpravy před publikací ve Sbírce zákonů.

K odstavci 4:

Odstavec 4 upravuje vzájemnou neslučitelnost (i) nových poplatků za komunální odpad, (ii) místního poplatku podle stávajícího § 10b zákona o místních poplatcích, (iii) poplatku podle stávajícího § 17a zákona o odpadech a (iv) úhrady za shromažďování, sběr, přepravu, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů od fyzických osob na základě smlouvy podle stávajícího § 17 zákona o odpadech.

Obec si tak musí vybrat, zda v poplatkovém období 2021 zachová stávající místní poplatek podle § 10b zákona o místních poplatcích podle odstavce 2, zda zachová stávající poplatek za komunální odpad podle § 17a zákona o odpadech (srov. § 161 odst. 3 nového zákona o odpadech), zda zachová výběr úhrady za shromažďování, sběr, přepravu, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů od fyzických osob na základě smlouvy podle stávajícího § 17 zákona o odpadech (srov. § 161 odst. 1 nového zákona o odpadech), nebo zda v poplatkovém období 2021 zavede některý z nových místních poplatků za komunální odpad.

S ohledem na to, že poplatkovým obdobím stávajících i nových poplatků je kalendářní rok, není možné ponechat stávající poplatek v účinnosti po část roku 2021 a zavést některý z nových poplatků po zbytek roku 2021.

Ustanovení odkazuje na nový zákon o odpadech, jehož číslo bude doplněno v rámci redakční úpravy před publikací ve Sbírce zákonů.

K odstavci 5:

Konstrukce dosavadního místního poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů je velmi podobná konstrukci nového místního poplatku za obecní systém odpadového hospodářství. Aby byly zmírněny dopady na obecní úřady, které jsou správcem místních poplatků, navrhuje se nečinit v platební rovině rozdíly mezi novým a starým místním poplatkem.

V praxi to znamená zejména to, že se oba poplatky, starý i nový, evidují na stejném osobním daňovém účtu. Pokud tedy obec měla zaveden poplatek podle stávajícího § 10b zákona o místních poplatcích a namísto něj zavede poplatek podle nového § 10e an., nebude nutné provádět v systémech pro správu placení poplatku zásadnější úpravy.

K části druhé

Návrh výslovně uvádí, že v případě provozovatelů kolektivních systémů se jedná o činnost, která není živností. Nutnost změny živnostenského zákona je odůvodněna tím, aby byla jednoznačně vyloučena případná pochybnost o formě výkonu činnosti provozovatelů kolektivního systému.

Již v současné době činnost provozovatelů kolektivních systémů není živností a pouze se tak potvrzuje současný právní stav.

K části třetí

K bodu 1 (§ 19 odst. 1 písm. zc)

Navrhovaná úprava reaguje na nově navrhovaný zákon o výrobcích s ukončenou životností, který upravuje kolektivní systém pro plnění povinností výrobců vybraných výrobků, kterými jsou elektrozařízení, baterie a akumulátory, pneumatiky a vozidla, a který doposud upravoval zákon o odpadech, a též na novelu zákona o obalech. Ustanovení § 19 odst. 1 písm. zc) zákona o daních z příjmů osvobozuje příspěvky výrobců vybraných výrobků a provozovatelů solárních elektráren plynoucí provozovatelům kolektivního systému zajišťujícímu povinnosti podle současně platného zákona o odpadech ve vztahu k elektrozařízením a solárním panelům za podmínky, že jsou tyto příspěvky použity na zpracování elektroodpadů nebo odpadu ze solárních panelů. Současné osvobození nedopadá na další výrobky, které budou podle navrhovaného zákona považované za výrobky s ukončenou životností, vůči kterým bude provozovatel kolektivního systému zajišťovat plnění povinnosti zpětného odběru, zpracování

a využití nebo odstranění na základě příspěvků od výrobců. Navrhuje se tak rozšířit osvobození i na tyto příspěvky.

Provozovatel kolektivního systému není z důvodu, že je akciovou společností, považován za veřejně prospěšného poplatníka podle zákona o daních z příjmů. Jeho fungování je však obdobné, tj. neziskové, protože navrhovaný zákon o výrobcích s ukončenou životností omezuje jeho předmět činnosti pouze na činnosti taxativně stanovené (viz § 41 odst. 1), zakazuje provozovateli kolektivního systému rozdělovat zisk a jiné vlastní zdroje, přičemž je omezeno jejich použití (§ 47 odst. 2) a stanovuje účelovou vázanost příspěvků vybraných od výrobců (§ 47 odst. 3). Z tohoto důvodu se provozovatelům kolektivních systémů navrhuje daňový režim obdobný veřejně prospěšným poplatníkům, u kterých příjmy z hlavní (nepodnikatelské) činnosti nejsou (za splnění zákonem stanovených podmínek) předmětem daně a výdaje s nimi související jsou nedaňové. V případě provozovatelů kolektivních systémů se jedná o zajišťování plnění povinností zpětného odběru, zpracování a využití nebo odstranění výrobků s ukončenou životností, proto je osvobození příspěvků vázáno na jejich použití na tuto činnost.

Osvobození se dále rozšiřuje i na příspěvky, které platí podle zákona o obalech osoby, které uvádějí na trh nebo do oběhu obaly, autorizované obalové společnosti na základě tzv. smlouvy o sdruženém plnění, podle které tato společnost zajišťuje plnění povinnosti zpětného odběru a využití odpadu z obalů (tzv. sdružené plnění). Důvodem je skutečnost, že jejich fungování je shodné s fungováním provozovatele kolektivního systému. Kromě zajišťování tohoto sdruženého plnění nesmí autorizovaná společnost vykonávat jinou činnost než poradenskou činnost výzkumnou, osvětovou nebo propagační činnost, přičemž tuto další činnost smí autorizovaná společnost vyvíjet pouze jako vedlejší činnost (§ 20 odst. 1 zákona o obalech). Ani tato autorizovaná společnost nesmí rozdělovat zisk (§ 20 odst. 5 zákona o obalech). I v tomto případě je osvobození příspěvků podmíněno jejich použitím na plnění povinnosti zpětného odběru a využití odpadu z obalů.

K části čtvrté

K bodu 1 (§ 10 odst. 2)

Navrhuje se do zákona č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o rezervách“) výslovně doplnit, že rezerva na zajištění rekultivace a následné péče o skládku podle § 41 zákona upravujícího odpady patří mezi ostatní rezervy vymezené v § 10 zákona o rezervách a je tedy výdajem na dosažení, zajištění a udržení příjmů podle zákona o daních z příjmů.

Ustanovení § 10 odst. 2 zákona o rezervách vymezuje, které další rezervy upravené jiným právním předpisem jsou pro účely zjištění základu daně z příjmů daňově uznatelné. Z důvodu právní jistoty, přehlednosti a zajištění aplikace navazujících ustanovení zákona o rezervách (např. § 10a) je žádoucí, aby tato daňová uznatelnost byla stanovena zákonem o rezervách a nikoliv jiným právním předpisem, který danou rezervu upravuje, neboť v takovém případě by se de facto jednalo o nepřímou novelu zákona o rezervách.

K bodu 2 (§ 10a odst. 4 úvodní část ustanovení)

Navrhovaná změna upravuje zvláštní vázaný účet, na který musí být deponovány peněžní prostředky některých druhů rezerv pro to, aby mohly být daňově uznatelným výdajem. Navržená úprava bude umožňovat vedení zvláštního vázaného účtu u bank licencovaných v České republice se sídlem na území České republiky a dále u poboček zahraničních bank se sídlem v jiném členském státě Evropské unie zřízených v České republice. Nově již tedy nebude možné zvláštní vázaný účet založit u banky se sídlem v jiném členském státě Evropské unie, s výjimkou pobočky takové banky zřízené na území České republiky, a to ani se souhlasem příslušného orgánu, ale naopak u české pobočky takové banky bude zřízení tohoto účtu možné bez jakéhokoli souhlasu. Narovná se tedy režim pro zřízení zvláštního vázaného účtu v bankách se sídlem na území České republiky a v pobočkách bank se sídlem v jiném členském státě Evropské unie zřízených na území České republiky.

Dále se do textu ustanovení doplňuje chybějící čárka k oddělení větných členů.

K bodu 3 (§ 10a odst. 4 písm. b))

Jedná se o legislativně technickou úpravu, kterou se zajišťuje terminologické provázání rezervy na rekultivace a sanace skládek na nový zákon o odpadech.

K části páté

V zákoně o pozemních komunikacích se přizpůsobuje terminologie navrhovanému zákonu, pokud jde o zařízení ke sběru vozidel s ukončenou životností, a nahrazuje se odkaz na rušený zákon o odpadech odkazem na navrhovaný zákon.

K části šesté

Kvůli dosažení plného souladu českých předpisů v odpadovém hospodářství s rámcovou směrnicí, je nutné zrušit ustanovení veterinárního zákona, která zcela vyjímá vedlejší produkty živočišného původu z působnosti odpadových předpisů.

K části sedmé

V zákoně o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích se přizpůsobuje terminologie navrhovanému zákonu, pokud jde o zařízení ke sběru vozidel s ukončenou životností a informační systém pro vedení informací o vozidlech s ukončenou životností, a nahrazuje se odkaz na rušený zákon o odpadech odkazem na navrhovaný zákon.

K části osmé

S ohledem na náklady na vydávání rozhodnutí v oblasti přeshraniční přepravy se mění zákon o správních poplatcích.

K části deváté

K bodu 1 až 3

Čl. 9 odst. 2 Směrnice Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 98/2008 ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic ve znění Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/851 ze dne 30. května 2018 ukládá členskému státu povinnost zajistit, aby každý dodavatel předmětu ve smyslu čl. 3 bodu 33 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006, tj. nařízení REACH ode dne 5. ledna 2021 poskytoval informace v souladu s čl. 33 odst. 1 uvedeného nařízení. Jedná se o informace umožňující bezpečné použití předmětu, včetně alespoň názvu látky. Za účelem zpřehlednění situace na trhu zavádí Evropská agentura pro chemické látky databázi, kam budou informace

zaznamenávány. Tato databáze bude zpřístupněna subjektům zpracovávajícím odpady. Na základě žádosti bude přístup do databáze umožněn také spotřebitelům. Problematika chemických látek je v unijním právu upravena převážně prostřednictvím přímo použitelných nařízení. V českém právním řádu je právní úprava svěřena do kompetencí členského státu, tj. převážně povinnosti a sankce za jejich porušení, implementována do zákona č. 350/2011 Sb., chemického zákona. S ohledem na tuto skutečnost byla povinnost výrobce, dovozce, dodavatele nebo následného uživatele poskytovat informace do databáze zřízené Evropskou agenturou pro chemické látky rovněž vtělena do chemického zákona.

K části desáté

Účinnost se navrhuje v návaznosti na zákon o odpadech a zákon o výrobcích s ukončenou životností tak, aby tento navazující změnový zákon nabyl účinnosti současně s těmito zákony.

V Praze dne 9. prosince 2019

Předseda vlády:

Ing. Andrej Babiš v.r.

Ministr životního prostředí:

Mgr. Richard Brabec v.r.

ZÁVĚREČNÁ ZPRÁVA Z HODNOCENÍ DOPADŮ REGULACE

k návrhu zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpadech
a zákona o výrobcích s ukončenou životností

Ministerstvo životního prostředí

2019

Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace

SHRnutí ZÁVĚREČNÉ ZPRÁVY RIA

1. Základní identifikační údaje

Název návrhu zákona: Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpadech a zákona o výrobcích s ukončenou životností	
Zpracovatel / zástupce předkladatele: Ministerstvo životního prostředí	Předpokládaný termín nabytí účinnosti, v případě dělené účinnosti rozveďte 1.1. 2021
Implementace práva EU: <i>Ano (pouze v případě změny zákona o chemických látkách a chemických směsích):</i> - uveďte termín stanovený pro implementaci: 5. července 2020 - uveďte, zda jde návrh nad rámec požadavků stanovených předpisem EU?: <i>Ne</i>	
2. Cíl návrhu zákona	
<p>Cílem navrhované úpravy poplatku za přeshraniční přepravu odpadu je správné provedení čl. 29 nařízení 1013/2006.</p> <p>Cílem je u úpravy poplatku za komunální odpad takové nastavení poplatku, které by obci umožňovalo jak zpoplatnění na poplatníka, tak platby podle množství vyprodukovaných odpadů. Cílový stav taktéž představuje zpřehlednění v právních režimech zpoplatnění a odstranění režimů, které nejsou v praxi využívány (úhrada na základě smlouvy). Dále je cílem zamezení možnosti dvojího zpoplatnění podle trvalého bydliště a podle množství odpadu, (pokud občan podléhá oběma režimům z důvodu odlišného dlouhodobého pobytu mimo trvalé bydliště).</p> <p>Cílem je u daňového režimu příspěvků pro kolektivní systémy dle zákona o výrobcích s ukončenou životností; příspěvků plynoucích autorizovaným obalovým společnostem dle zákona o obalech; a rezerv na rekultivaci a následnou péči o skládku dle zákona o odpadech uplatnit jednotná daňová pravidla pro typově stejné činnosti a subjekty.</p> <p>Dalším cílem je zlepšení monitoringu nebezpečných látek vzbuzujících mimořádné obavy prostřednictvím zákona o chemických látkách.</p>	
3. Agregované dopady návrhu zákona	
3.1 Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty: <i>Ano</i>	
Navýšení příjmu z poplatků za přeshraniční přepravu odpadu do státního rozpočtu ve výši cca 2,75 mil. Kč ročně z cca 89 tis. Kč ročně. Administrativní zátěž spojená se správním řízením cca 3,28 mil. Kč ročně (beze změny vůči stávajícímu stavu). Potenciální výpadek inkasa daně z příjmů právnických osob v řádech maximálně mil. Kč ročně.	
3.2 Dopady na mezinárodní konkurenceschopnost ČR: <i>Ne</i>	
Návrh nepředstavuje dopady a faktory ovlivňující mezinárodní hospodářskou konkurenceschopnost České republiky v kontextu s hospodářským růstem, dopady na inovační a investiční činnost a na zaměstnanost.	

3.3 Dopady na podnikatelské subjekty: <i>Ano</i>
<p>Výdaje spojené se správním poplatkem při přeshraniční přepravě odpadů v celkové výši příjmu z poplatku (tzn. cca 2,75 mil. Kč ročně).</p> <p>Srovnatelné daňové podmínky pro subjekty v oběhovém hospodářství a snížení administrativní zátěže spojené s daní z příjmů právnických osob.</p> <p>Mírné navýšení administrativní zátěže spojené s evidencí látek vzbuzujících mimořádné obavy do databáze Evropské agentury pro chemické látky.</p>
3.4 Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje) <i>Ano</i>
<p>Úprava obou dvou právních režimů poplatku za komunální odpad do zákona o místních poplatcích, zrušení režimu úhrady na základě smlouvy.</p>
3.5 Sociální dopady: <i>Ano</i>
<p>Zamezení dvojímu zpoplatnění v případě, kdy má občan trvalé bydliště v obci s poplatkem na základě trvalého bydliště a bydlí v obci s poplatkem na základě vyprodukovaného množství odpadu. (Náklady na poplatek za komunální odpady v dvojnásobku cca 430 – 610 Kč na obyvatele ročně.)</p>
3.6 Dopady na spotřebitele: <i>Ne</i>
<p>Návrh nepředstavuje dopady na ceny, které spotřebitel platí, a dále dopady na kvalitu a dostupnost zboží a služeb, které spotřebitelé nakupují, včetně zajištění informovanosti a ochrany spotřebitelů.</p>
3.7 Dopady na životní prostředí: <i>Ano</i>
<p>Posílení funkce placení za odpady podle skutečného množství produkce odpadů, vyšší tlak na třídění odpadu.</p> <p>Zlepšení monitoringu látek vzbuzujících mimořádné obavy, díky kterému bude efektivnější zásah při úniku látky do prostředí.</p>
3.8 Dopady ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti žen a mužů: <i>Ne</i>
<p>Platná právní úprava v oblasti odpadů neupravuje vztahy, které by se dotýkaly zákazu diskriminace (ve smyslu antidiskriminačního zákona jde o nerovné zacházení či znevýhodnění některé osoby z důvodu rasy, etnického původu, národnosti, pohlaví, sexuální orientace, věku, zdravotního postižení, náboženského vyznání, víry či světového názoru). Takové vztahy neupravuje ani navrhovaná právní úprava, proto lze konstatovat, že navrhované řešení nemá žádné dopady ve vztahu k zákazu diskriminace, včetně rovného postavení mužů a žen.</p>
3.9 Dopady na výkon státní statistické služby: <i>Ne</i>
<p>Návrh zákona nemá dopady na výkon státní statistické služby, nezakládá oprávnění vytvářet a provozovat nové administrativní zdroje dat či měnit stávající, které jsou potenciálně využitelné pro potřeby státní statistické služby.</p>
3.10 Korupční rizika: <i>Ne</i>

Návrh právního předpisu nepředstavuje korupční rizika a nemá dopady na míru korupce.

3.11 Dopady na bezpečnost nebo obranu státu: *Ne*

Návrh nepředstavuje dopad na bezpečnost nebo obranu státu.

Obsah

ZÁVĚREČNÁ ZPRÁVA Z HODNOCENÍ DOPADŮ REGULACE	1
1 Přeshraniční přeprava odpadu (změna zákona o správních poplatcích).....	7
1.1 Důvod předložení a cíle.....	7
1.1.1 Definice problému	7
1.1.2 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti	7
1.1.3 Identifikace dotčených subjektů.....	7
1.1.4 Popis cílového stavu	7
1.1.5 Zhodnocení rizika	8
1.2 Návrh variant řešení.....	8
1.2.1 Varianta 0.....	8
1.2.2 Varianta 1.....	8
1.3 Vyhodnocení nákladů a přínosů	8
1.3.1 Identifikace nákladů a přínosů.....	8
1.3.2 Vyhodnocení nákladů a přínosů variant.....	9
1.4 Návrh řešení.....	10
1.4.1 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení	10
2 Poplatek za komunální odpad (změna zákona o místních poplatcích).....	10
2.1 Důvod předložení a cíle.....	10
2.1.1 Definice problému	10
2.1.2 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti	14
2.1.3 Identifikace dotčených subjektů.....	15
2.1.4 Popis cílového stavu	16
2.2 Zhodnocení rizika.....	16
2.3 Návrh variant řešení	16
2.3.1 Varianta 0.....	16
2.3.2 Varianta 1.....	17

2.4	Vyhodnocení nákladů a přínosů	22
2.4.1	Identifikace nákladů a přínosů.....	22
2.4.2	Vyhodnocení nákladů a přínosů variant.....	27
2.5	Návrh řešení.....	29
2.5.1	Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení	29
3	Daňové souvislosti příspěvků pro kolektivní systémy dle zákona o výrobcích s ukončenou životností; příspěvků plynoucích autorizovaným obalovým společností dle zákona o obalech; a rezerv na rekultivaci a následnou péči o skládku dle zákona o odpadech (§ 19 zákona o daních z příjmu a § 10-10a zákona o rezervách).....	30
3.1	Důvod předložení a cíle.....	30
3.1.1	Definice problému	30
3.1.2	Popis existujícího právního stavu v dané oblasti	30
3.1.3	Identifikace dotčených subjektů.....	30
3.1.4	Popis cílového stavu	31
3.2	Zhodnocení rizika.....	31
3.3	Návrh variant řešení.....	31
3.3.1	Varianta 0.....	31
3.3.2	Varianta 1.....	31
3.3.3	Varianta 2.....	32
3.4	Vyhodnocení nákladů a přínosů	33
3.4.1	Identifikace nákladů a přínosů.....	33
3.4.2	Vyhodnocení nákladů a přínosů variant.....	35
3.5	Návrh řešení.....	36
3.5.1	Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení	36
4	Poskytování informací o látkách vzbuzujících mimořádné obavy do databáze pro chemické látky (změna zákona o chemických látkách a chemických směsích)	36
4.1	Důvod předložení a cíle.....	36
4.1.1	Definice problému	36
4.1.2	Popis existujícího právního stavu v dané oblasti	36
4.1.2.	Identifikace dotčených subjektů.....	37
4.1.3	Popis cílového stavu	37
4.1.4	Zhodnocení rizika	37
4.2	Návrh varianty řešení	37
4.3	Vyhodnocení nákladů a přínosů	37

4.3.1	Identifikace nákladů a přínosů	37
4.3.2	Vyhodnocení nákladů a přínosů variant.....	38
4.4	Návrh řešení.....	39
4.4.1	Stanovení pořadí variant a výběr nevhodnějšího řešení	39
5	Souhrn navrhovaných variant	40
6	Implementace doporučené varianty a vynucování	42
7	Přezkum účinnosti regulace	42
8	Konzultace a zdroje dat.....	42
9	Seznam použitých zkratk.....	45
10	Vysvětlení k předkládanému materiálu a jeho kapitolám	46
10.1	Vyhodnocení nákladů a přínosů	46
11	Kontakt na zpracovatele RIA.....	46

1 Přeshraniční přeprava odpadu (změna zákona o správních poplatcích)

1.1 Důvod předložení a cíle

1.1.1 Definice problému

Správní poplatek na provádění postupů oznamování a kontroly vychází z čl. 29 nařízení 1013/2006, který členským státům umožňuje účtovat oznamovatelům příslušné a přiměřené správní náklady. Podle právní úpravy platné z doby před přistoupením k Evropské unii se platí správní poplatek ve výši 6 000 Kč za vydání rozhodnutí o udělení souhlasu s plánovaným vývozem a dovozem odpadu, přičemž dovozem a vývozem odpadu se podle čl. 2 odst. 30 a 31 nařízení 1013/2006 rozumí pouze vstup odpadů do EU a výstup odpadů z EU. Správní poplatek se tak neuplatní při řízeních, u kterých je oznamovatel i příjemce odpadu z členského státu EU. Takových správních řízení je většina: 93 %. Takto stanovený správní poplatek je nevyhovujícím pozůstatkem z doby, kdy ČR nebyla členským státem EU.

S ohledem na vysokou administrativní náročnost správy poplatku, a zejména na potřebu uvést stávající stav do souladu se smlouvou o přistoupení k EU a nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006, o přepravě odpadů („nařízení 1013/2006“), se navrhuje úprava správního poplatku.

1.1.2 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

Správní poplatek je vybírán podle § 2 zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve spojení s položkou 122 e) sazebníku, s odkazem 72) na zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, za vydání rozhodnutí o udělení souhlasu s plánovaným vývozem, dovozem nebo tranzitem odpadů. Dovozem a vývozem odpadu se podle čl. 2 odst. 30 a 31 nařízení 1013/2006 rozumí vstup odpadů do EU a výstup odpadů z EU.

1.1.3 Identifikace dotčených subjektů

- a) Ministerstvo životního prostředí (ministerstvo, MŽP),
- b) oznamovatelé přeshraniční přepravy odpadů.

1.1.4 Popis cílového stavu

Cílem navrhované úpravy je správné provedení čl. 29 nařízení 1013/2006. Nově se bude platit správní poplatek za přijetí každého oznámení o přeshraniční přepravě odpadu a za vydání změnového rozhodnutí na žádost oznamovatele. Správní poplatek bude vázán na přijetí oznámení, nikoli na vydání rozhodnutí (s výjimkou správního poplatku za vydání změnového rozhodnutí na žádost oznamovatele vztahující se k již vydanému rozhodnutí). Podle čl. 29 nařízení 1013/2006 mohou být oznamovateli účtovány příslušné a přiměřené správní náklady na provádění postupů oznámení a kontroly a obvyklé náklady příslušných analýz a inspekcí.

1.1.5 Zhodnocení rizika

Současný stav není v souladu se smlouvou o přistoupení k EU a nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006, o přepravě odpadů („nařízení 1013/2006“). Nově navrhovaný správní poplatek nepředstavuje žádné riziko z ekonomického pohledu ani z hlediska životního prostředí.

1.2 Návrh variant řešení

1.2.1 Varianta 0

Zachování stávajícího konstruktů správního poplatku.

1.2.2 Varianta 1

Zavedení správního poplatku za přijetí oznámení o přeshraniční přepravě odpadu (10 000 Kč) a za vydání změnového rozhodnutí, o němž oznamovatel požádá (6 000 Kč).

1.3 Vyhodnocení nákladů a přínosů

1.3.1 Identifikace nákladů a přínosů

a) Varianta 0

Zachování stávajícího stavu bude mít dopad především na státní správu.

Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty

Za současného stavu je agenda oznámení na MŽP v oddělení přeshraničního pohybu odpadů a mezinárodní spolupráce pokryta v součtu 3,75 úvazky, ročně je tak na tuto agendu dle Metodiky MV (13. třída, 7. stupeň, 20 % osobní příplatky a odměny, 43 % režijní náklady, 35 % odvody na zdravotní a sociální pojištění) vynaloženo přibližně 3,28 mil. Kč.

Příjmy do státního rozpočtu z výběru poplatku jsou 89 tisíc Kč ročně (ad vyčíslení v dopadech na podnikatelské subjekty).

Dopady na podnikatelské subjekty

V období 2012–2014 bylo vydáno 206 souhlasů s přeshraniční přepravou odpadů do České republiky, 172 souhlasů s přeshraniční přepravou odpadů z České republiky, 163 souhlasů s tranzitní přepravou odpadů přes Českou republiku a 96 změn rozhodnutí. V průměru tak ročně bylo vydáno 212 rozhodnutí. Kritéria pro úhradu správního poplatku byla naplněna v 7 %, celkově tak byly podnikatelské subjekty zatíženy ročně ve výši 89 040 Kč, tato částka je příjmem státního rozpočtu.

b) Varianta 1

Zavedení správního poplatku za přijetí oznámení bude mít dopady na státní správu a na podnikatelské subjekty.

Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty

S ohledem na velkou administrativní náročnost správního řízení na udělení souhlasu s přeshraniční přepravou odpadu nelze očekávat významnější úspory.

Při úpravě správního poplatku navrhovaným způsobem lze očekávat příjem do státního rozpočtu z vybraných správních poplatků ve výši 2,75 mil. Kč (při počtu 170 oznámení a 32 změnových rozhodnutí ročně), který by částečně vykompenzoval administrativní náklady spojené s řízením o přeshraniční přepravě odpadů.

Dopady na podnikatelské subjekty

Zavedení správního poplatku za přijetí oznámení by mělo vliv na všechny podnikatelské subjekty podávající oznámení o přeshraniční přepravě odpadů bez ohledu na zemi vývozu/dovozu odpadu. Výše poplatků je ve srovnání s ostatními členskými zeměmi přiměřená.

1.3.2 Vyhodnocení nákladů a přínosů variant

Tabulka 1: Porovnání nákladů a přínosů

Varianta	Stručný obsah	Přínosy	Hodnocení	Náklady	Hodnocení
Varianta 0	současný stav	Státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty			
		příjem z poplatků do státního rozpočtu	89 tis. Kč	administrativní zátěž spojená se správním řízením	3,28 mil. Kč
		Podnikatelské subjekty			
		-	-	výdaje spojené se správním poplatkem za vydané rozhodnutí	Celková zátěž cca 89 tis. Kč ročně (zátěž v 7 % případů; v 93 % bez poplatku)
Varianta 1	zavedení správního poplatku za přijetí oznámení o přeshraniční dopravě odpadu a za vydání změnového rozhodnutí, o něž oznamovatel požádá	Státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty			
		příjem z poplatků do státního rozpočtu	2,75 mil. Kč	administrativní zátěž spojená se správním řízením	3,28 mil. Kč
		Podnikatelské subjekty			
		-	-	výdaje spojené se správním poplatkem za přijaté oznámení a za vydání změněného rozhodnutí	Celková zátěž cca 2,75 mil. Kč

- bez dopadů, * velmi nízké, ** nízké, *** střední, **** vysoké, ***** velmi vysoké

1.4 Návrh řešení

1.4.1 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení

- 1. Varianta 1**
2. Varianta 0

Navrhujeme přijetí Varianty 1, které odpovídá čl. 29 nařízení 1013/2006. Vybrané poplatky v této variantě jsou přiměřenými správními náklady pro podnikatele a z velké části pokrývají náklady státní správy spojené se správním řízením, které je administrativně mimořádně náročné.

2 Poplatek za komunální odpad (změna zákona o místních poplatcích)

2.1 Důvod předložení a cíle

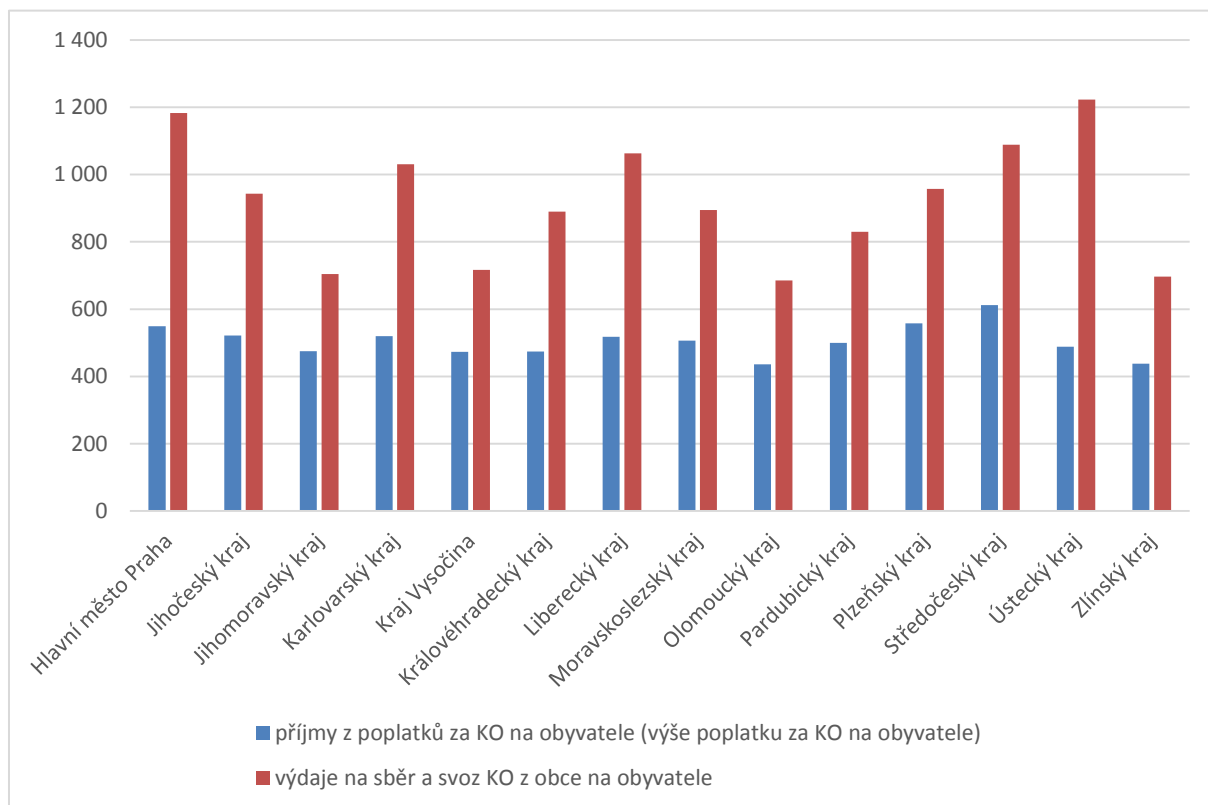
2.1.1 Definice problému

Obec zajišťuje sběr a svoz odpadu z obce, tzn. směsného komunálního odpadu a vytríděného odpadu v rámci systému obce od občanů a podnikatelů zapojených do systému obce (typicky živnostníků). Věcným problémem je poskytnout obcím fiskální nástroj, který by jim umožnil přenést v souladu s principem znečišťovatel platí náklady za komunální odpad na občany (znečišťovatele). Obce mohou využít jen jeden z níže uvedených právních režimů zpoplatnění komunálního odpadu, nicméně většinou hradí část nákladů za sběr a svoz komunálního odpadu z obecných rozpočtů obce, případně využívají možnosti zvyšování koeficientu v rámci daně z nemovitostí.

Pro pokrytí těchto nákladů mohou obce zavést několik režimů zpoplatnění komunálního odpadu, nejvyužívanějšími je poplatek dle zákona o místních poplatcích a poplatek za komunální odpad dle zákona o odpadech. Obce však typicky nestanoví poplatek ve výši celkových nákladů na sběr a svoz komunálních odpadů, a část hradí z celkového rozpočtu (jiných zdrojů). Obecně se v roce 2017 pohybovalo pokrytí celkových výdajů na sběr a svoz komunálních odpadů v rámci systému obce od 50 % po 80 % nákladů viz grafy 1 až 4. Grafy 5 a 6 zobrazují celkové náklady na 1 tunu komunálního odpadu v rámci systému obce v krajském členění a členění dle velikosti obce. Tyto náklady jsou cca trojnásobné, než samotný sběr a svoz (sběr a svoz komunálních odpadů je v těchto celkových nákladech zahrnut).

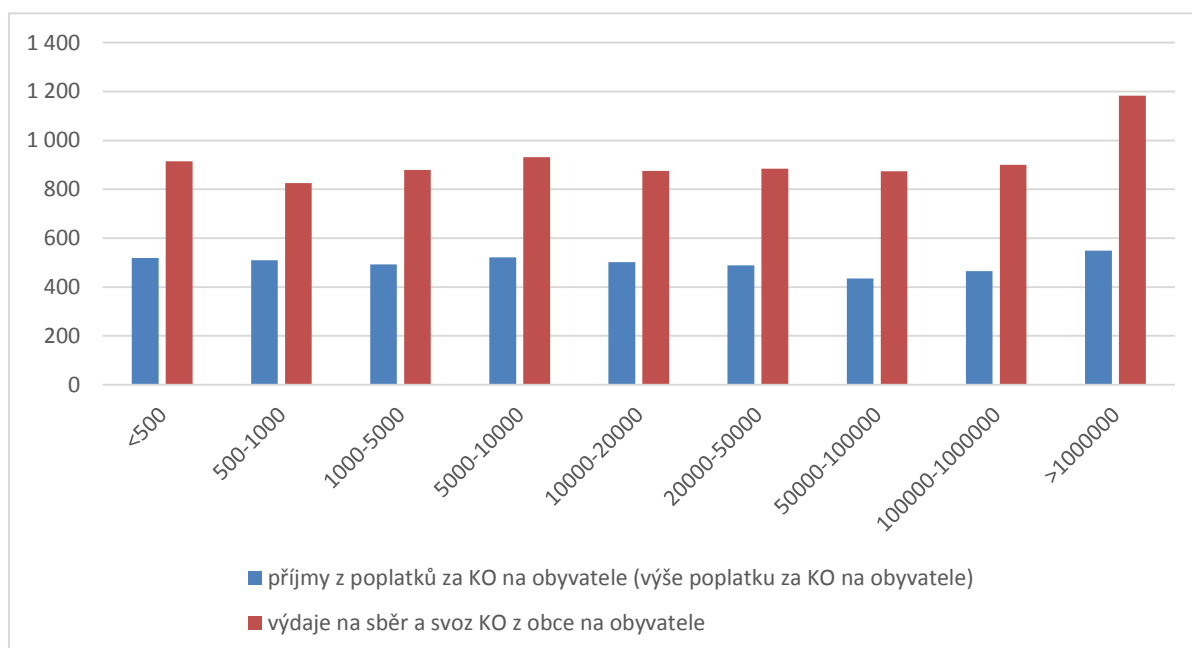
Obce by měly mít k dispozici takový poplatkový nástroj, aby mohly na základě vlastního uvážení přenést náklady na sběr a svoz komunálního odpadu na obyvatele obce.

Graf 1: Náklady v Kč za rok na sběr a svoz KO z obce a příjmy z poplatků na obyvatele 2017 - krajské členění

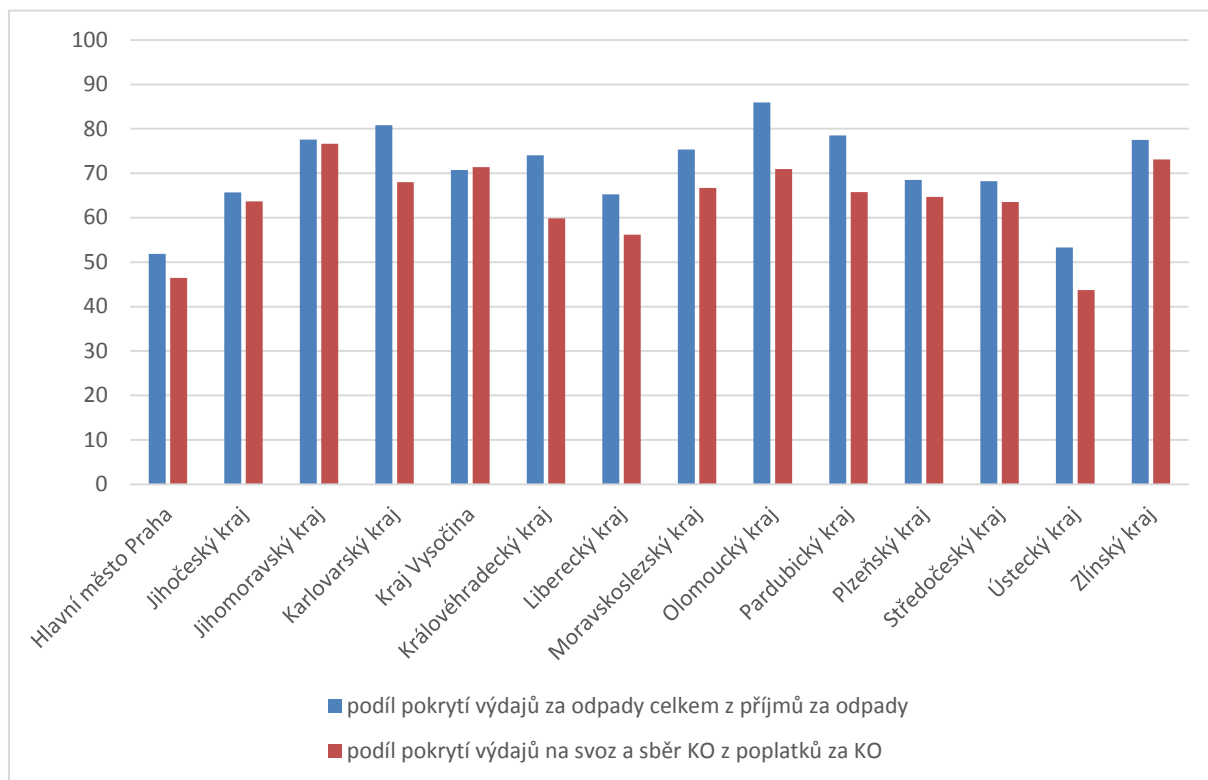
Zdroj: MŽP, na základě dat MONITORu veřejných rozpočtů MF a ČSÚ

Graf 2: Náklady v Kč za rok na sběr a svoz KO z obce a příjmy z poplatků na obyvatele 2017 - členění dle velikosti obce

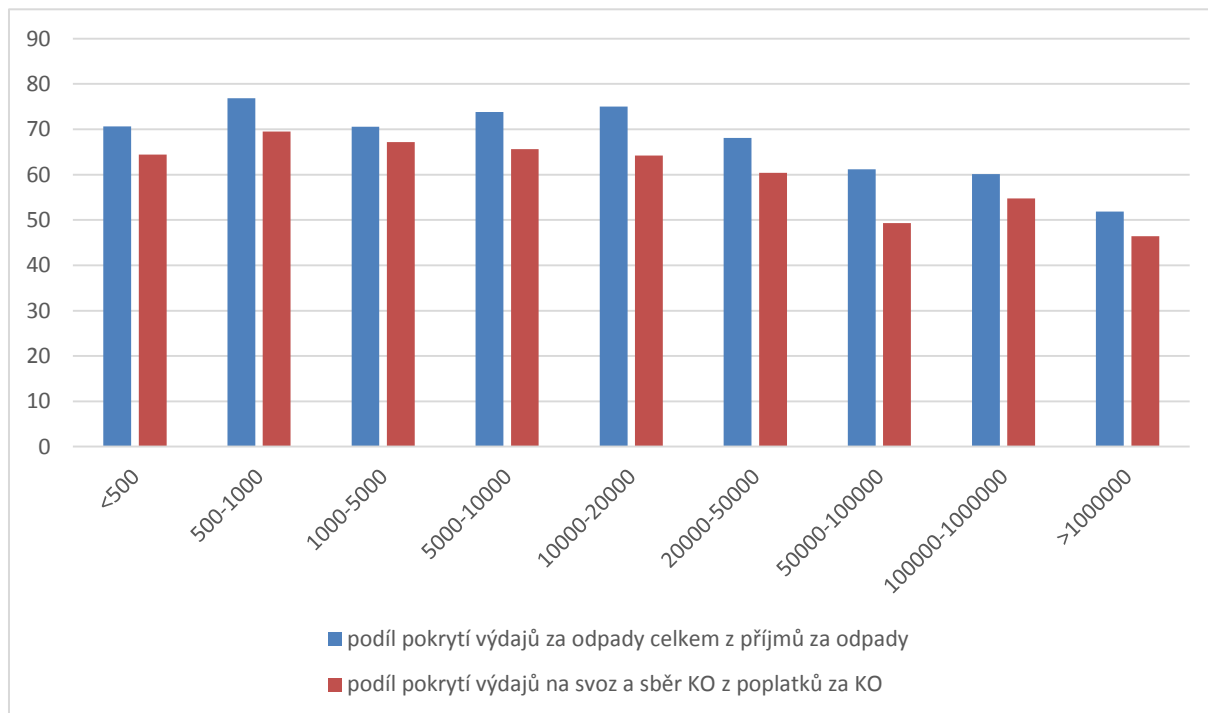
Zdroj: MŽP, na základě dat MONITORu veřejných rozpočtů MF a ČSÚ

Graf 3: Podíl (%) pokrytí nákladů na sběr a svoz KO v systému obcí 2017 - krajské členění

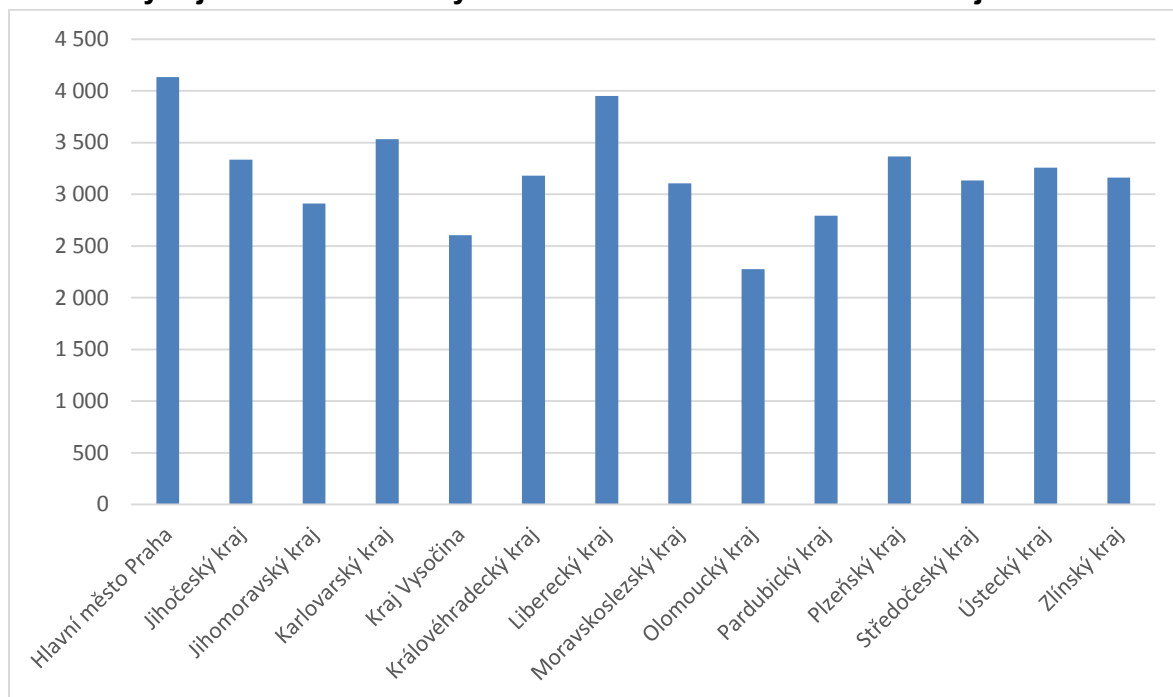
Zdroj: MŽP, na základě dat MONITORu veřejných rozpočtů MF a ČSÚ

Graf 4: Podíl (%) pokrytí nákladů na KO v systému obcí 2017 - členění dle velikosti obce

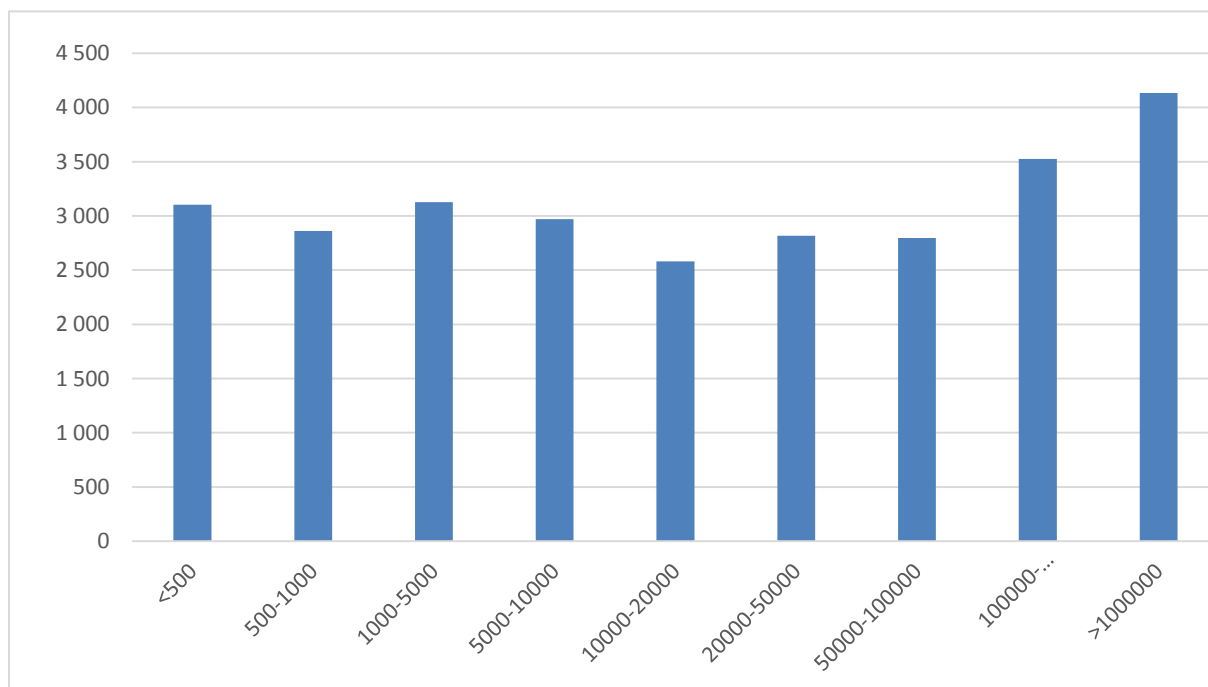
Zdroj: MŽP, na základě dat MONITORu veřejných rozpočtů MF a ČSÚ

Graf 5: Výdaje v Kč za celkový KO na tunu KO z obce 2017 - krajské členění

Zdroj: MŽP, na základě dat MONITORu veřejných rozpočtů MF a ČSÚ

Graf 6: Výdaje v Kč za celkový KO na tunu KO z obce 2017 - členění dle velikosti obce

Zdroj: MŽP, na základě dat MONITORu veřejných rozpočtů MF a ČSÚ

V současné době je možné vybírat poplatek podle zákona o odpadech a podle zákona o místních poplatcích. Rizikem tohoto nastavení je, že některé povinné osoby podléhají dvojímu zpoplatnění, aniž by byl předpoklad, že produkují více odpadu na různých místech. Nedostatek úpravy tak představuje absence kolizního ustanovení.

Další možností zpoplatnění občanů za komunální odpad představuje úhrada za shromažďování, sběr, přepravu, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů od fyzických osob na základě smlouvy dle zákona o odpadech. Problémem této úpravy je situace, kdy obec má jednu stranu povinnost ze zákona sběr a svoz komunálního odpadu od občanů zajistit, ale pokud se rozhodne zavést právní režim zpoplatnění na základě smlouvy, mohou občané tuto smlouvu odmítnout uzavřít (z principu smluvní svobody). Zpoplatnění na základě smlouvy je využíváno marginálně, tento institut sice má teoreticky zajišťovat větší flexibilitu regulace, nicméně v praxi nepředstavuje koncepční řešení s ohledem na praktické nedostatky (zátěž sjednávání smluv s každým jednotlivým občanem, nemožnost řešit zpoplatnění při odmítnutí smlouvy uzavřít).

Pozitivním dopadem zavedení poplatků je peněžní stimulace pro snižování množství komunálních odpadů, zejm. pak na směsného komunálního odpadu a motivace ke třídění odpadů. K zajištění této motivace však slouží zejm. poplatek za skládkování (viz kapitola 17 Závěrečné zprávy RIA k návrhu zákona o odpadech). Tato motivace omezovat skládkování je stejná pro všechny subjekty odpadového hospodářství včetně obcí a podnikatelů. Je na uvážení obcí, do jaké míry přenesou v rámci svého hospodaření náklady na poplatníky poplatků za sběr a svoz komunálního odpadu, či do jaké míry tímto chtějí zvýšit motivaci občanů ke třídění odpadu. Obce tak mohou zohlednit zejm. příjmové poměry v dané lokalitě a mírnit tak sociální dopady poplatku.

Poplatky za sběr a svoz komunálních odpadů však primárně představují fiskální nástroj pro obce, aby měly možnost získat náklady spojené se sběrem a svozem KO, tyto náklady nejsou odvislé pouze od nákladů nežádoucích forem nakládání s odpady (skládkování).

2.1.2 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

Poplatek za systém shromažďování, svozu, využívání a odstraňování komunálního odpadu je upraven v § 10b zákona č. 565/1990 Sb. o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

- Poplatek je stanoven základní částkou až 250 Kč/osobu a rok a částkou stanovenou na základě skutečných nákladů obce předchozího kalendářního roku na sběr a svoz netříděného komunálního odpadu až 750 Kč/osobu a rok; obec v obecně závazné vyhlášce stanoví rozúčtování nákladů na sběr a svoz netříděného komunálního odpadu na osobu. V případě změny pobytu v průběhu kalendářního roku, se poplatek platí v poměrné výši dle kalendářních měsíců, rozhodný je stav k poslednímu dni daného měsíce.
- Poplatníkem je fyzická osoba, která má v obci trvalý pobyt a fyzická osoba, která má ve vlastnictví stavbu určenou k individuální rekreaci, byt nebo rodinný dům, ve kterých není hlášena k pobytu žádná fyzická osoba, a to ve výši odpovídající poplatku za jednu fyzickou osobu.

- Frekvenci plateb stanoví obec, obvykle jednou ročně.
- Od poplatku je osvobozena fyzická osoba, která je a) umístěna do dětského domova pro děti do 3 let věku, školského zařízení pro výkon ústavní nebo ochranné výchovy nebo školského zařízení pro preventivně výchovnou péči na základě rozhodnutí soudu nebo smlouvy, b) umístěna do zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc na základě rozhodnutí soudu, na žádost obecního úřadu obce s rozšířenou působností, zákonného zástupce dítěte nebo nezletilého, c) jako nezaopatřené dítě umístěna v domově pro osoby se zdravotním postižením na základě rozhodnutí soudu nebo smlouvy o poskytnutí sociální služby, nebo d) umístěna v domově pro osoby se zdravotním postižením, domově pro seniory, domově se zvláštním režimem nebo chráněném bydlení.
- Příjemcem poplatku a správcem poplatku je obec, na jejímž území je fyzická osoba hlášena k pobytu, nebo obec, na jejímž území se nachází stavba určená k individuální rekreaci, byt nebo rodinný dům.

Poplatek za komunální odpad je upraven v § 17a zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů.

- Maximální výše poplatku se stanoví podle předpokládaných oprávněných nákladů obce vyplývajících z režimu nakládání s komunálním odpadem rozvržených na jednotlivé poplatníky podle počtu a objemu nádob určených k odkládání odpadů připadajících na jednotlivé nemovitosti nebo podle počtu uživatelů bytů a s ohledem na úroveň třídění tohoto odpadu. V poplatku mohou být promítnuty i náklady spojené s pronájmem nádob určených k odkládání odpadu.
- Poplatníkem je každá fyzická osoba, při jejíž činnosti vzniká komunální odpad. Plátcem poplatku je vlastník nemovitosti nebo společenství vlastníků jednotek. Plátce poplatek rozúčtuje na jednotlivé poplatníky.
- Frekvenci plateb stanoví obec, obvykle jednou ročně.
- Příjemcem a správcem poplatku je obec dle katastrálního území, při správě poplatku za komunální odpad se postupuje podle daňového řádu.

Úhrada za shromažďování, sběr, přepravu, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů od fyzických osob na základě smlouvy (§ 17 odst. 6 z. č. 185/2001 Sb. o odpadech).

- Smlouva musí být uzavřena písemně a musí obsahovat výši úhrady. Všechny náležitosti, jako např. frekvence plateb je stanovena smlouvou. Příjemcem výnosu je obec, se kterou byla smlouva uzavřena.

2.1.3 Identifikace dotčených subjektů

- a) obce,
- b) občané,
- c) vlastníci nemovitostí,
- d) podnikatelé (živnostníci) zapojení do systému sběru a svozu komunálního odpadu obce.

2.1.4 Popis cílového stavu

Obecně je cílem poskytnout obcím poplatkový nástroj, kterým mohou dle svého uvážení přenést náklady na sběr a svoz komunálních odpadů na obyvatele obce (znečišťovatele) až do plné výše těchto nákladů (tzn. do cca 1200 Kč na obyvatele za rok). Cílem je dále takové nastavení poplatků, které by obcím umožňovalo zvolit si režim jak zpoplatnění na poplatníka, tak platby podle množství vyprodukovaných odpadů. Cílový stav taktéž představuje zpřehlednění v právních režimech zpoplatnění a odstranění režimů, které nejsou v praxi využívány, tzn. zrušení úhrady na základě smlouvy. Dále je cílem zamezení možnosti dvojího zpoplatnění podle trvalého bydliště a podle množství odpadu, (pokud občan podléhá oběma režimům z důvodu odlišného dlouhodobého pobytu mimo trvalé bydliště).

2.2 Zhodnocení rizika

Rizikem je zachování současného stavu, kdy je řada občanů ČR povinna platit poplatek ve více obcích, aniž by zde vlastnili nějakou nemovitost, ve které by mohl vznikat komunální odpad.

2.3 Návrh variant řešení

2.3.1 Varianta 0

Zachování současného stavu. Tedy dvou poplatků jednak dle zákona o místních poplatcích a jednak dle zákona o odpadech. Zachování úhrady za shromažďování, sběr, přepravu, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů od fyzických osob na základě smlouvy.

Tabulka 2: Počet obcí s místním poplatkem a s poplatkem podle zákona o odpadech

Kraj	Počet obcí	Místní poplatek	Poplatek podle zákona o odpadech
Jihočeský	623	503	8
Plzeňský	501	273	77
Karlovarský	131	46	24
Ústecký	354	214	3
Královohradecký	448	211	62
Liberecký	215	132	35
Pardubický	451	427	9
Kraj Vysočina	704	545	18
Jihomoravský	673	623	2
Zlínský	307	293	3
Olomoucký	398	384	2
Moravskoslezský	300	264	4
Středočeský	1145	623	141
Hl. m. Praha	1	0	1
Celkem	6251	4538	389

Zdroj: Ministerstvo vnitra, 2015

Z tabulky je zřejmé, že většina obcí využívá místní poplatek za komunální odpad. Ministerstvo vnitra v mezidobí žádné výrazné rušení předmětného místního poplatku nezaznamenalo. Je však třeba vycházet ze skutečnosti, že se jedná o počty dle obecně závazných vyhlášek, které byly Ministerstvu vnitra v souladu se zákonem zaslány, a reálná čísla mohou být tedy ještě o něco vyšší.

I následující tabulka na základě EKO-KOM podporuje tvrzení, že většina obcí používá místní poplatek, a to celkem až 77 % všech obcí. 16 % obcí využívá poplatek za komunální odpad.

Tabulka 3: Místní poplatek a poplatek za KO

velikost obce	Místní poplatek		Poplatek podle zákona o odpadech	
	Podíl obcí	Kč/ob	Podíl obcí	Kč/ob
do 500	76 %	453,1	17 %	419,9
501 – 1000	78 %	482,4	16 %	468,1
1001 – 4000	79 %	498,7	15 %	434,4
4001 – 10000	83 %	533,1	11 %	486,6
10001 – 20000	81 %	545,7	6 %	591,6
20001 – 50000	82 %	535,7	7 %	654,1
50001 – 100000	76 %	561,7	6 %	Neuvedeno
100001 – 1 mil.	100 %	553,3		
nad 1 mil.			100 %	559,0
celkem	77 %	474,4	16 %	437,2

Zdroj: EKO-KOM, 2014

Data EKO-KOM lze v tomto případě považovat za přesnější, než Ministerstva vnitra, jelikož nezanedbatelná část obcí neplní řádně svou ohlašovací povinnost při vydávání vyhlášek. Cca 7 % obcí, které nemají zaveden poplatek dle z. o odpadech, ani dle z. o místních poplatcích, využívá malá část institut úhrady za shromažďování, sběr, přepravu, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů od fyzických osob na základě smlouvy. Smlouva musí být uzavřena písemně a musí obsahovat výši úhrady. Vybírá-li obec tuto úhradu, nemůže stanovit poplatek za komunální odpad podle § 17a ani místní poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů podle zákona o místních poplatcích. V rámci těchto 7 % obcí jsou však taktéž obce, které se rozhodly sběr a svoz komunálních odpadů plně hradit ze svého rozpočtu, namísto zpoplatnění občanů. Může se jednat o obce, které mají na svém území skládku, a tedy i nezanedbatelné příjmy z poplatku za skládkování (cca 220 obcí), případně je pro částečnou sanaci těchto nákladů využíván koeficient obce v dani z nemovitostí.

2.3.2 Varianta 1

Poplatky budou nastaveny pouze v zákoně o místních poplatcích tak, aby umožňoval obcím zavedení zpoplatnění podle množství vyprodukovaných odpadů, ale zároveň zachovával možnost stanovit poplatek na poplatníka. Zároveň bude nastaveno kolizní pravidlo tak, aby nedocházelo ke dvojímu zpoplatnění:

- poplatek za obecní systém odpadového hospodářství je poplatek za samotnou existenci systému nakládání s komunálním odpadem v obci. Tento poplatek vychází z principu, že ze systému má prospěch každá osoba, která je

přihlášena v obci a to zásadně stejnou měrou. Proto obec zavede tento poplatek v pevné výši;

- poplatek za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci je naopak založen na skutečném množství vyprodukovaného odpadu, který byl odložen do sběrných nádob nebo na určená místa, případně za kapacitu soustředovacích prostředků objednaných na poplatkové období.

Úhrada za shromažďování, sběr, přepravu, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů od fyzických osob na základě smlouvy se ruší, jelikož se nejedná o právně koncepční řešení a navíc je v praxi využívána pouze marginálně.

Poplatek za obecní systém odpadového hospodářství

Jak již bylo uvedeno výše, představuje poplatek za nakládání s komunálním odpadem jednodušší z poplatků za směsný komunální odpad. Jednoduchost jeho správy je ale vyvážena absencí vazby na skutečnou produkci odpadu a dokonce i na to, zda poplatník poplatku v obci skutečně žije, nebo je v ní pouze přihlášen.

Subjekt poplatku (poplatník)

Subjekt poplatku je základním konstrukčním prvkem, který určuje, kdo má poplatkovou povinnost. Na rozdíl od rušeného poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů podle § 10b zákona o místních poplatcích je subjekt poplatku nově výslovně označen jako poplatník. Poplatníkem poplatku za obecní systém odpadového hospodářství je fyzická osoba, která je přihlášená v obci, a dále vlastník nemovitosti, ve které není přihlášena žádná fyzická osoba.

Poplatníkem poplatku jsou zejména fyzické osoby, které mají v obci trvalý pobyt nebo fyzické osoby, které mají v obci hlášené místo pobytu podle zákona č. 329/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (cizinecký zákon), v případě že jde o tři vymezené skupiny cizinců. Pro zpřehlednění právní úpravy se tyto čtyři skupiny osob souhrnně označují pojmem „fyzická osoba přihlášená v obci“. Oproti stávající úpravě jsou vedle fyzických osob přihlášených v obci poplatníky i všichni vlastníci (tzn. i právnické osoby), které vlastní nemovité věci zahrnující byt, rodinný dům nebo stavbu určenou k rodinné rekreaci umístěné na území obce, ve kterých není přihlášena žádná osoba.

Na svěřenský fond, podílový fond nebo fond obhospodařovaný penzijní společností, do kterých je vložena nemovitá věc, se pro účely poplatků za komunální odpad hledí jako na vlastníka této nemovité věci.

Předmět poplatku

Předmět poplatku je základním konstrukčním prvkem, který určuje, jaká skutečnost podléhá zpoplatnění, a na jeho naplnění je vázán vznik poplatkové povinnosti. Předmětem poplatku za obecní systém odpadového hospodářství je skutečnost, že má poplatník v obci možnost využívat systém nakládání s odpadem, tedy že obec takový systém pro fyzické osoby zavedla a provozuje ho.

Předmět poplatku nezahrnuje systém nakládání s odpadem vznikajícím při podnikatelské činnosti fyzických osob, protože nejde o směsný komunální odpad.

Osvobození od poplatku

Poplatku za obecní systém odpadového hospodářství v principu podléhá zásadně každá fyzická osoba, která je přihlášená v obci, ať už v obci skutečně bydlí nebo ne. Pro zamezení dvojího zpoplatnění se proto navrhuje osvobození od tohoto poplatku, a to buď v případě, kdy daná osoba ve skutečnosti bydlí v jiné obci, ve které je poplatníkem poplatku za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci (z povahy věci nemůže být tato osoba v jiné obci poplatníkem poplatku za obecní systém odpadového hospodářství z titulu toho, že by v této jiné obci byla také přihlášená) nebo v případě, kdy je tato osoba umístěna ve zvláštním zařízení (jde zejména o děti, seniory a o osoby se zdravotním postižením) nebo je na základě zákona omezena na osobní svobodě.

Osvobození se neuplatní na poplatníky, kteří v jiné obci nemají bydliště, ale jsou v této obci poplatníkem poplatku za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci pouze z titulu vlastnictví nemovité věci, ve které nemá bydliště žádná fyzická osoba.

Výše poplatku

Obec může stanovit výši poplatku dle svého uvážení do maximální výše 1 200 Kč na poplatníka (navýšení o 200 Kč oproti původní úpravě z důvodu potřeby umožnit obcím plné přenesení nákladů, obce jinak obecní systém odpadového hospodářství hradí ze svého rozpočtu). Poplatek se snižuje o jednu dvanáctinu, za každý měsíc, na jehož konci není fyzická osoba přihlášená v obci nebo je od poplatku osvobozena. Obdobně se výše poplatku snižuje pro vlastníky nemovitostí, ve kterých není přihlášená žádná fyzická osoba o období, kdy v nemovitosti fyzická osoba přihlášená je, poplatník nevlastní tuto nemovitost nebo je od poplatku osvobozen.

Poplatek za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci

Na rozdíl od poplatku za obecní systém odpadového hospodářství, který se platí za samotnou existenci systému a bez vazby na skutečnou produkci odpadu, je poplatek za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci konstruován tak, aby produkci odpadu zachycoval. Vychází tak z obecných principů práva životního prostředí „znečišťovatel platí“ (*polluter pays*) a „plať tolik, kolik vyhodíš“ (*pay as you throw*). Poplatku podléhá odkládání komunálního odpadu do k tomu určených sběrných nádob nebo na určená místa a poplatníkem jsou zejména osoby, které v obci skutečně bydlí a produkují v ní odkládaný odpad.

Tento poplatek je možné zavést ve dvou základních režimech. Buď jde o poplatek za množství (hmotnost nebo objem) vyprodukovaného odpadu, nebo jeho výše vychází z objednané kapacity soustředovacích prostředků.

Subjekt poplatku (poplatník)

Subjekt poplatku je základním konstrukčním prvkem, který určuje, kdo má poplatkovou povinnost. Poplatníkem poplatku za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci je fyzická osoba, která má v nemovité věci bydliště. O které nemovité věci jde, vyplývá z vymezení předmětu poplatku, tj. musí jít pouze o nemovité věci zahrnující byt, rodinný dům nebo stavbu určenou k rodinné rekreaci, které se nacházejí na území obce, která poplatek zavedla.

Podle § 80 občanského zákoníku má fyzická osoba bydliště v místě, kde se zdržuje s úmyslem žít tam s výhradou změny okolností trvale, a pokud takové místo není, pak má bydliště v místě, kde žije, kde má majetek, popřípadě místo, kde měla bydliště naposledy.

V případě, že v dané nemovité věci nemá bydliště žádná fyzická osoba, je poplatníkem poplatku vlastník této nemovité věci. V tomto případě může být poplatníkem jak fyzická, tak právnická osoba.

Na svěřenský fond, podílový fond nebo fond obhospodařovaný penzijní společností, do kterých je vložena nemovitá věc, se pro účely poplatků za komunální odpad hledí jako na vlastníka této nemovité věci.

Předmět poplatku

Předmět poplatku je základním konstrukčním prvkem, který určuje, jaká skutečnost podléhá zpoplatnění, a na jeho naplnění je vázán vznik poplatkové povinnosti. Předmětem poplatku za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci je odkládání smíšeného komunálního odpadu z nemovité věci zahrnující byt, rodinný dům nebo stavbu určenou k rodinné rekreaci, která se nachází na území obce, která poplatek zavedla.

Základ poplatku

Obec při zavádění poplatku za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci musí zvolit, zda základ poplatku bude vycházet z

- a) hmotnosti komunálního odpadu, odloženého z nemovité věci (hmotnostní základ),
- b) objemu komunálního odpadu, odloženého z nemovité věci (objemový základ), nebo
- c) objednané kapacity soustředovacích prostředků na odpad pro nemovitou věc (kapacitní základ).

Obec může zvolit pouze jeden typ základu, a to pro celé území obce a pro celé poplatkové období. Přitom musí vzít v úvahu své technické možnosti, protože zavedení hmotnostního a objemového základu předpokládá, že bude schopná zjistit hmotnost či objem odloženého odpadu a přiřadit je ke konkrétní nemovité věci. Zavedení hmotnostního či objemového základu ale není na překážku, pokud by více nemovitých věcí sdílelo soustředovací prostředek na odpad (například jeden kontejner na panelový dům, ve kterém je více jednotek). Odpad odložený do takového soustředovacího prostředku by se pak musel poměrně rozdělit mezi jednotlivé nemovité věci.

V případě zavedení kapacitního základu má obec široké možnosti, jakým způsobem tento systém zavést tak, aby vyhovoval potřebám obce. Objednanou kapacitou tak může, mimo jiné, být:

- a) součin objemu přiděleného soustředovacího prostředku a počtu objednaných odvozů odpadu z něj,
- b) součin objemu přiděleného soustředovacího prostředku a počtu objednaných a skutečně provedených odvozů odpadu z něj,
- c) celkový objem přidělených soustředovacích prostředků (počet přidělených pytlů na odpad nebo nálepek na soustředovací prostředek).

Dílčí základ poplatku se určuje na měsíční bázi. V každém kalendářním měsíci se dílčí základ určí tak, že se hmotnost, objem či kapacita rozdělí mezi počet poplatníků, kteří v nemovité věci měli bydliště. Pokud v nemovité věci nemá bydliště žádná fyzická osoba (a poplatníkem je tedy vlastník této nemovité věci, ve kterém je tato nemovitá věc), případně na vlastníka celá

hmotnost, celý objem nebo celá objednaná kapacita za dané dílčí období. Obci se umožňuje, aby si určila minimální výši dílčího základu pro poplatníka (tedy základu za dílčí období, kterým je kalendářní měsíc), aby se tím omezila motivace obcházet poplatkovou povinnost tím, že se bude poplatník zbavovat směšného komunálního odpadu nežádoucím způsobem (spalování vlastními silami, černé skládkování apod.). Zákon určuje maximální hodnotu minimálního dílčího základu v případě objemového dílčího základu a v případě kapacitního dílčího základu ve stejné výši. Je tomu tak proto, že minimální dílčí základ má odpovídat očekávané minimální produkci odpadu na osobu. V případě objemového dílčího základu jde o očekávaný objem odloženého odpadu na osobu za měsíc a v případě kapacitního dílčího základu jde o minimální očekávaný objem objednaných soustředovacích prostředků na osobu za měsíc. Vzhledem k tomu, že obě hodnoty vychází z očekávaného objemu odloženého odpadu na osobu a období, lze očekávat, že budou stejné.

Sazba poplatku

Sazba poplatku je základním konstrukčním prvkem, který je měřítkem, pomocí kterého se vypočte poplatek ze základu poplatku.

Sazba poplatku je uvedena pro jednotlivé dílčí základy, odpovídá tedy sazbě za dílčí období, kterým je kalendářní měsíc.

U hmotnostního základu je nejvyšší sazba poplatku nastavena ve výši 6 Kč za kilogram. V případě objemového dílčího základu a v případě kapacitního dílčího základu je nejvyšší sazba poplatku ve stejné výši a to 1 Kč za litr.

Výpočet poplatku

Poplatek se vypočte jako součet dílčích poplatků za jednotlivé kalendářní měsíce. Dílčí poplatek za kalendářní měsíc se pak vypočte jako součin základu zaokrouhleného na celé jednotky nahoru (tedy množství odloženého odpadu nebo objem objednané kapacity) a sazby pro tento základ.

Výpočet poplatku lze shrnout do následujícího matematického vzorce:

$$\text{Poplatek}_{\text{rok}} = \sum_{M=1}^{12} (\text{Dílčí poplatek}_{M}) = \sum_{M=1}^{12} ([DZ_M] \cdot S_Z) = \sum_{M=1}^{12} \left(\left\lceil \frac{O_M}{\# \text{ poplatníků}_M} \right\rceil \cdot S_Z \right)$$

Význam jednotlivých symbolů:

$\text{Poplatek}_{\text{rok}}$	výše poplatku za poplatkové období (kalendářní rok)
M	kalendářní měsíc, započtu se pouze měsíce, ve kterých měl poplatník bydliště v nemovité věci nebo ve kterých vlastnil nemovitou věc, ve které neměla bydliště žádná fyzická osoba
Dílčí poplatek_M	výše dílčího poplatku za kalendářní měsíc M
[...]	zaokrouhlení na celé číslo nahoru
DZ_M	výše dílčího základu za kalendářní měsíc M připadající na poplatníka, tedy buď hmotnost nebo objem odloženého odpadu za tento měsíc, nebo objem objednané kapacity sběrných nádob na tento měsíc
S_Z	sazba poplatku pro dílčí základ Z

O_M	hmotnost nebo objem odloženého odpadu za měsíc M nebo objem objednané kapacity sběrných nádob na měsíc M
# poplatníků $_M$	počet poplatníků, kteří měli v nemovité věci bydliště v měsíci M ; pokud v nemovité věci neměla bydliště žádná fyzická osoba, užije se pro účely výpočtu hodnota 1.

Plátce poplatku

Pro správu poplatku za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci se navrhuje zavést plátce poplatku, který od poplatníků poplatek vybere a odvede jej správci poplatku, tedy obecnímu úřadu. Tento plátce není povinen podávat hlášení ani vyúčtování podle daňového řádu, neboť mu tuto povinnost zákon o místních poplatcích neukládá.

Plátcem poplatku je vlastník nebo společenství vlastníků jednotek, pokud pro daný dům (který je součástí předmětné nemovité věci) vzniklo.

Poplatkové období

Pro oba poplatky za směsný komunální odpad platí, že poplatkovým obdobím je kalendářní rok. Obec v návaznosti na poplatkové období určí splatnost poplatku Rozpočtové určení poplatku. Vzhledem k tomu, že v průběhu poplatkového období může docházet ke změnám, které mají vliv na výši poplatku (změna obce, ve které je fyzická osoba přihlášená, vznik nároku na osvobození apod.), navrhuje se zavést dílčí období, kterými jsou kalendářní měsíce, přičemž je zásadně rozhodný stav v poslední den posuzovaného dílčího období.

Prominutí poplatku

Podle stávajícího znění § 16a zákona o místních poplatcích může obecní úřad zcela nebo z části prominout poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů podle § 10b zákona o místních poplatcích. V případě poplatku za komunální odpad podle § 17a stávajícího zákona o odpadech obecní úřad tuto pravomoc nemá.

Navrhuje se zachovat obecním úřadům tuto pravomoc, a to v obdobném rozsahu jako podle stávající právní úpravy. Z toho důvodu se tedy navrhuje umožnit obecnímu úřadu prominout pouze poplatek za obecní systém odpadového hospodářství, ale zároveň nerozšiřovat tuto pravomoc i na poplatek za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci.

2.4 Vyhodnocení nákladů a přínosů

2.4.1 Identifikace nákladů a přínosů

a) Varianta 0

Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty

Výnos plynoucí z poplatků, které si stanoví obec vyhláškou, je příjmem obce. Na státní rozpočet tedy tento poplatek nemá vliv.

Dopady na podnikatelské subjekty

Podle současného zákona o odpadech původci odpadu, kteří produkuje odpad podobný komunálnímu odpadu, mohou na základě smlouvy s obcí využít systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů zavedeného obcí. Původce odpadů je zde právnická nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, při jejíž činnosti vznikají odpady, a / nebo provádí úpravu odpadů. Smlouva musí být písemná a musí obsahovat vždy výši sjednané ceny za tuto službu.

Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje)

Poplatek je příjmem obce a obec, která na svém územním obvodu poplatek zavedla, vykonává i správu poplatku. V roce 2017 tak příjem poplatku podle zákona o odpadech představoval čtvrtinu výnosu z poplatků za komunální odpad (úhrady na základě smlouvy nejsou zahrnuty, jelikož neexistuje evidence těchto příjmů - není specifická rozpočtová položka).

Tabulka 4: Výnosy z poplatků za provoz systému odpadů 2007—2017

	poplatek za komunální odpad podle zákona o místních poplatcích	poplatek za komunální odpad podle zákona o odpadech
2007	4 015,1	1,5
2008	4 058,2	4,3
2009	4 074,6	16,6
2010	4 054,8	104,5
2011	3 453,4	828,9
2012	3 090,9	1 220,9
2013	3 484,3	1 227,6
2014	3 534,2	1 199,0
2015	3 565,9	1 197,5
2016	3 579,4	1 220,2
2017	3 601,8	1 230,2

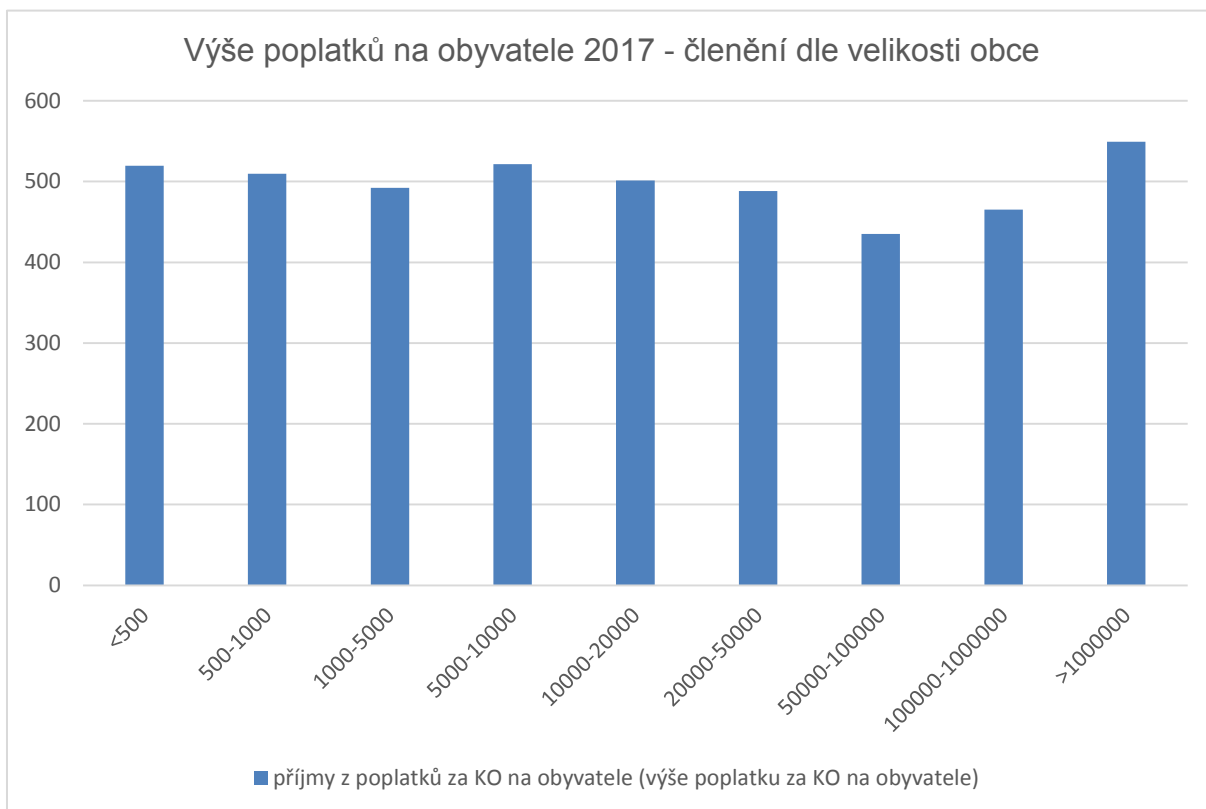
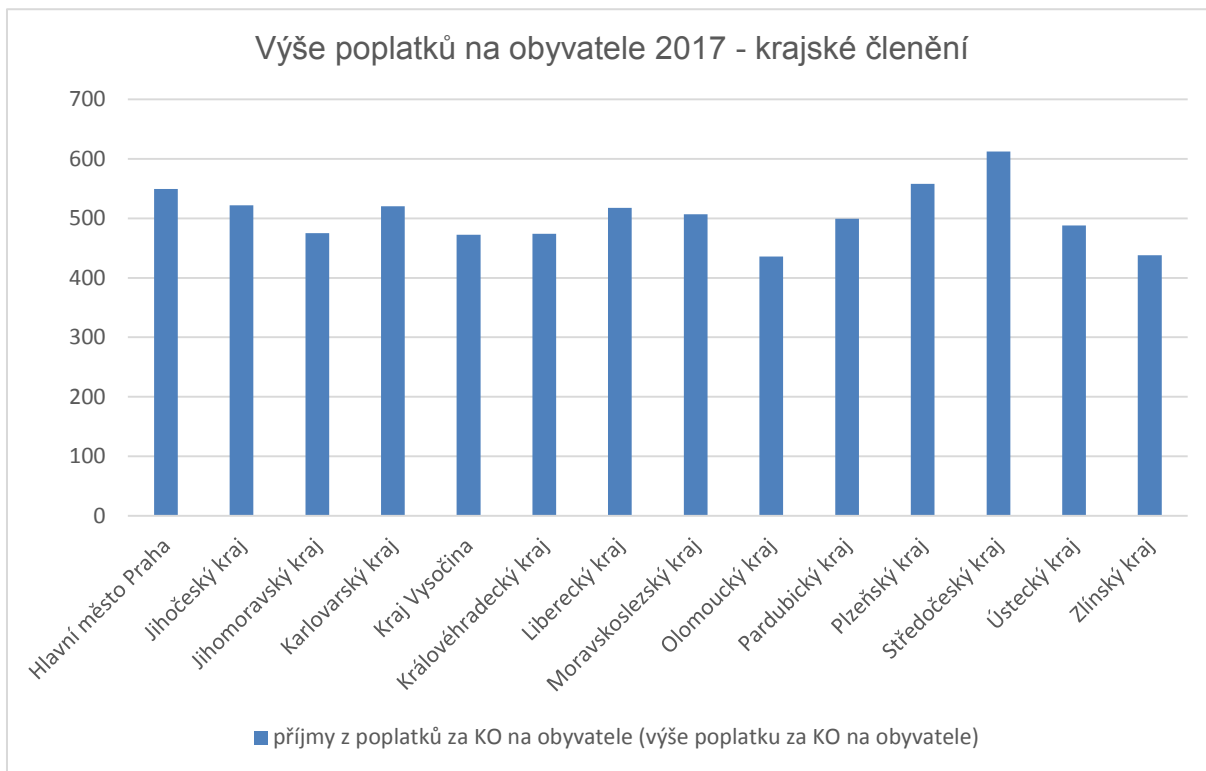
Zdroj: MF, MONITOR státního rozpočtu (2018)

Sociální dopady

Poplatek za komunální odpad platí fyzické osoby, při jejichž činnosti vzniká komunální odpad, obcím. Zátěž v podobě tohoto poplatku je tedy na jednotlivých občanech a domácnostech, kteří platí poplatek za KO nebo místní poplatek obcím. Pokud vezmeme v potaz jen obce, které mají zavedený poplatek za komunální odpad dle zákona o místních poplatcích nebo zákona o odpadech, pak se v roce 2017 průměrně pohybuje výše tohoto poplatku v rozmezí od cca 430 – 610 Kč na osobu. Výši poplatků na obyvatele shrnují níže uvedené grafy podle krajského členění a členění dle velikosti obce (počtu obyvatel), grafy nerozlišují poplatky podle zákona o místních poplatcích a podle zákona o odpadech. Tyto grafy vycházejí z analýzy dat použitých pro kapitolu 15 v závěrečné zprávě z hodnocení dopadů regulace k návrhu nového zákona o odpadech – zdrojem jsou data z monitoru veřejných rozpočtů MF a počtu obyvatel dle ČSÚ za rok 2017. Grafy níže jsou tak doplněním údajů od EKO-KOM v tabulce 37, je

zřejmé, že ačkoliv pocházejí z jiných datových zdrojů a liší se datem (rok 2014 a 2017), jsou rámcově shodná a tedy vypovídající.

Výše úhrad na základě smlouvy není známa, jelikož neexistuje evidence těchto příjmů (není specifická rozpočtová položka).

Dopady na životní prostředí

V dosavadním nastavení poplatků je potlačena funkce placení odpadů podle skutečného množství produkováných odpadů. Zákon o odpadech sice tento přístup umožňuje, většina obcí však má obavy z jeho zavedení v praxi. Proto naprostá většina obcí preferuje poplatek podle zákona o místních poplatcích nebo i v případě, že stanoví poplatek podle zákona o odpadech, nenastaví jej tak, aby se skutečně odvíjel od produkce odpadů. Negativní dopad na životní prostředí ve Variantě 0 se týká obcí, kde chybí motivace obyvatel třídit odpad, jelikož původci odpadu tak neznají skutečné náklady. Důsledkem toho končí více recyklovatelného odpadu na skládce, v lepším případě ve spalovně, nicméně nedochází k recyklaci.

b) Varianta 1

Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty

Změna zákona nebude mít dopad na státní rozpočet.

Dopady na podnikatelské subjekty

Podnikatelský subjekt může být plátcem poplatku jako vlastník nemovitosti. Oproti současné době však nedochází k rozšíření a proto nelze předpokládat navýšení zátěže.

Stejně jako dle současné právní úpravy, i podle předkládaného zákona o odpadech původci odpadu, kteří produkují odpad podobný komunálnímu odpadu, mohou na základě smlouvy s obcí využít systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů zavedeného obcí. Původce odpadů je zde právnická nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, při jejíž činnosti vznikají odpady, a / nebo provádí úpravu odpadů. Smlouva musí být písemná a musí obsahovat vždy výši sjednané ceny za tuto službu.

Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje)

Stávající poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů podle zákona o místních poplatcích má dvě složky. První složka je stanovena paušálně a druhá vychází ze skutečných nákladů obce. Tento model se u poplatku za obecní systém odpadového hospodářství navrhuje opustit, protože v naprosté většině případů obce nastavují poplatek výrazně nižší, než jsou jejich skutečné náklady. Poplatek za obecní systém odpadového hospodářství zavede obec v jednotné, paušálně určené výši poplatku. Změna v příjmech obce za tento poplatek závisí zcela na určení poplatku, který si obec stanoví. Ve výši poplatku v jednotlivých obcích nelze předpokládat výraznou změnu v jeho nastavení.

Obec může u poplatku za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci zvolit pouze jeden typ základu (hmotnostní základ, objemový základ, kapacitní základ) a to pro celé území obce a pro celé poplatkové období. Přitom musí vzít v úvahu své technické možnosti, protože zavedení hmotnostního a objemového základu předpokládá, že bude schopná zjistit hmotnost či objem odloženého odpadu a přiřadit je ke konkrétní nemovité věci. Zavedení hmotnostního či objemového základu ale není na překážku, pokud by více nemovitých věcí sdílelo soustředovací prostředek na odpad (například jeden kontejner na panelový dům, ve kterém je více jednotek). Odpad odložený do takového soustředovacího prostředku by se pak musel poměrně rozdělit mezi jednotlivé nemovité věci. V případě zavedení kapacitního základu má

obec široké možnosti, jakým způsobem tento systém zavést tak, aby vyhovoval potřebám obce.

Návrh zákona dává obcím i možnost určit výši dílčího základu pro poplatníka. Tím se stanoví v kombinaci se sazbou poplatku minimální výše poplatku, a tedy zajistí minimální příjem obce z tohoto poplatku v obci.

Zároveň návrh určuje maximální hodnotu minimálního dílčího základu, protože obec by mohla pomocí tohoto institutu obejít maximální výši poplatku za obecní systém odpadového hospodářství, tím, že by určila minimální hodnotu dílčího základu například vyšší, než je průměrné množství produkce směsného komunálního odpadu na občana. V případě, že by obec nastavila výši poplatku 6 Kč za kilogram a minimální dílčí základ například na 20 kg, tedy 240 kg za rok, výše minimálního poplatku v dané obci by byla 1 440 Kč tedy více než je nevyšší možný poplatek za systém nakládání s komunálním odpadem. Maximální hodnota minimálního dílčího základu byla zvolena ve výši 10 Kg (na kalendářní měsíc) v případě hmotnostního základu a 60 l v případě objemového dílčího základu a v případě kapacitního dílčího základu.

Sociální dopady

Varianta 1 umožňuje poplatníkovi osvobození od poplatku za obecní systém odpadového hospodářství, a to v případě, kdy daná osoba ve skutečnosti bydlí v jiné obci, ve které je poplatníkem poplatku za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci (z povahy věci nemůže být tato osoba v jiné obci poplatníkem poplatku za obecní systém odpadového hospodářství z titulu toho, že by v této jiné obci byla také přihlášená). Díky tomuto systému nedochází k zpoplatnění fyzické osoby dvakrát a může tak ušetřit náklady poplatníkům.

V případě poplatku za obecní systém odpadového hospodářství je nevyšší možná sazba poplatku nastavena na 1 200 Kč (zvýšení o 200 Kč oproti variantě 0).

V případě poplatku za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci je u hmotnostního základu nejvyšší sazba poplatku nastavena ve výši 6 Kč za kilogram. V případě objemového dílčího základu a v případě kapacitního dílčího základu je nejvyšší sazba poplatku ve stejné výši a to 1 Kč za litr. Všechny tři sazby pro jednotlivé základy představují stejné zpoplatnění stejného množství odpadu. Pro jejich nastavení byl zvolen přepočítaný dle výsledků studií v minulosti zpracovaných pro ministerstvo životního prostředí. Z těchto studií vyplývá, že 1 m³ směsného komunálního odpadu váží přibližně 160 kg.

Pokud je na průměrnou produkci směsných komunálních odpadů původem z obcí na jednoho obyvatele, která dle údajů ministerstva činila v roce 2013 205 kg za rok, a vztáhneme maximální sazbu poplatku (vyjde 1 230 Kč), přesáhne mírně maximální výši poplatku za obecní systém odpadového hospodářství (1 200 Kč), což znamená, že si nastavení těchto dvou poplatků odpovídají, přičemž u tohoto poplatku je zachována jeho základní motivační funkce.

Obce mají již v současné době možnost nastavit poplatek ve vyšší sazbě, než jej nastavují (v průměru obce hradí cca 50 % nákladů za komunální odpad ze svého rozpočtu). Nelze proto předpokládat, že by došlo z důvodu změny nastavení poplatku ke změně sociálních dopadů na obyvatele. Pokud vůbec dojde k navýšení poplatku ze strany obcí, bude se jednat o reakci

na navýšení poplatku za skládkování, u kterého jsou dopady zhodnoceny samostatně v závěrečné zprávě z hodnocení dopadů regulace k návrhu zákona o odpadech.

Dopady na životní prostředí

Změna zákona může mít pozitivní dopad na životní prostředí. Poplatky jsou navrženy tak, že je pro obce lépe nastavitelná možnost zpoplatnění podle skutečné produkce odpadů. To by mělo vést k většímu rozvoji tohoto způsobu zpoplatnění a to povede k větší motivaci obyvatelů k třídění odpadů.

2.4.2 Vyhodnocení nákladů a přínosů variant

Tabulka 5: Porovnání nákladů a přínosů

Varianta	Stručný obsah	Přínosy	Hodnocení	Náklady	Hodnocení
Varianta 0	Zachování současného stavu několika režimů zpoplatnění systému sběru a svozu komunálního odpadu obcemi	Územní samosprávné celky (obce, kraje)			
				existence tří režimů zpoplatnění, v praxi problematické uchopení poplatku dle zákona o odpadech (dle skutečného množství odpadu), právně závadný režim úhrady na základě smlouvy	*****
		Sociální dopady			
				v obcích, kde je obecně závaznou vyhláškou zpoplatněn komunální odpad podle zákona o místních poplatcích nebo zákona o odpadech	430 - 610 Kč na obyvatele za rok
				dvojití zpoplatnění v případě, kdy má občan trvalé bydliště v obci s poplatkem na základě trvalého bydliště a bydlí v	zdvojnásobení platby za komunální odpady

				obci s poplatkem na základě vyprodukovanéh o množství odpadu	
		Životní prostředí			
				potlačení funkce placení za odpady podle skutečného množství produkce odpadů, nízký tlak na třídění odpadu	*****
		Územní samosprávné celky (obce, kraje)			
		právní úprava poplatků za komunální odpad do dvou právních režimů jednotně upravených v zákoně o místních poplatcích, zrušení úhrady na základě smlouvy	*****		
		Sociální dopady			
	zavedení dvou režimů poplatků za komunální odpady v zákoně o místních poplatcích			v obcích, kde je obecně závaznou vyhláškou zpoplatněn komunální odpad podle zákona o místních poplatcích	430 - 610 Kč na obyvatele za rok
		zamezení dvojímu zpoplatnění v případě, kdy má občan trvalé bydliště v obci s poplatkem na základě trvalého bydliště a bydlí v obci s poplatkem na základě vyprodukovanéh	*****		
Varianta 1					

		o množství odpadu			
Životní prostředí					
		posílení funkce placení za odpady podle skutečného množství produkce odpadů, vyšší tlak na třídění odpadu	*****		

- bez dopadů, * velmi nízké, ** nízké, *** střední, **** vysoké, ***** velmi vysoké

2.5 Návrh řešení

2.5.1 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení

1. Varianta 1
2. Varianta 0

Doporučujeme přijmout Variantu 1 vzhledem k pozitivnímu dopadu na obyvatele a na zohlednění jejich sociální situace. Přijetím Varianty 1 se eliminuje riziko dvojího zpoplatnění obyvatel, aniž by produkovali více odpadu. Zároveň varianta 1 umožňuje potenciálně plné přenesení skutečné výše za sběr a svoz komunálního odpadu na poplatníky, tzn. v praxi srovnání maximální výše mezi oběma režimy poplatku; toto je však i nadále ponecháno na rozhodnutí obce, které mohou zohlednit příjmové a sociální poměry obyvatel. Dalším důvodem je zjednodušení možnosti výběru poplatku podle skutečné produkce směsného komunálního odpadu, což má pozitivní dopad na životní prostředí. Varianta 1 taktéž ruší nepraktický a v praxi málo využívaný institut úhrady na základě smlouvy.

3 Daňové souvislosti příspěvků pro kolektivní systémy dle zákona o výrobcích s ukončenou životností; příspěvků plynoucích autorizovaným obalovým společenstvem dle zákona o obalech; a rezerv na rekultivaci a následnou péči o skládku dle zákona o odpadech (§ 19 zákona o daních z příjmu a § 10-10a zákona o rezervách)

3.1 Důvod předložení a cíle

3.1.1 Definice problému

Věcným problémem je správné stanovení odpovídajícího režimu příspěvků od výrobců, které plynou kolektivním systémům dle zákona o výrobcích s ukončenou životností; příspěvků osob uvádějících obaly na trh, které plynou autorizované obalové společnosti dle zákona o obalech a rezerv na rekultivaci a následnou péči o skládku dle zákona o odpadech pro účely výpočtu daně z příjmu.

Daňový režim příspěvků je pro účely výpočtu daně z příjmů pro provozovatele skládek a pro kolektivní systémy pro solární panely, elektrozařízení a elektroodpad momentálně výhodnější, než pro kolektivní systémy pro ostatní druhy odpadů (nově) spadajících do působnosti zákona o výrobcích s ukončenou životností a pro autorizované společnosti dle zákona o obalech. Zvýhodnění spočívá v režimu posuzování těchto příspěvků jako příjmů osvobozených od daně, což může snižovat základ daně z příjmů, ale zejména je eliminován případný časový nesoulad mezi příjmy z příspěvků a jejich využitím na zpracování elektroodpadu a odpadu ze solárních elektráren. Věcně není důvod, aby tímto byli provozovatelé skládek a vybrané kolektivní systémy zvýhodněny (současný stav nezajišťuje požadovanou daňovou neutralitu).

3.1.2 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

Od daně z příjmu jsou dle § 19 odst. 1) písm. zc) zákona č. 586/1992 Sb. o daních z příjmů osvobozeny příspěvky výrobců nebo provozovatelů solárních elektráren podle zákona upravujícího odpady plynoucí provozovatelům kolektivního systému zajišťujícího zpětný odběr, zpracování, využití a odstranění elektrozařízení nebo oddělený sběr, zpracování, využití a odstranění elektroodpadu, pokud jsou zaregistrováni podle zákona upravujícího odpady; osvobození lze uplatnit pouze za předpokladu použití příspěvků na zpracování elektroodpadu a odpadu ze solárních panelů.

Výnosy z prostředků rezerv na rekultivaci a následnou péči a skládku dle zákona o odpadech uložených na zvláštním vázaném účtu v bance podle zákona č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů jsou osvobozeny od daně z příjmu právnických osob dle § 19 odst. 1 písm. zl) zákona č. 586/1992 Sb. o daních z příjmu, zároveň § 10 odst. 2 zákona č. 593/1992 Sb., o rezervách uvádí, že tvorba těchto rezerv je pro zjištění základu daně z příjmů daňově uznatelným nákladem.

3.1.3 Identifikace dotčených subjektů

- a) Autorizované obalové společnosti,

- b) provozovatelé skládek,
- c) provozovatelé kolektivních systémů,
- d) provozovatelé solárních elektráren,
- e) MF (finanční správa).

3.1.4 Popis cílového stavu

Cílem je stanovit daňový režim příspěvků pro kolektivní systémy dle zákona o výrobcích s ukončenou životností; příspěvků plynoucích autorizovaným obalovým společností dle zákona o obalech; a rezerv na rekultivaci a následnou péči o skládku dle zákona o odpadech, zároveň s ohledem na to, že se nyní neuplatňují jednotná pravidla pro typově stejné činnosti a subjekty, a zároveň se předpokládá rozšíření počtu subjektů v rámci odpadového hospodářství.

3.2 Zhodnocení rizika

Rizikem při zachování současného stavu je, že na typově stejné subjekty a činnosti v odpadovém hospodářství nebudou uplatněny stejné daňové podmínky.

3.3 Návrh variant řešení

3.3.1 Varianta 0

Zachování současného stavu, tzn. od daně z příjmu budou osvobozeny příspěvky kolektivním systémům pouze od výrobců elektrozařízení a elektroodpadu nebo provozovatelů solárních elektráren.

Výnosy z prostředků rezerv na rekultivaci a následnou péči o skládku dle zákona o odpadech uložených na zvláštním vázaném účtu v bance podle zákona č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů budou nadále osvobozeny od daně z příjmu právnických osob a tvorba těchto rezerv je pro zjištění základu daně z příjmů daňově uznatelným nákladem v souvislosti se zákonem o rezervách.

3.3.2 Varianta 1

Zavedení jednotného systému pro všechny příspěvky kolektivním systémům (nejen solární panely, elektrozařízení a elektroodpad), příspěvků autorizovaným společností a odvodů na rezervní účet provozovatelů skládek pod režim zákona o rezervách (tzn. jako daňově uznatelné náklady).

Zákon o výrobcích s ukončenou životností stanoví provozovatelům kolektivního systému a zákon o obalech stanoví autorizovaným obalovým společností povinnost vytvářet finanční rezervu na krytí budoucích nákladů. Tvorba této rezervy je v návaznosti na úpravu § 10 odst. 2 zákona č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů, ve znění pozdějších předpisů daňově uznatelným výdajem. V souvislosti s touto úpravou se navrhuje zrušit ustanovení § 19 odst. 1 písm. zc) zákona o daních z příjmů, které osvobozuje od daně z příjmů některé příspěvky placené provozovatelům kolektivního systému, neboť nelze zavést systém, kdy daňově uznatelné výdaje souvisejí s osvobozenými příjmy.

3.3.3 Varianta 2

Zavedení jednotného systému pro všechny příspěvky kolektivním systémům (nejen solární panely, elektrozařízení a elektroodpad) a příspěvků autorizovaným společnostem v podobě osvobození od daně z příjmu.

Ponechání odvodů na rezervní účet provozovatelů skládek pod režimem zákona o rezervách (tzn. jako daňově uznatelné náklady).

Ustanovení § 19 odst. 1 písm. zc) zákona o daních z příjmů osvobozuje příspěvky výrobců vybraných výrobků a provozovatelů solárních elektráren plynoucí provozovatelům kolektivního systému zajišťujícím povinnosti podle současně platného zákona o odpadech ve vztahu k elektrozařízením a solárním panelům za podmínky, že jsou tyto příspěvky použity na zpracování elektroodpadů nebo odpadu ze solárních panelů. Současné osvobození nedopadá na další výrobky, které budou podle navrhovaného zákona považované za výrobky s ukončenou životností, vůči kterým bude provozovatel kolektivního systému zajišťovat plnění povinnosti zpětného odběru, zpracování a využití nebo odstranění na základě příspěvků od výrobců. Navrhuje se tak rozšířit osvobození i na tyto příspěvky.

Provozovatel kolektivního systému není z důvodu, že je akciovou společností považován za veřejně prospěšného poplatníka podle zákona o daních z příjmů. Jeho fungování je však obdobné, tj. neziskové, protože navrhovaný zákon o výrobcích s ukončenou životností omezuje jeho předmět činnosti pouze na činnosti taxativně stanovené (viz § 41 odst. 1), zakazuje provozovateli kolektivního systému rozdělovat zisk a jiné vlastní zdroje, přičemž je omezeno jejich použití (§ 47 odst. 2) a stanovuje účelovou vázanost příspěvků vybraných od výrobců (§ 47 odst. 3). Z tohoto důvodu se provozovatelům kolektivních systémů navrhuje daňový režim obdobný veřejně prospěšným poplatníkům, u kterých příjmy z hlavní (nepodnikatelské) činnosti nejsou (za splnění zákonem stanovených podmínek) předmětem daně a výdaje s nimi související jsou nedaňové. V případě provozovatelů kolektivních systémů se jedná o zajišťování plnění povinností zpětného odběru, zpracování a využití nebo odstranění výrobků s ukončenou životností, proto je osvobození příspěvků vázáno na jejich použití na tuto činnost.

Osvobození se dále rozšiřuje i na příspěvky, které platí podle zákona o obalech osoby, které uvádějí na trh nebo do oběhu obaly, autorizované obalové společnosti na základě tzv. smlouvy o sdruženém plnění, podle které tato společnost zajišťuje plnění povinností zpětného odběru a využití odpadu z obalů (tzv. sdružené plnění). Důvodem je skutečnost, že jejich fungování je shodné s fungováním provozovatele kolektivního systému. Kromě zajišťování tohoto sdruženého plnění nesmí autorizovaná společnost vykonávat jinou činnost než poradenskou činnost výzkumnou, osvětovou nebo propagační činnost, přičemž tuto další činnost smí autorizovaná společnost vyvíjet pouze jako vedlejší činnost (§ 20 odst. 1 zákona o obalech). Ani tato autorizovaná společnost nesmí rozdělovat zisk (§ 20 odst. 5 zákona o obalech). I v tomto případě je osvobození příspěvků podmíněno jejich použitím na plnění povinností zpětného odběru a využití odpadu z obalů.

3.4 Vyhodnocení nákladů a přínosů

3.4.1 Identifikace nákladů a přínosů

a) Varianta 0

Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty

Varianta 0 nepředstavuje změnu výběru daně z příjmu (z pohledu změny nastavení podmínek) a nemá tedy přímé dopady na příjem státního rozpočtu. Je ale fakt, že současný režim u správce daně vyvolává určité nadbytečné administrativní náklady, neboť musí detailněji kontrolovat stanovení základu daně a zejména klíčování jednotlivých příjmů a nákladů.

Dopady na podnikatelské subjekty

Daňový režim zakládá nerovnost při placení daně z příjmů, kdy příspěvky na některé výrobky jsou osvobozené od daně, zatímco jiné příspěvky vstupují do základu daně. Zároveň současný režim vyvolává určité administrativní náklady, neboť kolektivní systémy musí klíčovat jednotlivé výdaje podle toho, s jakými typy příjmů souvisejí. Tento systém je pro poplatníka administrativně značně náročný.

b) Varianta 1

Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty

Vzhledem k tomu, že provozovatel kolektivního systému podle zákona o výrobcích s ukončenou životností a autorizované obalové společnosti nesmí rozdělovat zisk a předpokládá se, že bude hospodařit s vyrovnaným rozpočtem, nebude mít tato úprava významný dopad na inkaso daně z příjmů (výpadek teoreticky v řádech desítek mil. Kč). Pro daňovou správu by tato změna představovala určité jednorázové administrativní náklady, neboť by byla nutná kontrola přechodu na nový systém.

Dopady na podnikatelské subjekty

Zrušením osvobození z daně z příjmu bude nastaven daňově neutrální režim pro všechny provozovatele kolektivních systémů zpracování odpadů a autorizované obalové společnosti. Nová úprava zároveň sníží administrativní náročnost, protože kolektivní systémy již nebudou muset klíčovat jednotlivé výdaje podle toho, s jakými typy příjmů souvisejí. Podle dosavadní úpravy, kdy příjem z některých druhů příspěvků byl od daně z příjmů osvobozen, zatímco jiné typy příjmů osvobozeny nebyly, musel provozovatel kolektivního systému vždy vyhodnocovat, zda výdaj či jeho část souvisí s osvobozeným příjmem, a tento výdaj ze základu daně vylučovat, což je administrativně náročné. Určitou komplikací této varianty je, že poplatníci by museli přejít na nový systém zdanění (vytváření daňově uznatelných rezerv namísto osvobození), což administrativní zátěž rovněž přináší. V případě nově zavedené daňově uznatelné rezervy, by bylo velmi obtížné rozlišit, které náklady v budoucnu jsou hrazeny z prostředků, které byly jako příjem osvobozeny a které z prostředků, které již osvobozeny nebyly.

c) Varianta 2

Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty

Vzhledem k tomu, že provozovatel kolektivního systému podle zákona o výrobcích s ukončenou životností a autorizované obalové společnosti nesmí rozdělovat zisk a předpokládá se, že bude hospodařit s vyrovnaným rozpočtem, nebude mít tato úprava významný dopad na inkaso daně z příjmů (snížení inkasa daně z příjmů max. v řádu jednotek mil. Kč). Pro správce daně jde o systém, jehož kontrola bude jednodušší než při současném stavu.

Dopady na podnikatelské subjekty

Zavedením osvobození od daně z příjmů bude nastaven daňově neutrální režim pro všechny provozovatele kolektivních systémů zpracování odpadů a autorizované obalové společnosti. Vzhledem k tomu, že všechny příspěvky budou osvobozeny, sníží se i administrativní náročnost oproti současnému stavu, neboť většina příjmů bude osvobozena, a kolektivní systémy již nebudou muset klíčovat jednotlivé výdaje podle toho, s jakými typy příspěvků souvisejí. Podle dosavadní úpravy, kdy příjem z některých druhů příspěvků byl od daně z příjmů osvobozen, zatímco jiné typy příspěvků osvobozeny nebyly, musel provozovatel kolektivního systému vždy vyhodnocovat, zda výdaj či jeho část souvisí s osvobozeným příspěvkem, a tento výdaj ze základu daně vylučovat, což je administrativně náročné. Zároveň odpadne administrativní zátěž z přechodu na nový daňový režim, neboť zůstane zachován stávající režim, pouze se rozšíří množina osvobozených příjmů.

3.4.2 Vyhodnocení nákladů a přínosů variant

Tabulka 6: Porovnání nákladů a přínosů

Varianta	Stručný obsah	Přínosy	Hodnocení	Náklady	Hodnocení
Varianta 0	Vybrané subjekty s osvobozením (současný stav)	Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty			
		Bez dopadů na příjem z daně z příjmu.			
		Dopady na podnikatelské subjekty			
				Nerovné daňové nastavení pro všechny subjekty	*****
		Administrativní zátěž pro poplatníky	- (zachování současného stavu)		
Varianta 1	Všechny subjekty v režimu uznatelných nákladů (jakožto rezervy)	Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty			
				Výpadek příjmu z daně z příjmu	V řádech desítek mil. Kč ročně
		Dopady na podnikatelské subjekty			
		Rovné daňové nastavení pro všechny subjekty	*****		
Administrativní zátěž pro poplatníky	** (snížení zátěže oproti současnému stavu)				
Varianta 2	Kolektivní systémy a autorizované obalové společnosti v režimu osvobození z daně z příjmu Skládky v režimu z. o rezervách	Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty			
				Výpadek příjmu z daně z příjmu	Maximálně v řádu jednotek mil. Kč ročně
		Dopady na podnikatelské subjekty			
		Rovné daňové nastavení pro všechny subjekty	*****		
Administrativní zátěž pro poplatníky	**** (snížení zátěže oproti současnému stavu)				

- bez dopadů, * velmi nízké, ** nízké, *** střední, **** vysoké, ***** velmi vysoké

3.5 Návrh řešení

3.5.1 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení

1. Varianta 2
2. Varianta 1
3. Varianta 0

Doporučujeme přijmout Variantu 2 vzhledem k potřebě zajistit jednotný systém pro všechny kolektivní systémy a autorizované obalové společnosti, přičemž tato varianta představuje výpadek příjmů státního rozpočtu z daně z příjmů maximálně v řádu jednotek mil. Kč a představuje nejnižší administrativní zátěž jak pro podnikatelské subjekty, tak pro daňovou správu. Daňový režim tvorby rezerv pro zajištění rekultivace a následné péče o skládku je ponechán ve stávajícím režimu, tzn. dle zákona o rezervách.

4 Poskytování informací o látkách vzbuzujících mimořádné obavy do databáze pro chemické látky (změna zákona o chemických látkách a chemických směsích)

4.1 Důvod předložení a cíle

4.1.1 Definice problému

Látky vzbuzující mimořádné obavy (dále jen jako „SVHC látky“) jsou látky v kategorii definované nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006, tj. nařízením REACH. Jde o látky, které jsou karcinogenní, mutagenní, toxické pro reprodukci, perzistentní, bioakumulativní či identifikované na základě vědeckých poznatků jako látky, které mají vážné účinky na člověka nebo životní prostředí na stejné úrovni obav, jako látky uvedené výše, např. látky narušující endokrinní činnosti. Některé z těchto látek jsou však doposud v průmyslu nenahraditelné a jejich užívání je za určitých podmínek povoleno.

V současné době nejsou podnikatelé povinni podávat informace o SVHC látkách, které uvedou na trh, do jednotného unijního registru, ale jsou oprávněni předmětné informace požadovat od každého účastníka dodavatelského řetězce konkrétního produktu a následně tyto informace uchovávat a v případě potřeby doložit. Hrozí tak potenciálně negativní dopad na životní prostředí, kdy v případě úniku nebezpečných látek při neznámém složení je obtížné minimalizovat následky.

Shledaným nedostatkem stávajícího stavu (problémem) je tak nedostatečná evidence a monitoring těchto látek. Takový stav komplikuje případný zásah proti působení SVHC látek na životní prostředí či zdraví člověka a nedává spotřebiteli možnost snadného přístupu k informacím o výrobcích.

Kvůli negativním účinkům těchto látek vzbuzujících mimořádné obavy byly novelizovány příslušné předpisy EU; tuto změnu je nyní potřeba implementovat do českého právního řádu.

4.1.2 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

Současná právní úprava upravuje informační povinnost k SVHC látkám v dodavatelském řetězci. V praxi je každý, kdo s SVHC látkou či předmětem obsahujícím SVHC látky

obchoduje, povinen prokázat tzv. bezpečnostním listem složení výrobku i s ohledem na obsah předmětných látek.

4.1.2. Identifikace dotčených subjektů

- a) osoby uvádějící předmět na trh (dodavatelé),
- b) kontrolní orgány (ČIŽP, MŽP, Krajské hygienické stanice, celní úřady, Státní úřad inspekce práce a Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský),
- c) subjekt ukládající a vybírající pokuty,
- d) spotřebitel.

4.1.3 Popis cílového stavu

Cílem navrhované právní úpravy je snaha lépe monitorovat SVHC látky na celoevropské úrovni, na úrovni ČR je tak nutné nové povinnosti implementovat do právního řádu.

4.1.4 Zhodnocení rizika

Za současného stavu nejsou veřejně dostupné informace o SVHC látkách, které jsou nebezpečné jak vůči životnímu prostředí, tak k lidskému zdraví. Při úniku není známo jejich složení, čímž se komplikuje případný zásah proti jejich působení na životní prostředí či zdraví člověka.

4.2 Návrh varianty řešení

Zavedení povinnosti poskytovat informace o chemických látkách do databáze vedené Evropskou agenturou pro chemické látky. Povinnost se vztahuje na výrobce, dovozce, dodavatele nebo následné uživatele, kteří uvádí na trh předmět obsahující látku uvedenou v článku 57 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006. Podmínka informování se vztahuje pouze na hmotnostní koncentraci vyšší než 0,1 %. Informace poskytnou příjemci předmětu dostatek informací umožňujících bezpečné použití předmětu. Do databáze budou mít na požádání přístup také spotřebitelé.

Jelikož se jedná o jasně vymezenou informační povinnost vyplývající z předpisů EU do jednotného unijního registru, nebyly při implementaci do českého právního řádu zvažovány jiné varianty, než minimální implementace. Varianta neimplementovat z povahy věci (členství ČR v EU a související právní závazky) nepřichází v úvahu. Zároveň by nebylo účelné tyto povinnosti rozšiřovat, protože unijní registr je koncipován tak, aby podával stejné informace napříč členskými státy – ČR by tak musela vytvořit vlastní registr na národní úrovni, nicméně v tomto nebyl shledán zásadní přínos a nadto by bylo technicky nákladné.

4.3 Vyhodnocení nákladů a přínosů

4.3.1 Identifikace nákladů a přínosů

Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty

Státní dozor v oblasti ochrany životního prostředí před škodlivými účinky látek, směsí nebo látek obsažených ve směsích nebo předmětech, vyráběných, uváděných na trh nebo

používaných vykonává Ministerstvo životního prostředí. Kontrolními orgány podle § 27 až 31 chemického zákona jsou Česká inspekce životního prostředí, krajské hygienické stanice, celní úřady, Státní úřad inspekce práce a Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský. Všechny tyto subjekty jsou zároveň oprávněny ukládat pokuty. Vybírání pokut je upraveno obecnou úpravou.

Dozorové orgány mohou při nepodání informace do databáze Evropské agentury pro chemické látky ze strany povinných subjektů uložit pokutu, nicméně dopady na státní a veřejné rozpočty jsou hodnoceny jako marginální jak z pohledu nákladů, tak výnosů z pokut.

Dopady na podnikatelské subjekty

Zavedení povinnosti podávat informace o SVHC látkách do databáze vedené Evropskou agenturou pro chemické látky bude znamenat mírnou administrativní zátěž na straně podnikatelů. Povinnost se týká výrobců, dovozců, dodavatelů a následných uživatelů, kteří uvedou předmět obsahující nebezpečné látky na trh. Informace budou povinny poskytnout řádově stovky soukromoprávních subjektů.

V současné době je databáze stále ve vývoji a Evropská agentura pro chemické látky, coby nositel úkolu k jejímu zřízení, zatím neposkytla v předmětné záležitosti bližší informace. S ohledem na dlouhodobé zkušenosti Evropské agentury pro chemické látky s provozem datových úložišť (REACH-IT, CHLAP etc.) lze očekávat uživatelsky přívětivé a intuitivní rozhraní, neboť dodavatel veškerými informacemi již nyní disponuje a nejedná se o složitý princip povolování či registrace, ale pouze o ohlašovací povinnost. Adekvátně k tomu je v chemickém zákoně uvedena i sankce za nesplnění informační povinnosti, a to v nejnižší možné výši pokuty.

Dopady na životní prostředí

Díky informacím o složení látky bude možný snadnější a efektivnější zásah při úniku do prostředí.

4.3.2 Vyhodnocení nákladů a přínosů variant

Tabulka 7: Porovnání nákladů a přínosů

Varianta	Stručný obsah	Přínosy	Hodnocení	Náklady	Hodnocení
Varianta minimální implementace práva EU	zavedení povinnosti podávat informace o SVHC látkách do databáze	Podnikatelské subjekty			
				Podávání informací o SVCH látkách do databáze	**
		Životní prostředí			

		Snadnější zásah při úniku látek díky dohledatelnému složení.	**		
--	--	--	----	--	--

- bez dopadů, * velmi nízké, ** nízké, *** střední, **** vysoké, ***** velmi vysoké

4.4 Návrh řešení

4.4.1 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení

Varianta minimální implementace zajistí lepší monitoring nebezpečných SVHC látek na celoevropské úrovni a díky informacím o složení umožní lépe reagovat na případné úniky látek do životního prostředí. Přínosy jsou tak sledovány i na národní úrovni, zároveň nejsou podnikatelské subjekty zatíženy větší regulací, než je nutné.

5 Souhrn navrhovaných variant

V následující tabulce se nachází souhrn jednotlivých variant a jejich přínosy a náklady.

Tabulka 8: Souhrn navrhovaných variant

Přeshraniční přeprava odpadu (změna zákona o správních poplatcích)	zavedení správního poplatku za přijetí oznámení o přeshraniční dopravě odpadu a za vydání změnového rozhodnutí, o něž oznamovatel požádá	Státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty			
		příjem z poplatků do státního rozpočtu	2,75 mil. Kč	administrativní zátěž spojená se správním řízením	3,28 mil. Kč
		Podnikatelské subjekty			
		-	-	výdaje spojené se správním poplatkem za přijaté oznámení a za vydání změnového rozhodnutí	přijaté ozn. 15 000 Kč vydání změnového rozhodnutí 6 000 Kč
Poplatek za komunální odpad (změna zákona o místních poplatcích)	zavedení dvou režimů poplatků za komunální odpady v zákoně o místních poplatcích	Územní samosprávné celky (obce, kraje)			
		úprava poplatků za komunální odpad do dvou právních režimů jednotně upravených v zákoně o místních poplatcích, zrušení úhrady na základě smlouvy	*****		
		Sociální dopady			
				v obcích, kde je obecně závaznou vyhláškou zpoplatněn komunální odpad podle zákona o místních poplatcích	430 - 610 Kč na obyvatele za rok
		zamezení dvojímu zpoplatnění v případě, kdy má občan trvalé bydliště v obci s	*****		

		poplatkem na základě trvalého bydliště a bydlí v obci s poplatkem na základě vyprodukovaného množství odpadu			
		Životní prostředí			
		posílení funkce placení za odpady podle skutečného množství produkce odpadů, vyšší tlak na třídění odpadu	*****		
Daňové souvislosti (kolektivní systémy, autorizované obalové společnosti, provozatelé skládky)	Kolektivní systémy a autorizované obalové společnosti v režimu osvobození z daně z příjmu	Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty			
				Výpadek příjmu z daně z příjmu	Maximálně v řádu jednotek mil. Kč ročně
	Dopady na podnikatelské subjekty				
		Rovné daňové nastavení pro všechny subjekty	*****		
	Skládky v režimu z. o rezervách	Administrativní zátěž pro poplatníky	** (snížení zátěže oproti současnému stavu)		
Evidenci látek SVHC (změna zákona o chemických látkách a chemických směsích)	Zavedení povinnosti podávat informace o látkách SVHC do databáze pro chemické látky	Podnikatelské subjekty			
				Podávání informací o SVHC látkách do databáze	**
		Životní prostředí			
			Snadnější zásah při úniku látek díky dohledatelnému složení.	**	

- bez dopadů, * velmi nízké, ** nízké, *** střední, **** vysoké, ***** velmi vysoké

6 Implementace doporučené varianty a vynucování

Orgánem odpovědným za implementaci navrhované zákonné úpravy je Ministerstvo životního prostředí a Ministerstvo financí (finanční správa).

Samotným uživatelem zákonné úpravy poplatků dle zákona o místních poplatcích jsou obce, které na základě vydávají obecně závazné vyhlášky.

Dalším orgánem veřejné správy, který dohlíží na dodržování povinností vyplývajících z tohoto zákona, je Česká inspekce životního prostředí.

Vynucování zákonem stanovených povinností prostřednictvím pokut zajišťuje Česká inspekce životního prostředí a finanční správa.

Pro zajištění dodržování navrhované právní úpravy ze strany regulovaných subjektů budou využívány stávající mechanismy, tj. možnost sankcionování pro případ nedodržování stanovených povinností na základě skutkových podstat stanovených v platném zákoně o odpadech, a dále finanční správa v případě daně z příjmů.

Nástrojem pro odhalování porušení pravidel stanovených právní úpravou dle zákona o odpadech je kontrola prováděná Českou inspekcí životního prostředí.

V souvislosti na změnu zákona o chemických látkách a chemických směsích zařazuje státní dozor Ministerstvo životního prostředí a kontrolními orgány jsou Česká inspekce životního prostředí, Krajské hygienické stanice, Celní úřady, Státní úřad inspekce práce a Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský.

Všechny náklady a personální zajištění příslušných agend, které s sebou aplikace nového zákona přinese, budou kryty v rámci stávajících schválených prostředků a nebudou vznášeny dodatečně požadavky nad rámec schváleného státního rozpočtu a střednědobého rozpočtového výhledu.

7 Přezkum účinnosti regulace

První přezkum účinnosti provede Ministerstvo životního prostředí v roce 2024 prostřednictvím ex-post evaluace jako nástroje komplexního vyhodnocení fungování regulace oběhového hospodářství, přičemž regulace u poplatků za komunální odpad bude hodnocena z hlediska uplatňování principu „znečišťovatel platí“, tzn., že obce by měly přenášet náklady na systém sběru a svozu komunálního odpadu na poplatníky optimálně v plné výši, a pokud tomu tak není, na základě čeho se obce při stanovení výše poplatků rozhodují. Přezkumnou otázkou taktéž je porovnání, nakolik přenesení těchto nákladů skrze poplatky má vliv na míru vytrídění komunálních odpadů. Toto vyhodnocení bude součástí ex-post evaluace zákona o odpadech, jelikož jde o věcně neoddělitelnou problematiku.

8 Konzultace a zdroje dat

Materiál vychází z hodnocení dopadů regulace, které bylo zpracováno k věcnému záměru zákona o odpadech schváleného vládou dne 18. 5. 2015 (Usnesení VLÁDY ČESKÉ REPUBLIKY ze dne 18. května 2015 č. 368). Body, které ve výše uvedeném materiálu nebyly zpracovány, tak byly doplněny na základě odborných konzultací s odborem odpadů.

Data a informace (například identifikace dotčených subjektů) uvedené v RIA vychází z komunikace s osobami s dlouholetou praxí a zkušenostmi v odpadovém hospodářství. Konzultace probíhají ústní či elektronickou formou a případná zasláná data jsou ukládána na ministerstvu dle interních předpisů.

1. Mgr. et Mgr. Štěpán Jakl, odbor odpadů, Ministerstvo životního prostředí
2. Ing. Gabriela Bulková, odbor odpadů, Ministerstvo životního prostředí
3. Ing. Bc. Jan Maršák, Ph.D., odbor odpadů, Ministerstvo životního prostředí
4. Ing. Jana Samková, odbor odpadů, Ministerstvo životního prostředí
5. Mgr. Vojtěch Pilnáček, odbor odpadů, Ministerstvo životního prostředí
6. Ing. Kristýna Husáková, odbor odpadů, Ministerstvo životního prostředí
7. Ing. Drahomíra Martincová, odbor 1501 - Daň z příjmů právnických osob
8. Zuzana Havlová, SFŽP ČR
9. PÍŠKOVÁ, M. *Hodnocení dopadů regulace k věcnému záměru zákona o odpadech*. Praha: Ministerstvo životního prostředí, 18. 5. 2015. 69 s.
10. PÍŠKOVÁ, M. *Hodnocení dopadů regulace k věcnému záměru zákona o odpadech*. Praha: Ministerstvo životního prostředí, 13. 4. 2015. 74 s.
11. *Metodika stanovení plánovaných nákladů na výkon státní správy*. Praha: Ministerstvo vnitra České republiky, 2007. 17 s.
12. *Metodika měření a přeměrování administrativní zátěže podnikatelů*. Praha: Ministerstvo průmyslu a obchodu, červen 2013. 29 s.
13. Alena Kubíková, COMPAG MLADÁ BOLESLAV s.r.o.
14. Andrea Míková, Synthos Group
15. Antonín Kvak, MS UTILITIES & SERVICES a.s.
16. Antonín Soušek, Městský úřad Nýrsko
17. Bc. Leoš Tůna, VAS, a.s. divize Třebíč
18. Blanka Lucká, Miroslav Lucký - ODPADY poradenská kancelář
19. Bohumil Rataj, Technické služby Benešov s.r.o.
20. Bohumír Řičánek, HOUSS RECYCLING, s.r.o.
21. Bukovský Josef, BVL ekotrod, s.r.o.
22. Dana Prášková, obec Chrástany
23. Daniel Kolář, DiS., Sedlčanské technické služby, s.r.o.
24. David Pliml, Obec Strašice
25. Eva Samková, Spolana, a.s.
26. František Hejtmánek, skládka odpadů Libínské Sedlo
27. František Příbyl, .A.S.A. ES Únanov, s.r.o.
28. Hana Dvořáková, RUMPOLD s.r.o.
29. Hana Králová, ČEZ, a.s. Jaderná elektrárna Temelín
30. Hana Procházková, referentka odboru správy majetku města Javorník
31. Ilona Provazníková DiS., LO HANÁ, s.r.o.
32. Ing. Bohuslav Klunda, VAN GANSEWINKEL HBSS s.r.o.
33. Ing. Eva Paloncyová, Biocel Paskov a.s.
34. Ing. Jaroslav Kuchař, starosta obce Opatovice
35. Ing. Jaroslav Staněk, Purum s.r.o.
36. Ing. Jiří Kalouš, ČEZ, a.s., Elektrárna Ledvice
37. Ing. Jiří Pražák, Marius Pedersen a.s.
38. Ing. Jitka Lochovská, COMPAG CZ s.r.o.

39. Ing. Josef Nádvorník, Městský úřad Jistebnice
40. Ing. Kateřina Jakůbková, EKO-UNIMED s.r.o.
41. Ing. Ladislav Zvonek, Externí poradce
42. Ing. Libor Luňáček, Regios a.s.
43. Ing. Mgr. Eva Šírová, Veolia Energie ČR, a.s.
44. Ing. Milan Vojta, tajemník Městský úřad Plánice
45. Ing. Milan Zmátlík, Technické služby města Jičína
46. Ing. Miroslav Žmolík, RUMPOLD UHB s.r.o.
47. Ing. Pavel Gaizura, Technické služby Velká Bíteš spol. s r.o.
48. Ing. Pavel Horáček, RESPONO,a.s.
49. Ing. Petr Bohuslav, RUMPOLD - P s.r.o.
50. Ing. Radek Novák, RUMPOLD 01 – Vodňany s.r.o.
51. Ing. Roman FARION, EKOSO Trhový Štěpánov, s.r.o
52. Ing. Roman Sabela, TŘINECKÉ ŽELEZÁRNY, a. s.
53. Ing. Vendulka Špičková, VELVETA a.s.
54. Ing. Vladimír Bouček, TAPAS Borek, s.r.o.
55. Ing. Vladimír Drábek, .A.S.A. , spol. s r.o.
56. Ing. Zdeněk Černý, OJ Elektrárna Mělník, Teplárna Trmice
57. Ivan Mohler, jednatel, DEPOZ, spol. s r.o.
58. Iveta Haisová, Technické služby Kaplice spol. s r.o.
59. Jan Hilbert, Elektrárny Opatovice, a.s.
60. Jan Petr, Technické služby Chrudim 2000 spol. s r. o.
61. Jana Študentová, starostka obce Tálín
62. Jana Wenglarzyová, Teplárna České Budějovice, a.s.
63. Jaroslav Černek, Technické služby Lanškroun, s.r.o.
64. Jaroslav Demčák, starosta města Hejnice
65. Jaroslav Mašek, Příbramská teplotrenská a.s.
66. Jiří Vykuka, EKO Volfartice, a.s.
67. Jiří Zenáhlík, SOMPO, a.s
68. Karel Marek, .A.S.A. Dačice s.r.o.
69. Klára Včeláková, KD WASTE s.r.o.
70. Kolář Petr, Depos Horní Suchá, a.s.
71. Ladislav Zelenka, OK PROJEKT s.r.o.
72. Pavel Chudlářský, ATS Svárov
73. Lubomír Jindra, .A.S.A. České Budějovice, s.r.o.
74. Ludvík Vaškových, Ekounibau a.s.
75. Lumír Fišer, BorsodChem MCHZ, s.r.o.
76. Marie Hlávková, Hantály
77. Martin Gorin, TOS-MET slévárna a.s.
78. Martina Křížová, České dráhy, a. s., ROJ ŽST Hradec Králové
79. Martina Žlunková, Služby města Český Krumlov s.r.o.
80. Mgr. Andrea Žáková, Teplárna Písek, a.s.
81. Mgr. Marek Toman, SUEZ environnement
82. Mgr. Pavel Völkl, EKOLTES Hranice, a.s.
83. Michal Zábrodský, Recyklační centrum Bytíz
84. Miroslav Krch, RUMPOLD s.r.o.

85. Pavel Černý, Rumpold - R Rokycany s.r.o.
86. Pavlína Kubátová, VOKA - pískovna Žizníkov
87. Petr Blaha, Skládka Hraničky, spol. s r.o.
88. Petr Šimša, Obecní úřad Bohuňovice
89. Petra Krahulová, JOGA LUHAČOVICE, s.r.o.
90. Radek Klvač, Ekoporadenství
91. Radka Marešová, SKLÁDKA KLÁŠTER s.r.o
92. Renata Trávníčková, EKODEPON s.r.o.
93. RNDr. Karel Špaček, odpadový hospodář LAZCE-GIS spol. s r.o.
94. RNDr. Milan Gebouský, SATER-CHODOV spol. s.r.o.
95. Roman Klimeš, Plzeňská teplárenská, a.s.
96. Rostislav Balun, Veolia Energie ČR, a.s.
97. Skládka Petrůvky
98. Soňa Kunešová, Z-Group Steel Holding, a.s.
99. Stanislav Jati, Technické služby Jeseník a.s.
100. Sylva Černá, Marius Pedersen a.s.
101. Vilém Kvapil, REGIOS, a.s.
102. Vladimír Buk, Specialista OŽP, Mondi Štětí
103. Vladimír Janíček, Technické služby Třeboň
104. Vladimír Jureček, OZO Ostrava s.r.o.
105. Vladimír Zadina, vedoucí skládky Lapíkov
106. Vychytil Zuliko, Skládka Vrbička
107. Zdeněk Toman, DIAMO
108. Zdeňka Davidová, ASOMPO, a.s.

9 Seznam použitých zkratk

CENIA	CENIA, česká informační agentura životního prostředí
ČIŽP	Česká inspekce životního prostředí
KO	komunální odpad
KÚ	krajský úřad
Metodika MPO	Metodika měření a přeměňování administrativní zátěže podnikatelů
Metodika MV	Metodika stanovení plánovaných nákladů na výkon státní správy
MF	Ministerstvo financí
MZd	Ministerstvo zdravotnictví
MŽP, ministerstvo	Ministerstvo životního prostředí
NO	nebezpečný odpad
OO	ostatní odpad
OÚ ORP	obecní úřad obce s rozšířenou působností
SFŽP ČR, Fond	Státní fond životního prostředí ČR
SKO	směsný komunální odpad
SVHC	Substances of Very High Concern „látky vzbuzující mimořádné obavy“

10 Vysvětlení k předkládanému materiálu a jeho kapitolám

10.1 Vyhodnocení nákladů a přínosů

Identifikace nákladů a přínosů

Pokud není v kapitole uveden dopad na některou ze skupin (zejm. státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty, podnikatelské prostředí, územní samosprávné celky, sociální oblast a životní prostředí), předpokládá se, že návrh zákona nebude mít dopady na danou skupinu.

Vyhodnocení nákladů a přínosů

U některých identifikovaných dopadů nelze kvantifikovat předpokládané dopady z důvodu nedostupnosti relevantních dat anebo nemožnosti odhadnout a vyčíslit budoucí chování dotčených subjektů. V takové situaci závěrečná zpráva tyto dopady vyhodnocuje kvalitativně formou slovního popisu a odstupňování předpokládané a konzultované míry dopadu pomocí ordinální škály v tabulce, která je pouze zjednodušeným souhrnem. Symboly označují předpokládanou míru dopadu navrhované změny, která byla v procesu konzultací vyhodnocena v míře od velmi nízkého očekávaného dopadu (*) po velmi vysoký (*****).

Materiál dále obsahuje odhady administrativní zátěže – tyto odhady vycházejí z konzultací dotčených subjektů nebo kvalifikovaných odhadů a je potřeba je brát s rezervou. Pro výpočty zátěže byly použity následující hodinové sazby:

- Hodinové sazby pro podnikatelský sektor vycházejí z průměrné mzdy roku 2017 (ČSÚ) pro sektor E - Zásobování vodou; činnosti související s odpadními vodami, odpady a sanacemi, s připočítáním 35 % odvodů na zdravotní a sociální pojištění a 43 % režijních nákladů, tzn. 308 Kč/hod.
- Hodinová sazba pro náklady MŽP je odvozena jako 13. třída, 7. stupeň platové tabulky státních úředníků platné v srpnu 2018, které rámcově odpovídají skutečnému personálnímu obsazení. Jsou připočítány odvody na zdravotní a sociální pojištění ve výši 35 %, osobní příspěvek a odměny ve výši 20 % a režijní náklady ve výši 43 %, tzn. 434 Kč/hod.
- Pro hodinové sazby se předpokládá 21 pracovních dní za měsíc a 8 pracovních hodin denně.

11 Kontakt na zpracovatele RIA

Mgr. Bc. Richard Juřík
Odbor ekonomiky životního prostředí
Ministerstvo životního prostředí
Vršovická 65, Praha 10, 100 10
email: richard.jurik@mzp.cz
tel: +420 267 122 249

**Text novelizovaných zákonů v platném znění
s vyznačením navrhovaných změn a doplnění**

Ustanovení zákona o místních poplatcích

ZÁKON

**ze dne 13. prosince 1990
o místních poplatcích**

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

ČÁST PRVNÍ

Úvodní ustanovení

§ 1

Obce mohou vybírat tyto místní poplatky (dále jen "poplatky"):

- a) poplatek ze psů,
- b) poplatek za lázeňský nebo rekreační pobyt,
- c) poplatek za užívání veřejného prostranství,
- d) poplatek ze vstupného,
- e) poplatek za povolení k vjezdu s motorovým vozidlem do vybraných míst a částí měst,
- ~~f) poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů,~~
- g) **f) poplatek za zhodnocení stavebního pozemku možností jeho připojení na stavbu vodovodu nebo kanalizace,-**
- g) poplatky za komunální odpad.**

Hlava VI

Poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů

§ 10b

~~(1) Poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů platí~~

- a) ~~fyzická osoba,~~
 - ~~1. která má v obci trvalý pobyt,~~
 - ~~2. které byl podle zákona upravujícího pobyt cizinců na území České republiky povolen trvalý pobyt nebo přechodný pobyt na dobu delší než 90 dnů,~~
 - ~~3. která podle zákona upravujícího pobyt cizinců na území České republiky pobývá na území České republiky přechodně po dobu delší 3 měsíců,~~
 - ~~4. které byla udělena mezinárodní ochrana podle zákona upravujícího azyl nebo dočasná ochrana podle zákona upravujícího dočasnou ochranu cizinců,~~
- b) ~~fyzická osoba, která má ve vlastnictví stavbu určenou k individuální rekreaci, byt nebo rodinný dům, ve kterých není hlášena k pobytu žádná fyzická osoba, a to ve výši odpovídající poplatku za jednu fyzickou osobu; má-li ke stavbě určené k individuální rekreaci, bytu nebo rodinnému domu vlastnické právo více osob, jsou povinny platit poplatek společně a nerozdílně.~~

~~(2) Za fyzické osoby tvořící domácnost může poplatek platit jedna osoba. Za fyzické osoby žijící v rodinném nebo bytovém domě může poplatek platit vlastník nebo správce. Osoby, které platí poplatek za více fyzických osob, jsou povinny obecnímu úřadu oznámit jméno, popřípadě jména, příjmení a data narození osob, za které poplatek platí.~~

~~(3) Od poplatku je osvobozena fyzická osoba podle odstavce 1 písm. a), která je~~

- ~~a) umístěna do dětského domova pro děti do 3 let věku, školského zařízení pro výkon ústavní nebo ochranné výchovy nebo školského zařízení pro preventivně výchovnou péči na základě rozhodnutí soudu nebo smlouvy,~~
- ~~b) umístěna do zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc na základě rozhodnutí soudu, na žádost obecního úřadu obce s rozšířenou působností, zákonného zástupce dítěte nebo nezletilého, nebo~~
- ~~c) umístěna v domově pro osoby se zdravotním postižením, domově pro seniory, domově se zvláštním režimem nebo chráněném bydlení.~~

~~(4) Poplatek se platí obci, na jejímž území je fyzická osoba hlášena k pobytu, nebo obci, na jejímž území se nachází stavba určená k individuální rekreaci, byt nebo rodinný dům.~~

~~(5) Sazbu poplatku tvoří~~

- ~~a) částka až 250 Kč za osobu uvedenou v odstavci 1 a kalendářní rok a~~
- ~~b) částka stanovená na základě skutečných nákladů obce předchozího kalendářního roku na sběr a svoz netříděného komunálního odpadu až 750 Kč za osobu uvedenou v odstavci 1 a kalendářní rok; obec v obecně závazné vyhlášce stanoví rozúčtování nákladů na sběr a svoz netříděného komunálního odpadu na osobu.~~

~~(6) V případě změny místa pobytu fyzické osoby, změny vlastnictví stavby určené k individuální rekreaci, bytu nebo rodinného domu nebo změny umístění podle odstavce 3 v průběhu kalendářního roku, se poplatek platí v poměrné výši, která odpovídá počtu kalendářních měsíců pobytu, vlastnictví nebo umístění v příslušném kalendářním roce. Dojde-li ke změně v průběhu kalendářního měsíce, je pro stanovení počtu měsíců rozhodný stav k poslednímu dni tohoto měsíce.~~

Hlava VI

Poplatek za zhodnocení stavebního pozemku a možností jeho připojení na stavbu vodovodu nebo kanalizace

Hlava VII

Poplatky za komunální odpad

Díl 1

Obecné ustanovení

§ 10d

(1) Poplatky za komunální odpad jsou

- a) poplatek za obecní systém odpadového hospodářství a**
- b) poplatek za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci.**

(2) Obec může zavést pro poplatkové období pouze jeden z poplatků podle odstavce 1.

Díl 2

Poplatek za obecní systém odpadového hospodářství

§ 10e

Subjekt poplatku

Poplatníkem poplatku za obecní systém odpadového hospodářství je

- a) fyzická osoba přihlášená v obci nebo
- b) vlastník nemovité věci zahrnující byt, rodinný dům nebo stavbu pro rodinnou rekreaci, ve které není přihlášená žádná fyzická osoba a která je umístěna na území obce.

§ 10f

Předmět poplatku

Předmětem poplatku za obecní systém odpadového hospodářství je jednotlivá možnost využívat obecní systém odpadového hospodářství, která je dána

- c) přihlášením v této obci,
- d) vlastnictvím jednotlivé nemovité věci zahrnující byt, rodinný dům nebo stavbu pro rodinnou rekreaci, ve které není přihlášená žádná fyzická osoba a která se nachází na území této obce.

§ 10g

Osvobození od poplatku

Od poplatku za obecní systém odpadového hospodářství je osvobozena osoba, které poplatková povinnost vznikla z důvodu přihlášení v obci a která je

- e) poplatníkem poplatku za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci v jiné obci a má v této jiné obci bydliště,
- f) umístěna do dětského domova pro děti do 3 let věku, školského zařízení pro výkon ústavní nebo ochranné výchovy nebo školského zařízení pro preventivně výchovnou péči na základě rozhodnutí soudu nebo smlouvy,
- g) umístěna do zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc na základě rozhodnutí soudu, na žádost obecního úřadu obce s rozšířenou působností, zákonného zástupce dítěte nebo nezletilého,
- h) umístěna v domově pro osoby se zdravotním postižením, domově pro seniory, domově se zvláštním režimem nebo v chráněném bydlení, nebo
- i) na základě zákona omezena na osobní svobodě s výjimkou osoby vykonávající trest domácího vězení.

§ 10h

Výše poplatku

(3) Poplatek za obecní systém odpadového hospodářství činí nejvýše 1200 Kč.

(4) Poplatek se v případě, že poplatková povinnost vznikla z důvodu přihlášení fyzické osoby v obci, snižuje o jednu dvanáctinu za každé dílčí období, na jehož konci

- a) není tato fyzická osoba přihlášená v obci, nebo
- b) je tato fyzická osoba od poplatku osvobozena.

(5) Poplatek se v případě, že poplatková povinnost vznikla z důvodu vlastnictví jednotlivé nemovité věci zahrnující byt, rodinný dům nebo stavbu pro rodinnou

rekreaci umístěné na území obce, snižuje o jednu dvanáctinu za každé dílčí období, na jehož konci

- a) je v této nemovité věci přihlášena alespoň 1 fyzická osoba,
- b) poplatník nevlastní tuto nemovitou věc, nebo
- c) je poplatník od poplatku osvobozen.

Díl 3

Poplatek za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci

§ 10i

Subjekt poplatku

Poplatníkem poplatku za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci je

- d) fyzická osoba, která má v nemovité věci bydliště, nebo
- e) vlastník nemovité věci, ve které nemá bydliště žádná fyzická osoba.

§ 10j

Předmět poplatku

Předmětem poplatku za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci je odkládání směsného komunálního odpadu z jednotlivé nemovité věci zahrnující byt, rodinný dům nebo stavbu pro rodinnou rekreaci, která se nachází na území obce.

§ 10k

Základ poplatku

(1) Základem dílčího poplatku za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci za dílčí období je

- a) hmotnost odpadu odloženého z nemovité věci za toto dílčí období v kilogramech připadajícího na poplatníka,
- b) objem odpadu odloženého z nemovité věci za toto dílčí období v litrech připadajícího na poplatníka, nebo
- c) kapacita soustředovacích prostředků pro nemovitou věc na odpad za toto dílčí období v litrech připadající na poplatníka.

(2) Obec zvolí pro poplatkové období jeden ze základů podle odstavce 1.

(3) Hmotností nebo objemem odpadu odloženého z nemovité věci za dílčí období nebo objednanou kapacitou soustředovacích prostředků pro nemovitou věc na dílčí období připadající na poplatníka je

- f) podíl
 - 1. hmotnosti nebo objemu odpadu odloženého z této nemovité věci za dílčí období nebo objednané kapacity soustředovacích prostředků pro tuto nemovitou věc na dílčí období a
 - 2. počtu fyzických osob, které v této nemovité věci mají bydliště na konci dílčího období, nebo
- g) hmotnost nebo objem odpadu odloženého z této nemovité věci za dílčí období nebo kapacita soustředovacích prostředků pro tuto nemovitou věc na dílčí období v případě, že v nemovité věci nemá bydliště žádná fyzická osoba.

(4) Obec může určit minimální základ dílčího poplatku, který činí nejvýše

- h) 10 kg, pokud je základem hmotnost odpadu,
- i) 60 l, pokud je základem objem odpadu nebo kapacita soustředovacích prostředků.

§ 10l

Sazba poplatku

Sazba poplatku za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci činí nejvýše

- j) 6 Kč za kg, pokud je základem hmotnost odpadu,
- k) 1 Kč za l, pokud je základem objem odpadu nebo kapacita soustředovacích prostředků.

§ 10m

Výpočet poplatku

(6) Poplatek za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci se vypočte jako součet dílčích poplatků za jednotlivá dílčí období, na jejichž konci

- a) měl poplatník v nemovité věci bydliště, nebo
- b) neměla v nemovité věci bydliště žádná fyzická osoba v případě, že poplatníkem je vlastník této nemovité věci.

(7) Dílčí poplatek za dílčí období se vypočte jako součin základu dílčího poplatku zaokrouhleného na celé kilogramy nebo litry nahoru a sazby pro tento základ.

§ 10n

Plátce poplatku

(8) Plátcem poplatku za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci je

- a) společenství vlastníků jednotek, pokud pro dům vzniklo, nebo
- b) vlastník nemovité věci v ostatních případech.

(9) Plátce poplatku je povinen vybrat poplatek od poplatníka.

Díl 4

Společná ustanovení

§ 10o

Poplatkové období a dílčí období

(10) Poplatkovým obdobím poplatků za komunální odpad je kalendářní rok.

(11) Dílčím obdobím poplatků za komunální odpad je kalendářní měsíc.

§ 10p

Solidární poplatková povinnost

Spoluvlastníci nemovité věci zahrnující byt, rodinný dům nebo stavbu pro rodinnou rekreaci jsou povinni plnit poplatkovou povinnost společně a nerozdílně.

§ 10q

Jednotky

Ustanovení o nemovité věci se použijí obdobně i na jednotku, která je vymezena podle zákona o vlastnictví bytů, spolu s touto jednotkou spojeným podílem na společných částech domu, a pokud je s ní spojeno vlastnictví k pozemku, tak i spolu s podílem na tomto pozemku.

§ 10r

Nemovitá věc vložená do fondu

Na svěřenský fond, podílový fond nebo fond obhospodařovaný penzijní společností, do kterých je vložena nemovitá věc, se pro účely poplatků za komunální odpad hledí jako na vlastníka této nemovité věci.

§ 11

(1) Nebudou-li poplatky zaplacený poplatníkem včas nebo ve správné výši, vyměří mu obecní úřad poplatek platebním výměrem nebo hromadným předpisným seznamem.

(2) Nebudou-li poplatky odvedeny plátcem poplatku včas nebo ve správné výši, vyměří mu obecní úřad poplatek platebním výměrem k přímé úhradě.

(3) Včas nezaplacené nebo neodvedené poplatky nebo část těchto poplatků může obecní úřad zvýšit až na trojnásobek; toto zvýšení je příslušenstvím poplatku.

(4) Pokud obec zavedla poplatek za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci a zvolila v obecně závazné vyhlášce základ dílčího poplatku podle § 10k odst. 1 písm. a) nebo b), vyměří správce poplatku plátcem poplatku platebním výměrem nebo hromadným předpisným seznamem. Není-li takový plátcem, vyměří poplatek správce poplatku poplatníkovi. Poplatek je splatný ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení platebního výměru nebo hromadného předpisného seznamu. Pokud plátcem neodvede nebo poplatník nezplatí tento poplatek včas, může jim správce poplatku vyměřit platebním výměrem nebo hromadným předpisným seznamem zvýšení neodvedeného nebo nezaplaceného poplatku, nebo jejich části, až na trojnásobek. Toto zvýšení je příslušenstvím poplatku a je splatné ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení platebního výměru nebo hromadného předpisného seznamu.

(4) (5) Penále, úroky a pokuty, upravené daňovým řádem, s výjimkou pořádkových pokut a pokut za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy, se neuplatňují.

§ 14

(1) Stanovení poplatků patří do samostatné působnosti obce, která je ve svém území zavedla.

(2) Poplatky zavede obec obecně závaznou vyhláškou, ve které upraví podrobnosti jejich vybírání, zejména stanoví konkrétní sazbu poplatku, vznik a zánik poplatkové povinnosti, lhůty pro plnění ohlašovací povinnosti, splatnost, úlevy a případné osvobození od poplatků. Obec může obecně závaznou vyhláškou upravit další způsob placení a jemu odpovídající den platby poplatku, než je způsob placení a den platby podle daňového řádu. U poplatku za užívání veřejného prostranství určí místa, která v obci podléhají poplatku za užívání veřejného prostranství.

(3) Řízení o poplatcích vykonává obecní úřad.

(4) Obec v obecně závazné vyhlášce, kterou zavádí poplatek za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci, zvolí jeden z dílčích základů tohoto poplatku a může určit minimální dílčí základ tohoto poplatku.

§ 16a

Obecní úřad může na žádost poplatníka z důvodu odstranění tvrdosti právního předpisu zcela nebo částečně prominout poplatek podle § 10b za **obecní systém odpadového hospodářství** nebo jeho příslušenství, lze-li to s přihlédnutím k okolnostem daného případu ospravedlnit.

Ustanovení živnostenského zákona

§ 3

(1) Živností není:

- a) provozování činnosti vyhrazené zákonem státu nebo určené právnické osobě,
- b) využívání výsledků duševní tvůrčí činnosti, chráněných zvláštními zákony, jejich původci nebo autory,²⁾
- c) výkon kolektivní správy práva autorského a práv souvisejících s právem autorským podle zvláštního právního předpisu,^{2a)}
- d) restaurování kulturních památek nebo jejich částí, které jsou díly výtvarných umění nebo uměleckořemeslnými pracemi,^{2b)}
- e) provádění archeologických výzkumů.^{2c)}

(2) Živností dále není v rozsahu zvláštních zákonů činnost fyzických osob:

- a) lékařů, zubních lékařů a farmaceutů^{2d)}, nelékařských zdravotnických pracovníků^{2e)} při poskytování zdravotních služeb a přírodních léčitelů,
- b) veterinárních lékařů, dalších veterinárních pracovníků včetně pracovníků veterinární asanace a osob vykonávajících odborné práce při šlechtitelské a plemenářské činnosti v chovu hospodářských zvířat,³⁾
- c) advokátů,⁴⁾ notářů^{5a)} a patentových zástupců⁶⁾ a soudních exekutorů,^{6a)}
- d) znalců a tlumočnicků,⁷⁾
- e) auditorů⁸⁾ a daňových poradců,^{8a)}
- f) burzovních dohodců^{8b)},
- g) zprostředkovatelů a rozhodců při řešení kolektivních sporů⁹⁾ a rozhodců při rozhodování majetkových sporů,^{9a)}
- h) úředně oprávněných zeměměřických inženýrů,¹⁰⁾

i) autorizovaných architektů a autorizovaných inženýrů činných ve výstavbě, kteří vykonávají svoji činnost jako svobodní architekti a svobodní inženýři,^{10a)}

j) autorizovaných inspektorů, kteří vykonávají svoji činnost jako svobodné povolání^{10b)},

k) auditorů bezpečnosti pozemních komunikací⁵²⁾,

l) zapsaných mediátorů podle zákona o mediaci.

(3) Živností dále není:

a) činnost bank¹¹⁾, poskytování platebních služeb^{11a)}, vydávání elektronických peněz^{11a)}, provozování platebních systémů s neodvolatelností zúčtování^{11a)}, směnárská činnost^{11d)}, činnost pojišťoven¹²⁾, zajišťoven, pojišťovacích zprostředkovatelů nebo akreditovaných osob podle zákona upravujícího distribuci pojištění a zajištění, penzijních fondů^{12a)}, penzijních společností⁵⁵⁾, spořitelních a úvěrních družstev^{12b)}, komoditních burz^{8b)}, organizátorů regulovaných trhů^{13b)}, obchodníků s cennými papíry^{13b)} a jejich vázaných zástupců^{13b)} a činnost osob zabývajících se obhospodařováním nebo administrací investičního fondu anebo zahraničního investičního fondu a činnosti osob provádějících vypořádání obchodů s cennými papíry^{13a)}, činnosti osob provádějících přijímání a předávání pokynů nebo investičního poradenství týkající se investičních nástrojů za podmínek stanovených zvláštním zákonem^{13b)} a jejich vázaných zástupců^{13b)}, činnost ratingových agentur^{13c)}, činnost poskytovatelů služeb hlášení údajů, činnost akreditovaných osob podle zákona upravujícího podnikání na kapitálovém trhu, poskytování a zprostředkování spotřebitelského úvěru a činnost akreditovaných osob podle zákona upravujícího spotřebitelský úvěr,

b) provozování hazardních her,

c) hornická činnost a činnost prováděná hornickým způsobem,¹⁵⁾

d) výroba elektřiny, výroba plynu, přenos elektřiny, přeprava plynu, distribuce elektřiny, distribuce plynu, uskladňování plynu, obchod s elektřinou, obchod s plynem, výroba tepelné energie a rozvod tepelné energie, které podléhají licenci podle zvláštního právního předpisu,¹⁶⁾

e) zemědělství, včetně prodeje nezpracovaných zemědělských výrobků za účelem zpracování nebo dalšího prodeje, nejde-li o provozování odborných činností na úseku rostlinolékařské péče,

f) prodej nezpracovaných rostlinných a živočišných výrobků z vlastní drobné pěstelské a chovatelské činnosti fyzickými osobami,

g) námořní doprava a mořský rybolov,¹⁷⁾

h) provozování dráhy a drážní dopravy,¹⁸⁾

i) vykonávání komunikační činnosti podle zvláštního právního předpisu,¹⁹⁾

j) výzkum, výroba a distribuce léčiv,²⁰⁾

k) zacházení s návykovými látkami, přípravky je obsahujícími a s některými látkami používanými k výrobě nebo zpracování návykových látek podle zvláštního zákona,²¹⁾

l) činnost autorizovaných nebo akreditovaných osob²²⁾ a oznámených subjektů^{22c)} v oblasti státního zkušebnictví,

- m) zahraniční obchod s vojenským materiálem,^{22a)}
- n) výkon inspekce práce^{22b)},
- o) provozování rozhlasového a televizního vysílání,²³⁾
- p) nabízení nebo poskytování služeb směřujících bezprostředně k uspokojování sexuálních potřeb,
- r) zprostředkování zaměstnání,^{23a)}
- s) provozování stanic technické kontroly,^{23c)}
- t) výchova a vzdělávání ve školách, předškolních a školských zařízeních zařazených do rejstříku škol a školských zařízení, vzdělávání v bakalářských, magisterských a doktorských studijních programech a programech celoživotního vzdělávání podle zvláštního právního předpisu,^{23d)}
- u) nakládání s vysoce nebezpečnými látkami,^{23e)}
- v) provozování letišť, provozování obchodní letecké dopravy a leteckých prací, poskytování leteckých služeb, činnost výkonných letců a uskutečňování odborné přípravy v oblasti ochrany civilního letectví před protiprávními činy^{23f)},
- x) činnost organizací zřízených podle zvláštních právních předpisů^{23h)} vykonávaná v souladu s účelem, pro který byly zřízeny,
- y) výkon sociálně-právní ochrany dětí právníky a fyzickými osobami, jsou-li výkonem sociálně-právní ochrany dětí pověřeny podle zvláštního právního předpisu,²³ⁱ⁾
- z) vyhledávání, průzkum a těžba nerostných zdrojů ze dna moří a oceánů a jeho podzemí za hranicemi pravomocí států,^{23j)}
- aa) provozování pohřebišť,^{23k)}
- ab) činnost autorizovaných obalových společností podle zvláštního právního předpisu,^{23l)}
- ac) nakládání s vysoce rizikovým a rizikovým biologickým agens a toxinem,^{23m)}
- ad) provozování zoologických zahrad na základě licence vydané Ministerstvem životního prostředí,²³ⁿ⁾

ae) archivnictví,^{23o)}

af) poskytování sociálních služeb podle zvláštního právního předpisu^{23p)},

ag) činnost autorizovaných osob, oprávněných ověřovat dosažení odborné způsobilosti vyžadované k získání osvědčení o profesní kvalifikaci podle zvláštního zákona^{23q)},

ah) pronájem nemovitostí, bytů a nebytových prostor,

ai) poskytování zdravotních služeb^{55a)},

aj) provádění odborných rostlinolékařských činností podle zvláštního právního předpisu⁵⁶⁾,

ak) provozování poštovních služeb a zahraničních poštovních služeb podle zvláštního právního předpisu⁵⁷⁾,

al) výkon znalecké činnosti znalců, znaleckých kanceláří a znaleckých ústavů⁶⁸⁾,

am) činnost provozovatelů kolektivních systémů zákona o výrobcích s ukončenou životností.

Ustanovení zákona o daních z příjmů

§ 19

Osvobození od daně

(1) Od daně jsou osvobozeny

a) členský příspěvek podle stanov, statutu, zřizovacích nebo zakladatelských listin, přijatý

1. zájmovým sdružením právnických osob, u něhož členství není nutnou podmínkou k provozování předmětu podnikání nebo výkonu činnosti,
2. spolkem, který není organizací zaměstnavatelů, nebo evropskou politickou nadací,
3. odborovou organizací,
4. politickou stranou, politickým hnutím nebo evropskou politickou stranou, nebo
5. profesní komorou s nepovinným členstvím s výjimkou Hospodářské komory České republiky a Agrární komory České republiky,

b) výnosy kostelních sbírek, příjmy za církevní úkony a příspěvky členů u registrovaných církví a náboženských společností,

c) příjem z nájemného družstevního bytu nebo družstevního nebytového prostoru a z úhrady za plnění poskytované s užíváním tohoto bytu nebo nebytového prostoru plynoucí na základě nájemní smlouvy mezi bytovým družstvem a jeho členem; obdobně to platí pro společnost s ručením omezeným a jejího společníka a pro spolek a jeho člena,

d) příjmy, z nichž je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně, plynoucí

1. fondu penzijní společnosti,
2. instituci penzijního pojištění, která je skutečným vlastníkem zdaňovaných příjmů podle odstavce 6, s výjimkou penzijní společnosti nebo obdobné společnosti obhospodařující fondy obdobné fondům penzijního pojištění,

e) příjmy státních fondů stanovené zvláštními předpisy,¹⁹⁾

- f) příjem České národní banky, příjem Garančního systému finančního trhu a příjem fondu ve správě Garančního systému finančního trhu podle zákona upravujícího ozdravné postupy a řešení krize na finančním trhu,
- g) výnos z operací na finančním trhu s prostředky zvláštního účtu rezervy důchodového pojištění podle rozpočtových pravidel,
- h) příjmy plynoucí z odpisu dluhů při oddlužení nebo reorganizaci provedené podle zvláštního právního předpisu^{19a)}, pokud jsou podle zvláštního právního předpisu²⁰⁾ zaúčtovány ve prospěch výnosů,
- i) úrokové příjmy poplatníků uvedených v § 17 odst. 4, které jim plynou z dluhopisů vydávaných v zahraničí poplatníky se sídlem v České republice nebo Českou republikou,
- j) příjmy Podpůrného a garančního rolnického a lesnického fondu, a. s., plynoucí z prodeje cenných papírů v majetku fondu,
- k) podíly na zisku tichého společníka z účasti na podnikání, pokud jsou použity k doplnění vkladu sníženého o podíly na ztrátách do původní výše,
- l) příjmy plynoucí v souvislosti s privatizovaným majetkem, které jsou vedeny Ministerstvem financí na zvláštních účtech podle zvláštního právního předpisu¹²⁵⁾ a příjmy plynoucí z nakládání s prostředky těchto zvláštních účtů na finančním trhu, a dále příjmy plynoucí z práv, která přešla ze zaniklé České konsolidační agentury na stát podle zvláštního právního předpisu, a příjmy plynoucí z práv, která přešla ze zaniklé České inkasní, s.r.o., nebo ze zrušeného Zajišťovacího fondu družstevních záložen na stát,
- m) příjem Garančního fondu obchodníků s cennými papíry,
- n) příjmy z úroků z přeplatků zaviněných správcem daně⁴⁹⁾ a z úroků z přeplatků zaviněných orgánem sociálního zabezpečení,⁵⁰⁾
- o) příjem Zajišťovacího fondu,
- p) výnos z operací s prostředky jaderného účtu na finančním trhu podle atomového zákona,
- r) výnos nadace, která je veřejně prospěšným poplatníkem, z majetku vloženého do nadační jistiny a příjem z jeho prodeje, pokud tento příjem slouží jen k účelu, ke kterému byla nadace zřízena, a pokud se nejedná o příjem, který byl nadací použit v rozporu se zákonem,
- s) příspěvky do fondu zábrany škod České kanceláře pojistitelů,
- t) příjmy z úroků plynoucí zdravotní pojišťovně zřízené zvláštním právním předpisem nebo podle zvláštního právního předpisu^{17e)} z vkladů u bank, pokud jsou vložené prostředky získány ze zdrojů veřejného zdravotního pojištění,
- u) příjmy regionální rady regionu soudržnosti stanovené zvláštním právním předpisem¹²⁴⁾,
- v) příjmy fondu Energetického regulačního úřadu z příspěvku na úhradu prokazatelné ztráty držitele licence plnění povinnosti dodávky nad rámec licence,⁸⁵⁾
- w) úrokové příjmy Česko-německého fondu budoucnosti,
- x) úrokové příjmy plynoucí orgánu státní správy, samosprávy a subjektu pověřenému Ministerstvem financí zabezpečováním realizace programů pomoci Evropských společenství,

a to z vkladu na vkladovém účtu zřízeném pro uložení prostředků poskytnutých České republice Evropskými společenstvími, a dále úrokové příjmy plynoucí orgánu státní správy a samosprávy z vkladu na vkladovém účtu zřízeném pro uložení prostředků poskytnutých České republice Světovou bankou, Evropskou bankou pro obnovu a rozvoj a Evropskou investiční bankou,

y) úrokové příjmy plynoucí z prostředků veřejné sbírky^{14e)} pořádané k účelům vymezeným v § 15 odst. 1 a § 20 odst. 8,

z) příjem Vinařského fondu stanovený zákonem upravujícím vinohradnictví a vinařství,

za) příjem z podpory od Vinařského fondu,

zb) příjmy plynoucí v souvislosti s výkonem dobrovolnické služby poskytované podle zvláštního právního předpisu,^{4h)}

~~zc) příspěvky výrobců nebo provozovatelů solárních elektráren podle zákona upravujícího odpady plynoucí provozovatelům kolektivního systému zajišťujícího zpětný odběr, zpracování, využití a odstranění elektrozařízení nebo oddělený sběr, zpracování, využití a odstranění elektroodpadu, pokud jsou zaregistrováni podle zákona upravujícího odpady; osvobození lze uplatnit za předpokladu použití příspěvků pouze na zpracování elektroodpadů a odpadu ze solárních panelů a nezbytných nákladů souvisejících s tímto účelem s výjimkou nákladů na zřízení sběrného místa provozovatele solární elektrárny~~
příspěvky provozovatelů solárních elektráren nebo výrobců podle zákona upravujícího výrobky s ukončenou životností plynoucí provozovateli kolektivního systému podle zákona upravujícího výrobky s ukončenou životností, pokud jsou použity na zajištění plnění povinností zpětného odběru, zpracování a využití nebo odstranění výrobků s ukončenou životností s výjimkou nákladů na zřízení sběrného místa provozovatele solární elektrárny, a příspěvky osob, které uvádějí na trh nebo do oběhu obaly, plynoucí autorizované obalové společnosti, pokud jsou použity na zajištění plnění povinností zpětného odběru a využití odpadu z obalů,

zd) ocenění v oblasti kultury podle zvláštních právních předpisů^{12a)},

ze) příjmy z

1. podílu na zisku, vyplácené dceřinou společností, která je poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 3, mateřské společnosti,

2. převodu podílu mateřské společnosti v dceřiné společnosti plynoucí poplatníkovi uvedenému v § 17 odst. 3 nebo společnosti, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky,

zf) příjmy mateřské společnosti při snížení základního kapitálu dceřiné společnosti, a to nejvýše do částky, o kterou byl zvýšen vklad společníka nebo jmenovitá hodnota akcie při zvýšení základního kapitálu z vlastních zdrojů společnosti podle zvláštního právního předpisu, byl-li zdrojem tohoto zvýšení zisk společnosti nebo fond vytvořený ze zisku; obdobně se postupuje u příjmů mateřské společnosti z rozpuštění rezervního fondu nebo obdobného fondu dceřiné společnosti,

zg) příjem plynoucí jako náhrada za služebnost vzniklou ze zákona nebo rozhodnutím státního orgánu podle jiných právních předpisů a příjem plynoucí jako náhrada za vyvlastnění na základě jiných právních předpisů,

zh) příjem České republiky z operací řízení likvidity státní pokladny a řízení státního dluhu podle zákona upravujícího rozpočtová pravidla,

zi) příjmy z podílu na zisku, plynoucí od dceřiné společnosti, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, mateřské společnosti, která je poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 3, a stále provozovně mateřské společnosti, která je poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 4 a je umístěna na území České republiky; toto se nevztahuje na podíly na likvidačním zůstatku, vypořádací podíly, podíly na zisku vyplácené dceřinou společností, která je v likvidaci, a na podíly na zisku, pokud má dceřiná společnost možnost snížit o ně základ daně,

zj) licenční poplatky plynoucí obchodní korporaci, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, od

1. obchodní korporace, která je daňovým rezidentem České republiky, nebo
2. stále provozovny obchodní korporace, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, na území České republiky,

zk) úrok z úvěrového finančního nástroje plynoucí obchodní korporaci, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, od obchodní korporace, která je daňovým rezidentem České republiky, nebo od stále provozovny obchodní korporace, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, umístěné na území České republiky; úvěrovým finančním nástrojem se pro účely tohoto zákona rozumí závazkový právní vztah, jehož předmětem je vrácení přenechaných nebo poskytnutých peněžních prostředků; úvěrovým finančním nástrojem je vždy

1. úvěr,
2. zápůjčka,
3. dluhopis,
4. vkladní list, vkladový certifikát a vklad jim na roveň postavený a
5. směnka, jejímž vydáním získává směnečný dlužník peněžní prostředky.

zl) výnosy z prostředků rezerv uložených na zvláštním vázaném účtu v bance podle zvláštního právního předpisu ^{22a)} a výnosy ze státních dluhopisů pořízených z prostředků zvláštního vázaného účtu v bance podle zvláštního právního předpisu ^{22a)} a vedených na samostatném účtu u České národní banky, ve Středisku cenných papírů nebo v centrálním depozitáři, na který Česká republika jednajícím prostřednictvím Ministerstva financí převede evidence Střediska cenných papírů (dále jen "centrální depozitář"), v případě, stanou-li se příjmem zvláštního vázaného účtu podle zvláštního právního předpisu ^{22a)},

zm) příjmy Státního ústavu pro kontrolu léčiv a Ústavu pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv plynoucí z úkonů vykonávaných podle zvláštního právního předpisu, ¹¹²⁾

zn) ceny z úctenkové loterie podle zákona upravujícího evidenci tržeb.

(2) Osvobození podle odstavce 1 písm. ze) a podle odstavců 8 až 10 se nevztahuje na

a) podíly na zisku vyplácené dceřinou společností, která je v likvidaci, mateřské společnosti, není-li mateřská společnost společností, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky,

b) příjmy z převodu podílu mateřské společnosti v dceřiné společnosti, pokud je dceřiná společnost poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 3 a je v likvidaci.

(3) Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) společností, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, obchodní korporace, která není poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 3 a

1. má některou z forem uvedených v předpisech Evropských společenství;⁹³⁾ tyto formy uveřejní Ministerstvo financí ve Finančním zpravodaji a v informačním systému s dálkovým přístupem a

2. podle daňových zákonů členských států Evropské unie je považována za daňového rezidenta a není považována za daňového rezidenta mimo Evropskou unii podle ustanovení smlouvy o zamezení dvojího zdanění s třetím státem a

3. podléhá některé z daní uvedených v příslušném právním předpisu Evropských společenství,⁹³⁾ které mají stejný nebo podobný charakter jako daň z příjmů. Seznam těchto daní uveřejní Ministerstvo financí ve Finančním zpravodaji a v informačním systému s dálkovým přístupem; za obchodní korporaci podléhající těmto daním se nepovažuje obchodní korporace, která je od daně osvobozena nebo si může zvolit osvobození od daně,

b) mateřskou společností obchodní korporace, je-li poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 3 a má některou z forem uvedených v předpisech Evropské unie⁹³⁾ nebo formu družstva, svěřenský fond, rodinná fundace, obec, svazek obcí nebo společnost, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, pokud v jejich obchodním majetku je nejméně po dobu 12 měsíců nepřetržitě alespoň 10% podíl na základním kapitálu jiné obchodní korporace,

c) dceřinou společností obchodní korporace, je-li poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 3 a má některou z forem uvedených v předpisech Evropské unie⁹³⁾ nebo formu družstva, nebo obchodní korporace, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, na jejímž základním kapitálu má mateřská společnost nejméně po dobu 12 měsíců nepřetržitě alespoň 10% podíl,

d) třetím státem stát, který není členským státem Evropské unie.

(4) Osvobození podle odstavce 1 písm. ze), zf) a zi) a podle odstavce 9 lze uplatnit při splnění podmínky 10% podílu na základním kapitálu, i před splněním podmínky 12 měsíců nepřetržitého trvání podle odstavce 3, avšak následně musí být tato podmínka splněna. Nebude-li splněna minimální výše podílu 10 % na základním kapitálu nepřetržitě po dobu nejméně 12 měsíců, posuzuje se osvobození od daně podle

a) odstavce 1 písm. ze) bodu 2, písm. zf) a zi) uplatněné poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 3 jako nesplnění jeho daňové povinnosti ve zdaňovacím období nebo období, za něž je podáváno daňové přiznání, za které bylo osvobození od daně uplatněno,

b) odstavce 1 písm. ze) bodu 1 a písm. zf) uplatněné plátcem daně jako nesplnění povinnosti plátce daně a postupuje se podle § 38s.

(5) Osvobození podle odstavce 1 písm. zj) a zk) lze uplatnit, pokud

1. plátce úroků z úvěrového finančního nástroje nebo licenčních poplatků a příjemce úroků z úvěrového finančního nástroje nebo licenčních poplatků jsou osobami přímo kapitálově spojenými po dobu alespoň 24 měsíců nepřetržitě po sobě jdoucích a

2. příjemce úroků z úvěrového finančního nástroje nebo licenčních poplatků je jejich skutečným vlastníkem a

3. úroky z úvěrového finančního nástroje nebo licenční poplatky nejsou přičitatelné stálé provozovně umístěné na území České republiky nebo státu, který není členským státem Evropské unie, státem tvořícím Evropský hospodářský prostor nebo Švýcarskou konfederací,
a

4. příjemci úroků z úvěrového finančního nástroje nebo licenčních poplatků bylo vydáno rozhodnutí podle § 38nb.

Osvobození lze uplatnit i před splněním podmínky uvedené v bodě 1, avšak následně musí být tato podmínka splněna. Při nedodržení této podmínky se postupuje přiměřeně podle odstavce 4.

(6) Příjemce podílu na zisku, příjmu z převodu podílu mateřské společnosti v dceřiné společnosti, úroků z úvěrového finančního nástroje a licenčních poplatků je jejich skutečným vlastníkem, pokud tyto platby přijímá ve svůj vlastní prospěch a nikoliv jako zprostředkovatel, zástupce nebo zmocněnec pro jinou osobu.

(7) Licenčním poplatkem se rozumí platba jakéhokoliv druhu, která představuje náhradu za užití nebo za poskytnutí práva na užití autorského nebo jiného obdobného práva k dílu literárnímu, uměleckému nebo vědeckému, včetně filmu a filmových děl, počítačového programu (software), dále práva na patent, ochrannou známku, průmyslový vzor, návrh nebo model, plán, tajný vzorec nebo výrobní postup, nebo za výrobně technické a obchodní poznatky (know-how). Licenčním poplatkem se rozumí také příjem za nájem nebo za jakékoli jiné využití průmyslového, obchodního nebo vědeckého zařízení.

(8) Osvobození podle odstavce 1 písm. ze) bodu 1 a písm. zj) a zk) lze za podmínek uvedených v odstavcích 3 až 7 pro společnost, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, použít obdobně i pro příjmy vyplácené obchodní korporací, která je poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 3, obchodní korporaci, která je daňovým rezidentem Švýcarské konfederace, Norska, Islandu nebo Lichtenštejnska; přitom osvobození podle odstavce 1 písm. zj) lze použít počínaje dnem 1. ledna 2011. Při využití osvobození podle tohoto odstavce se použije obdobně ustanovení § 25 odst. 1 písm. zk).

(9) Osvobození podle odstavce 1 písm. ze) a zi) platí i pro příjmy plynoucí poplatníkovi uvedenému v § 17 odst. 3 a společnosti, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, z podílu na zisku vypláceného obchodní korporací a z převodu podílu v obchodní korporaci, pokud tato obchodní korporace

1. je daňovým rezidentem třetího státu, se kterým má Česká republika uzavřenou účinnou smlouvu o zamezení dvojího zdanění, a

2. má právní formu se srovnatelnou právní charakteristikou jako společnost s ručením omezeným, akciová společnost nebo družstvo podle zvláštního právního předpisu, a

3. je v obdobném vztahu vůči poplatníkovi, kterému příjmy z podílu na zisku nebo z převodu podílu v obchodní korporaci plynou, jako dceřiná společnost vůči mateřské společnosti za podmínek stanovených v odstavcích 3 a 4, a

4. podléhá dani obdobné dani z příjmů právnických osob, u níž sazba daně není nižší než 12 %, a to alespoň ve zdaňovacím období, v němž poplatník uvedený v § 17 odst. 3 o příjmu z podílu na zisku nebo z převodu podílu v obchodní korporaci účtuje jako o pohledávce v souladu se zvláštním právním předpisem²⁰⁾, a ve zdaňovacím období předcházejícím tomuto zdaňovacímu období; přitom došlo-li u obchodní korporace k zániku bez provedení likvidace, posuzuje se splnění této podmínky u právního předchůdce; za obchodní korporaci podléhající takové dani se nepovažuje obchodní korporace, která je od daně osvobozena, nebo si může zvolit osvobození nebo obdobnou úlevu od této daně.

Osvobození podle odstavce 1 písm. ze) a zi) a podle tohoto odstavce lze uplatnit, pokud příjemce příjmu z podílu na zisku nebo z převodu podílu je jejich skutečný vlastník. Výdajem vynaloženým na příjem uvedený v odstavci 1 písm. ze) bodu 2 je vždy nabývací cena tohoto podílu stanovená podle tohoto zákona. Pro stanovení výdajů (nákladů)

vynaložených na příjmy (výnosy) osvobozené podle tohoto odstavce se ustanovení § 25 odst. 1 písm. zk) použije přiměřeně. Osvobození podle odstavce 1 písm. ze) bodu 2 a podle tohoto odstavce nelze uplatnit u podílů v obchodní korporaci, které byly nabyty v rámci koupě obchodního závodu (§ 23 odst. 15).

(10) Osvobození podle odstavce 1 písm. ze) bodu 2 a písm. zi) a podle odstavce 9 lze za podmínek uvedených v odstavcích 3, 4 a 6 pro obchodní korporaci, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, použít obdobně i pro obchodní korporaci, která je daňovým rezidentem Norska, Islandu nebo Lichtenštejnska. Při využití osvobození podle tohoto odstavce se použije obdobně ustanovení § 25 odst. 1 písm. zk).

(11) Osvobození podle odstavce 1 písm. ze) a zi) a podle odstavce 10 nelze uplatnit, pokud dceřiná společnost nebo mateřská společnost

a) je od daně z příjmu právnických osob nebo obdobné daně osvobozena,

b) si může zvolit osvobození nebo obdobnou úlevu od daně z příjmů právnických osob nebo obdobné daně, nebo

c) podléhá dani z příjmů právnických osob nebo obdobné dani se sazbou ve výši 0 %.

(12) U akciové společnosti s proměnným základním kapitálem tvořící podfondy se podmínky podle odstavce 3 písm. b) a c) posuzují za akciovou společnost a podfondy samostatně.

Ustanovení zákona o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů

§ 10

Ostatní rezervy

(1) Pro účely zjištění základu daně z příjmů se uznává rezerva na odbahnění rybníka, kterým se rozumí odstraňování nánosů ze dna rybníka způsobených erozí okolních pozemků. Rezervu na odbahnění rybníka je možno tvořit maximálně 10 po sobě jdoucích zdaňovacích období; přitom pro způsob její tvorby, stanovení výše a použití se použijí obdobně ustanovení pro tvorbu rezervy na opravy podle tohoto zákona.

(2) Pro účely zjištění základu daně z příjmů se dále uznává rezerva na sanaci a rekultivaci pozemků dotčených těžbou nebo na vypořádání důlních škod tvořená podle zákona upravujícího ochranu a využití nerostného bohatství, **rezerva na zajištění rekultivace a následné péče o skládku podle zákona upravujícího odpady** a rezervy, u nichž zvláštní zákon uvede, že jde o výdaj (náklad) na dosažení, zajištění a udržení příjmů.¹⁾

§ 10a

(1) Peněžní prostředky ve výši rezerv tvořených podle § 9 a § 10 odst. 1 nebo rezerv vymezených v § 10 odst. 2 se ukládají na samostatný účet ~~v bance se sídlem na území České republiky nebo v případě rezerv vymezených v § 10 odst. 2 se souhlasem příslušného obvodního báňského úřadu, příslušného krajského úřadu nebo Správy úložišť radioaktivního odpadu také na samostatný účet v bance se sídlem na území jiného členského státu Evropské unie~~ **vedený v České republice u banky nebo pobočky zahraniční banky se sídlem v jiném členském státě Evropské unie**, který je určen výhradně pro ukládání prostředků rezerv tvořených podle § 9 a § 10 odst. 1 nebo rezerv vymezených v § 10 odst. 2,

příjmu z prodeje státních dluhopisů pořízených z prostředků tohoto účtu a popřípadě výnosů z prostředků těchto rezerv (dále jen "zvláštní vázaný účet"). Výnosy z prostředků rezerv se pro účely tohoto ustanovení rozumí výnosy z peněžních prostředků vázaných na zvláštním vázaném účtu a úrokové výnosy ze státních dluhopisů pořízených z prostředků zvláštního vázaného účtu. Peněžní prostředky zvláštního vázaného účtu mohou být čerpány pouze na účely, na které byly rezervy vytvořeny, s výjimkou uvedenou v odstavci 4. Poplatník zřídí pro jednotlivý účel tvorby rezervy vždy pouze jeden zvláštní vázaný účet, který je veden v českých korunách nebo v eurech.

(2) Ve zdaňovacím období nebo v období, za které se podává daňové přiznání, je zaúčtovaná tvorba rezerv vymezených v odstavci 1 výdajem (nákladem) na dosažení, zajištění a udržení příjmů, pokud

a) budou peněžní prostředky ve výši zaúčtované tvorby rezerv převedeny na zvláštní vázaný účet nejpozději do termínu pro podání daňového přiznání; nebudou-li převedeny v plné výši, výdajem (nákladem) na dosažení, zajištění a udržení příjmů se stává pouze ta část zaúčtované tvorby rezerv, která byla na zvláštní vázaný účet převedena nejpozději do termínu pro podání daňového přiznání, a

b) peněžní prostředky uložené na zvláštním vázaném účtu se nepoužijí na úhradu výdajů souvisejících s účely, na něž byly vytvořeny rezervy podle § 9 a § 10 odst. 1 nebo rezerv vymezené v § 10 odst. 2, a to do výše rezerv vytvořených do 31. prosince 2003 nebo do konce období, za které se podává daňové přiznání a které započalo v roce 2003, pokud nebyly uvedené rezervy následně zcela zrušeny nebo vyčerpány; pokud byly uvedené rezervy následně zrušeny nebo čerpány pouze zčásti, platí uvedená podmínka pouze pro nezrušenou část uvedené výše rezerv. Tato podmínka se neuplatní v případě, kdy zvláštní právní předpis stanoví výslovně povinnost převést na zvláštní vázaný účet peněžní prostředky ve výši dříve vytvořených rezerv nebo jejich zvláštním právním předpisem vymezené části, které byly uplatněny jako výdaj (náklad) na dosažení, zajištění a udržení příjmů do 31. prosince 2003.

(3) Pokud poplatník použije peněžní prostředky uložené na zvláštním vázaném účtu v rozporu s podmínkou uvedenou v odstavci 2 písm. b), je oprávněn uplatnit zaúčtovanou tvorbu rezerv vymezených v odstavci 1 jako výdaj (náklad) na dosažení, zajištění a udržení příjmů podle odstavce 2 nejdříve ve zdaňovacím období nebo v období, za které se podává daňové přiznání, v němž součet výše peněžních prostředků uložených na zvláštním vázaném účtu podle odstavce 1 a hodnoty státních dluhopisů vedených na samostatném účtu u České národní banky, ve Středisku cenných papírů nebo v centrálním depozitáři, na který Česká republika jednajícím prostřednictvím Ministerstva financí převede evidence Střediska cenných papírů (dále jen "centrální depozitář")^{b)}, zachycené v účetnictví podle zvláštního právního předpisu^{1a)} dosáhne alespoň výše rezerv podle § 9 a § 10 odst. 1 nebo rezerv vymezených v § 10 odst. 2 vykázané a zaúčtované podle zvláštního právního předpisu^{1a)}.

(4) Peněžní prostředky rezerv uvedených v odstavci 1, které jsou uloženy na zvláštním vázaném účtu, mohou být použity i na pořízení státních dluhopisů denominovaných výhradně v české koruně, a to u

a) rezerv na sanaci pozemků dotčených těžbou a rezerv na vypořádání důlních škod¹⁵⁾ pouze na základě souhlasu příslušného obvodního báňského úřadu,

b) rezerv ~~pro rekultivaci a sanaci skládek²⁵⁾~~ **na zajištění rekultivace a následné péče o skládku podle zákona upravujícího odpady** pouze na základě souhlasu příslušného krajského úřadu,

c) rezerv na zajištění vyřazování jaderného zařízení nebo pracoviště III. nebo IV. kategorie z provozu²⁶⁾ pouze na základě souhlasu Správy úložišť radioaktivních odpadů.

(5) Státní dluhopisy podle odstavce 4 musí být vedeny na samostatném účtu u České národní banky, ve Středisku cenných papírů nebo v centrálním depozitáři a poplatník o nich musí vést samostatnou evidenci. Příjmy z prodeje těchto dluhopisů musí být vždy neprodleně převedeny na zvláštní vázaný účet, z jehož prostředků byly tyto dluhopisy pořízeny.

(6) Peněžní prostředky uložené na zvláštním vázaném účtu a státní dluhopisy vedené na samostatném účtu podle odstavce 5 nesmějí být předmětem zajištění, nesmějí být zahrnuty do majetkové podstaty poplatníka v insolvenčním řízení^{12b)}, nepodléhají výkonu rozhodnutí ani exekuci.

~~25) Zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.~~

Ustanovení zákona o pozemních komunikacích

§ 19b

Odstranění silničního vozidla vlastníkem pozemní komunikace

(1) Je-li to nezbytné pro naplnění účelu dočasného zákazu nebo omezení stání nebo zastavení silničních vozidel podle § 19a, je vlastník pozemní komunikace oprávněn odstranit silniční vozidlo ponechané na pozemní komunikaci v rozporu s tímto zákazem nebo omezením a odstavit je na vhodném místě. Po pominutí důvodů pro odstranění silničního vozidla je vlastník pozemní komunikace povinen vozidlo bez zbytečného odkladu vrátit na místo, odkud bylo odstraněno, nebo na jiné vhodné místo v bezprostředním okolí viditelné z místa, odkud bylo vozidlo odstraněno. Není-li to možné, oznámí vlastník pozemní komunikace provozovateli silničního vozidla a Policii České republiky místo, kde je možné vozidlo vyzvednout, a způsob jeho vyzvednutí.

(2) Bylo-li dopravní značení na pozemní komunikaci umístěno alespoň 7 dní před prvním dnem dočasného zákazu nebo omezení stání nebo zastavení silničních vozidel, nese náklady na odstranění, odstavení a vrácení silničního vozidla jeho provozovatel; to neplatí, prokáže-li závažné důvody, které mu znemožnily vozidlo včas odstranit. Nenese-li náklady na odstranění, odstavení a vrácení silničního vozidla jeho provozovatel, nese je v případě dočasného zákazu nebo omezení přijatého na návrh podle § 19a odst. 2 navrhovatel.

(3) Nevyzvedne-li si provozovatel silničního vozidla ve lhůtě 6 měsíců od doručení oznámení podle odstavce 1, rozhodne silniční správní úřad, který dočasně zakázal nebo omezil stání nebo zastavení silničních vozidel na pozemních komunikacích podle § 19a, na návrh vlastníka pozemní komunikace o povolení prodeje silničního vozidla ve veřejné dražbě. Silniční správní úřad prodej silničního vozidla nepovolí, pokud nebyly dodrženy podmínky podle odstavce 1, provozovatel projevil vůli silniční vozidlo vyzvednout, nebo pokud zjistí závažné důvody, které brání provozovateli silniční vozidlo vyzvednout. Je-li prodej silničního vozidla povolen, je vlastník pozemní komunikace, ze které bylo odstraněno, oprávněn je prodat na náklady jeho provozovatele.

(4) Pokud se silniční vozidlo ve veřejné dražbě neprodá, vlastník pozemní komunikace jej předá na náklady jeho provozovatele provozovateli zařízení ke sběru,

~~výkupu, zpracování, využívání nebo odstraňování autovraků³⁷⁾~~ **vozidel s ukončenou životností podle zákona o výrobcích s ukončenou životností.**

(5) Částku získanou z prodeje je vlastník pozemní komunikace povinen předat provozovateli silničního vozidla; za tímto účelem jej vyzve k převzetí částky nebo ke sdělení údajů nezbytných k předání této částky. Pokud si provozovatel silničního vozidla částku nepřevzal nebo nesdělil údaje k jejímu předání do 2 let od doručení výzvy, vyzve jej vlastník pozemní komunikace opakovaně.

(6) Vlastník pozemní komunikace je oprávněn z částky získané z prodeje uhradit náklady podle odstavců 2 a 3, nese-li tyto náklady provozovatel silničního vozidla. Částka zbývající po odečtení těchto nákladů přechází do vlastnictví vlastníka pozemní komunikace, pokud si ji provozovatel silničního vozidla do 1 roku od doručení opakované výzvy nevyzvedl nebo nesdělil údaje nezbytné k jejímu předání.

(7) Oznámení podle odstavce 1 a výzvu podle odstavce 5 doručuje vlastník pozemní komunikace do vlastních rukou. Za tímto účelem je oprávněn vyžádat si poskytnutí údajů o provozovateli silničního vozidla zapsaných v registru silničních vozidel. Nepodaří-li se doručit do vlastních rukou nebo nepodaří-li se zjistit provozovatele silničního vozidla, doručování do vlastních rukou lze nahradit zveřejněním výzvy nebo oznámení na úřední desce obce, v jejímž územním obvodu se nachází pozemní komunikace, ze které bylo vozidlo odstraněno, popřípadě také jiným způsobem v místě obvyklým. Lhůty se v takovém případě počítají ode dne zveřejnění na úřední desce.

(8) Předá-li vlastník pozemní komunikace silniční vozidlo provozovateli zařízení ke sběru, ~~výkupu, zpracování, využívání nebo odstraňování autovraků³⁷⁾~~ **vozidel s ukončenou životností podle zákona o výrobcích s ukončenou životností**, oznámí to do 10 dnů ode dne předání obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, v jehož správním obvodu bylo silniční vozidlo ponecháno, za účelem zápisu zániku vozidla v registru silničních vozidel.

§ 19c

Odstranění vraku vlastníkem pozemní komunikace

(1) Silniční správní úřad uloží provozovateli vraku

a) na návrh vlastníka pozemní komunikace povinnost vrak odstavený na dálnici, silnici, místní komunikaci nebo veřejně přístupné účelové komunikaci odstranit a odstavit mimo takovou pozemní komunikaci,

b) na návrh vlastníka pozemní komunikace, ze které byl vrak odstraněn postupem podle § 19b odst. 1, povinnost vrak vyzvednout z místa, kde je odstaven, a odstavit jej mimo dálnici, silnici, místní komunikaci nebo veřejně přístupnou účelovou komunikaci.

(2) Po marném uplynutí 2 měsíců ode dne, kdy byla pravomocně uložena povinnost podle odstavce 1, zajistí vlastník pozemní komunikace předání vraku na náklady jeho provozovatele provozovateli zařízení ke sběru, ~~výkupu, zpracování, využívání nebo odstraňování autovraků³⁷⁾~~ **vozidel s ukončenou životností podle zákona o výrobcích s ukončenou životností**. Ustanovení § 19b odst. 8 se užije obdobně.

(3) Provádí-li silniční správní úřad v řízení podle odstavce 1 ohledání vozidla, vydá o tom usnesení, které se oznamuje pouze provozovateli vozidla. Není-li silničnímu správnímu úřadu provozovatel vozidla znám a účelem tohoto ohledání je zjištění jeho totožnosti, oznámí

se usnesení vylepením na vozidle nejméně 5 dní před provedením ohledání vozidla a současně vyvěšením na úřední desce.

(4) Při ohledání vozidla v řízení podle odstavce 1 lze otevřít uzamčené vozidlo i v nepřítomnosti jeho provozovatele. Došlo-li k otevření uzamčeného vozidla v nepřítomnosti jeho provozovatele, zajistí silniční správní úřad uzamčení vozidla.

Ustanovení veterinárního zákona

§ 3

Základní pojmy

(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) chovatelem každý, kdo zvíře nebo zvířata vlastní nebo drží, anebo je pověřen se o ně starat, ať již za úplatu nebo bezúplatně, a to i na přechodnou dobu,

b) hospodářstvím jakákoli stavba, zařízení nebo místo, kde je hospodářské zvíře nebo kde jsou hospodářská zvířata chována nebo držena, včetně chovu pod širým nebem. Je-li v hospodářství chováno nebo drženo více než jedno stádo nebo více než jedna skupina hospodářských zvířat, která mohou onemocnět stejnou nákazou nebo nemocí přenosnou ze zvířat na člověka (dále jen "vnímavá zvířata"), je každé z těchto stád nebo každá z těchto skupin oddělenou epizootologickou jednotkou, která má stejný zdravotní status,

c) hospodářskými zvířaty zvířata využívaná převážně k chovu, výkrmu, práci a jiným hospodářským účelům, zejména skot, prasata, ovce, kozy, koně, osli a jejich kříženci, drůbež, běžci, králci, kožešinová zvířata, zvěř ve farmovém chovu, ryby a jiní vodní živočichové, včely a včelstva,

d) jatečnými zvířaty hospodářská zvířata, jež jsou určena k porážce a jatečnému zpracování a jejichž maso je určeno k výživě lidí,

e) svodem zvířat soustředění hospodářských zvířat různých chovatelů na určeném místě a k určenému účelu, jde-li o evidovaná zvířata podle plemenářského zákona⁸⁾,

f) shromažďovacím střediskem hospodářství, tržiště nebo jiné místo, na němž jsou shromažďována zvířata z různých hospodářství, zejména skot, prasata, ovce a kozy, aby z nich byly vytvářeny skupiny zvířat určených k odeslání,

g) zvířaty podezřelými z nákazy zvířat zvířata, u nichž se projevují klinické příznaky nebo postmortální změny vyvolávající podezření, že jde o určitou nákazu zvířat, anebo zvířata, o nichž je podle výsledků vyšetření nutno mít za to, že jsou podezřelá z určité nákazy zvířat,

h) zvířaty podezřelými z nakažení zvířata, u nichž se neprojevují klinické příznaky nebo postmortální změny vyvolávající podezření, že jde o určitou nákazu zvířat, o nichž však lze na základě získaných epizootologických nebo jiných informací mít za to, že přišla přímo nebo nepřímo do styku s jejím zdrojem,

i) izolací dočasné, provozně a místně oddělené umístění zvířat podezřelých z nákazy zvířat nebo zvířat podezřelých z nakažení (dále jen "podezřelá zvířata"), v jehož průběhu se provádějí preventivní, diagnostické, popřípadě i léčebné úkony k ochraně před zavlečením nebo šířením nakažení zvířat,

j) karanténou dočasné oddělené umístění zvířat před jejich zařazením do stáda nebo před jejich přemístěním z hospodářství, v jehož průběhu se provádějí preventivní a diagnostické úkony a sleduje zdravotní stav zvířat,

k) ohniskem nákazy hospodářství nebo jiné místo, kde byl zjištěn jeden nebo více případů nákazy,

l) nálezovou situací výskyt nákazy na určitém území nebo v určitém hospodářství,

m) nálezovými důvody výskyt a možnost rozšíření nákazy,

n) živočišnými produkty suroviny živočišného původu, a to všechny části těl zvířat, zejména maso, vnitřnosti, tuky, kůže, kosti, krev, žlázy s vnitřní sekrecí, rohy, parohy, paznehty, kopyta, vlna, srst, peří, také mléko, vejce, med, mateří kašička a včelí vosk, jakož i výrobky z těchto surovin, které jsou určeny k výživě lidí a zvířat,

o) zdravotně nezávadnými živočišnými produkty živočišné produkty, které splňují požadavky na zdravotní nezávadnost stanovené tímto zákonem, zvláštními právními předpisy,³⁾ a předpisy Evropské unie^{3a)}

p) krmivý produkty rostlinného nebo živočišného původu čerstvé nebo konzervované a produkty jejich průmyslového zpracování, jakož i organické a anorganické látky s přidáním doplňkových látek nebo bez jejich přidání, které jsou určeny ke krmení zvířat samostatně nebo ve směsích,

r) zdravotně nezávadnými krmivý krmiva, která splňují požadavky na zdravotní nezávadnost stanovené tímto zákonem, zvláštními právními předpisy,⁴⁾ a předpisy Evropské unie^{4a)},

s) veterinárními přípravky hromadně vyráběné přípravky, které jsou určeny pro zvířata, zejména dietetické, vitaminové, minerální a kosmetické přípravky, anebo pro specifickou laboratorní diagnostiku nález zvířat či původců onemocnění z potravin živočišného původu; za veterinární přípravky se nepovažují výrobky, které podléhají zvláštním právním předpisům⁵⁾,

t) veterinárními technickými prostředky zařízení, přístroje, pomůcky, materiály nebo jiné předměty nebo výrobky včetně příslušenství, používané samostatně nebo v kombinaci spolu s potřebným programovým vybavením, které jsou určeny k použití u zvířat pro účely prevence, vyšetřování, diagnózy, sledování, léčby nebo zmírnění nemoci, poranění nebo zdravotního postižení, náhrady nebo modifikace anatomické struktury či fyziologického procesu, anebo kontroly březosti, a které nedosahují své hlavní zamýšlené funkce v organizmu zvířete nebo na jeho povrchu farmakologickým nebo imunologickým účinkem nebo ovlivněním metabolismu, jejichž funkce však může být takovými účinky podpořena; za veterinární technické prostředky se dále považují výrobky, které slouží k označování zvířat a které jsou za tímto účelem vpravovány do těla zvířete,

u) ochrannou lhůtou období mezi posledním podáním léčivého přípravku zvířatům za běžných podmínek používání příslušného přípravku a okamžikem, kdy lze od těchto zvířat získávat potraviny tak, aby bylo zajištěno, že tyto potraviny neobsahují rezidua léčivého přípravku v množstvích přesahujících maximální limity stanovené zvláštními právními předpisy a předpisy Evropské unie^{5a)},

v) porážkou usmrcení jatečného zvířete za účelem využití jeho produktů, a to způsobem, který není v rozporu s předpisy na ochranu zvířat proti týrání⁶⁾,

x) utracením usmrcení zvířete, nejde-li o porážku, a to způsobem, který není v rozporu s

předpisy na ochranu zvířat proti týrání,⁶⁾

y) veterinárním zbožím zvířata, živočišné produkty, krmiva živočišného původu, další produkty a předměty, pokud mohou být nositeli původců nákaz,

z) předměty, které mohou být nositeli původců nákaz, živí původci nákaz zvířat pro výzkumné nebo jiné účely a předměty používané při ošetřování a přepravě zvířat, živočišných produktů a krmiv, zejména voda, krmivo, stelivo, dopravní prostředky, obaly, nástroje, nářadí a pracovní pomůcky, popřípadě i jiné předměty, pokud z jiného důvodu mohou být nositeli původců nákaz,

aa) uváděním do oběhu nabízení k prodeji, prodej nebo jiná forma nabídky ke spotřebě, včetně skladování a přepravy pro potřeby prodeje nebo jiné nabídky ke spotřebě,

bb) obchodováním obchodování mezi členskými státy Evropské unie (dále jen "členský stát") se zvířaty a živočišnými produkty, které mají původ v členských státech, jakož i se zvířaty a živočišnými produkty, pocházejícími ze zemí, které nejsou členským státem (dále jen "třetí země"), jež jsou v členských státech v celním režimu volného oběhu,

cc) dopravním prostředkem část silničního vozidla, drážního vozidla, letadla nebo lodi, určená k přepravě zboží, jakož i kontejner používaný pro silniční, drážní, leteckou nebo vodní dopravu,

dd) zásilkou určité množství zvířat téhož druhu nebo určité množství živočišných produktů téhož druhu, na něž se vztahuje totéž veterinární osvědčení nebo jiný průvodní veterinární, popřípadě obchodní doklad, přepravované tímž dopravním prostředkem,

ee) schválením udělení souhlasu k výkonu určité činnosti na základě splnění podmínek stanovených tímto zákonem,

ff) registrací zapsání do seznamu,

gg) úředním veterinárním lékařem veterinární lékař orgánu veterinární správy, za úředního veterinárního lékaře se považuje také veterinární lékař Ministerstva obrany nebo Ministerstva vnitra, popřípadě jimi zřízených organizačních složek státu, který byl pověřen úkoly náležejícími podle tohoto zákona úředním veterinárním lékařům,

hh) soukromým veterinárním lékařem veterinární lékař vykonávající veterinární léčebnou a preventivní činnost podnikatelským způsobem,

ii) schváleným veterinárním lékařem soukromý veterinární lékař schválený krajskou veterinární správou pro síť epizootologického sledování a pro výkon některých, tímto zákonem stanovených činností.

jj) ošetřujícím veterinárním lékařem soukromý veterinární lékař nebo veterinární lékař Ministerstva obrany nebo Ministerstva vnitra vykonávající veterinární léčebnou a preventivní činnost v hospodářství nebo v chovu zvířat,

kk) útulkem pro zvířata zařízení, které poskytuje dočasnou péči toulavým a opuštěným zvířatům.

(2) Kde se v tomto zákoně mluví o zvířatech, rozumí se tím podle povahy věci a okolností též sperma, vaječné buňky, embrya, násadová vejce, oplodněné jikry a plemenivo včel.

(3) Kde se v tomto zákoně mluví o zvěřině, rozumí se tím pro účely tohoto zákona těla, jakož i všechny požitelné části těl volně žijící lovné zvěře.⁷⁾

(4) Kde se v předpisech Evropské unie mluví v souvislosti se zvířaty o části území státu jako o regionu, rozumí se tím pro účely tohoto zákona kraj.^{7a)}

~~(5) Na nakládání s vedlejšími živočišnými produkty se nevztahuje zákon o odpadech s výjimkou případů stanovených předpisem Evropské unie^{7b)}.~~

~~(6)~~**(5)** Pokud se v tomto zákoně používají v souvislosti s právními vztahy upravenými předpisy Evropské unie pojmy, jejichž obsah a význam nejsou definovány v tomto zákoně, ale v uvedených předpisech, vychází se pro účely tohoto zákona z vymezení těchto pojmů v uvedených předpisech.

~~(7)~~**(6)** Pokud se v tomto zákoně mluví v souvislosti s volným pohybem osob nebo s uznáváním odborné způsobilosti o členském státě, rozumí se tím také jiný smluvní stát Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarská konfederace.

2) Například nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 998/2003, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004, nařízení Komise (ES) č. 745/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002.

3) Zákon č. 110/1997 Sb.

Zákon č. 20/1966 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

3a) Například nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002.

4) Zákon č. 91/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

4a) Například nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 183/2005 ze dne 12. ledna 2005, kterým se stanoví požadavky na hygienu krmiv, nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002.

5) Například zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 120/2002 Sb., o podmínkách uvádění biocidních přípravků a účinných látek na trh a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 91/1996 Sb., o krmivech, ve znění pozdějších předpisů.

5a) Vyhláška č. 273/2000 Sb., kterou se stanoví nejvyšší přípustné zbytky veterinárních léčiv a biologicky aktivních látek používaných v živočišné výrobě v potravinách a potravinových surovinách, ve znění pozdějších předpisů.

Nařízení Rady (EHS) č. 2377/90 ze dne 26. června 1990, kterým se stanoví postup Společenství pro stanovení maximálních limitů reziduí veterinárních léčivých přípravků v potravinách živočišného původu, v platném znění.

6) Zákon č. 246/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

7) Zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů.

7a) Ústavní zákon č. 347/1997 Sb., o vytvoření vyšších územních samosprávných celků a o změně ústavního zákona České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění ústavního zákona č. 176/2001 Sb.

~~7b) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009.~~

8) Zákon č. 154/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Ustanovení zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích

§ 13

Zánik silničního vozidla

(1) Obecní úřad obce s rozšířenou působností zapíše zánik silničního vozidla v registru silničních vozidel na základě

a) žádosti vlastníka silničního vozidla jiného než přípojného, pokud silniční vozidlo

1. bylo předáno provozovateli zařízení ke sběru ~~autovraků~~²³⁾ **vozidel s ukončenou životností podle zákona o výrobcích s ukončenou životností** bez odstranění svých podstatných částí,

2. bylo ekologicky zlikvidováno oprávněnou osobou v jiném členském státě,

3. bylo zničeno, nebo

4. zaniklo jinak a o jednání vedoucím k jeho zániku bylo pravomocně rozhodnuto v řízení o přestupku nebo jiném správním deliktu podle zákona upravujícího nakládání s odpady²³⁾ nebo v trestním řízení,

b) žádosti vlastníka přípojného vozidla, pokud přípojně vozidlo zaniklo, nebo

c) oznámení obecního úřadu nebo vlastníka pozemní komunikace, který postupem podle zvláštního zákona²⁴⁾ předal silniční vozidlo provozovateli zařízení ke sběru ~~autovraků~~ **vozidel s ukončenou životností podle zákona o výrobcích s ukončenou životností**.

(2) Zničením silničního motorového vozidla se rozumí takový stav silničního vozidla způsobený jeho havárií, živelní pohromou nebo jiným obdobným způsobem, ve kterém vozidlo nelze předat provozovateli zařízení ke sběru ~~autovraků~~ **vozidel s ukončenou životností podle zákona o výrobcích s ukončenou životností**; za zničení silničního motorového vozidla se nepovažuje jeho rozebrání.

(3) Vlastník silničního vozidla požádá o zápis zániku silničního vozidla nejpozději do 10 dnů ode dne, kdy došlo ke skutečnosti uvedené v odstavci 1 písm. a) nebo b). K žádosti přiloží

a) doklad o ekologické likvidaci silničního vozidla vydaný oprávněnou osobou, jde-li o skutečnost podle odstavce 1 písm. a) bodu 1 nebo 2, neověřuje-li obecní úřad obce s rozšířenou působností ekologickou likvidaci silničního vozidla sám,

b) doklad potvrzující zničení silničního vozidla, vydaný Policií České republiky nebo Hasičským záchranným sborem České republiky anebo obdobným orgánem jiného státu, jde-li o skutečnost podle odstavce 1 písm. a) bod 3,

c) doklad o pravomocném ukončení řízení o přestupku nebo jiném správním deliktu podle zákona upravujícího nakládání s odpady²³⁾ nebo trestního řízení, jde-li o skutečnost podle odstavce 1 písm. a) bodu 4,

d) technický průkaz silničního vozidla,

e) osvědčení o registraci silničního vozidla a

f) všechny vydané tabulky s přidělenou registrační značkou.

(4) Doklady a tabulky podle odstavce 3 písm. d) až f) se k žádosti nepřikládají, pokud byly zničeny spolu s vozidlem.

(5) Splnění podmínky podle odstavce 1 písm. a) bod 1 ověří obecní úřad obce s rozšířenou působností v evidenci podle zvláštního právního předpisu²³⁾ **informačním systémem pro vedení informací o vozidlech s ukončenou životností podle zákona o výrobcích s ukončenou životností**, jde-li o silniční vozidlo kategorie M1 nebo N1.

(6) Obecní úřad obce s rozšířenou působností při zápisu zániku silničního vozidla dále

a) odebere osvědčení o registraci silničního vozidla a všechny vydané tabulky s přidělenou registrační značkou a

b) vyznačí v technickém průkazu silničního vozidla záznam o zániku technické způsobilosti vozidla a skončení platnosti technického průkazu.

(7) Vzor žádosti o zápis zániku silničního vozidla stanoví prováděcí právní předpis.

²³⁾ Zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

²⁴⁾ § 19 odst. 3 zákona č. 13/1997 Sb.

§ 37 odst. 4 zákona č. 185/2001 Sb., ve znění zákona č. 188/2004 Sb.

²³⁾ Zákon č. .../2020 Sb., o výrobcích s ukončenou životností.

²⁴⁾ § 105 odst. 3 zákona č. .../2020 Sb., o výrobcích s ukončenou životností.

§ 19b odst. 4 zákona č. 13/1997 Sb.

Ustanovení přílohy zákona o správních poplatcích

Položka 122

a) Udělení pověření⁽⁷²⁾ k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů ————— Kč — 1 000

b) Vydání rozhodnutí⁽⁷²⁾ o udělení souhlasu k provozování zařízení k využívání nebo k odstraňování nebo ke sběru nebo k výkupu odpadů ————— Kč — 500

c) Vydání rozhodnutí⁽⁷²⁾ o udělení souhlasu — k upuštěním od třídění nebo odděleného shromažďování nebo soustředování odpadů ————— Kč — 1 000

d) Vydání rozhodnutí⁽⁷²⁾ o udělení souhlasu — k míšení nebezpečných odpadů navzájem

nebo s ostatními odpady	Kč 1 000
e) Vydání rozhodnutí⁷²⁾ o udělení souhlasu s plánovaným vývozem, dovozem nebo tranzitem odpadů	Kč 6 000

Osvobození

~~Od poplatku podle písmene e) této položky je osvobozeno rozhodnutí o udělení souhlasu s plánovaným vývozem nebo dovozem odpadu, kterým jsou použité pneumatiky (kód odpadu podle OECD - GK020, Položka podle celního sazebníku - 401220).~~

~~72) Zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.~~

a) Udělení pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů podle zákona o odpadech	Kč 1 000
b) Vydání povolení provozu zařízení určeného pro nakládání s odpady nebo povolení k obchodování s odpady podle zákona o odpadech	Kč 500
c) Vydání povolení k upuštění od odděleného soustředování odpadů podle zákona o odpadech	Kč 1 000
d) Přijetí oznámení o přeshraniční přepravě odpadu podle zákona o odpadech	Kč 10 000
e) Vydání rozhodnutí o změně vydaného rozhodnutí v přeshraniční přepravě odpadu podle čl. 17 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 o přepravě odpadů a podle zákona o odpadech	Kč 6000

Osvobození

Od poplatku podle písmene d) a e) je osvobozen příslušný orgán a osoba jednájící jeho jménem podle čl. 22 nebo 24 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 o přepravě odpadů.

Ustanovení zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích

§ 22

Oznamovací povinnost

(1) Dovozece nebo následný uživatel²³⁾, který jako první uvádí na trh Evropské unie na území České republiky směs, která má nebezpečné fyzikálně-chemické vlastnosti nebo nebezpečné vlastnosti ovlivňující zdraví, je povinen do 45 dnů ode dne, kdy tuto směs poprvé uvedl na trh, poskytnout Ministerstvu zdravotnictví informace o jejím vlivu na zdraví

včetně informací o jejím úplném složení a fyzikálně-chemických vlastnostech v elektronické podobě a v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem.

(2) Dodavatel, který na území České republiky uvádí na trh směs z jiného členského státu Evropské unie, která má nebezpečné fyzikálně-chemické vlastnosti nebo nebezpečné vlastnosti ovlivňující zdraví, je povinen do 45 dnů ode dne, kdy tuto směs poprvé uvedl na trh, poskytnout Ministerstvu zdravotnictví informace o jejím vlivu na zdraví včetně informací o jejím složení a fyzikálně-chemických vlastnostech obsažených v bezpečnostním listu v elektronické podobě a v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem.

(3) Výrobce, který uvádí na trh Evropské unie na území České republiky detergent, je povinen do 45 dnů ode dne, kdy tento detergent uvedl na trh poprvé, poskytnout Ministerstvu zdravotnictví informace obsažené v datovém listu podle přímo použitelného předpisu Evropské unie o detergitech²⁴⁾ v elektronické podobě.

(4) Distributor, který na území České republiky uvádí na trh detergent z jiného členského státu Evropské unie, je povinen do 45 dnů ode dne, kdy tento detergent poprvé uvedl na trh, poskytnout Ministerstvu zdravotnictví informace zveřejněné výrobcem podle přímo použitelného předpisu Evropské unie o detergitech²⁴⁾ v elektronické podobě.

(5) Dovozce, následný uživatel nebo dodavatel podle odstavců 1 a 2 a výrobce nebo distributor podle odstavců 3 a 4 je povinen každou změnu informací poskytnutých Ministerstvu zdravotnictví oznámit ve lhůtě 45 dnů od změny informací.

(6) Prováděcí právní předpis stanoví rozsah informací požadovaných podle odstavců 1 až 4.

(7) Výrobce, dovozce, dodavatel nebo následný uživatel, který uvádí předmět na trh, je povinen poskytovat informace podle čl. 33 odst. 1 přímo použitelného předpisu Evropské unie o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek²⁹⁾ do databáze vedené Evropskou agenturou pro chemické látky³⁰⁾.

²³⁾ Čl. 45 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 o klasifikaci označování a balení látek a směsí, o změně a zrušení směrnic 67/548/EHS a 1999/45/ES a o změně nařízení (ES) č. 1907/2006, v platném znění

²⁴⁾ Čl. 9 odst. 3 a příloha VII nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 648/2004 ze dne 31. března 2004 o detergitech, v platném znění.

²⁹⁾ Čl. 33 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES

³⁰⁾ Čl. 9 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 98/2008 ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/851 ze dne 30. května 2018

Přestupky právnických a podnikajících fyzických osob

(1) Osoba, která provádí zkoušení vlastností látek nebo směsí nebezpečných pro zdraví a životní prostředí pro účely tohoto zákona se dopustí přestupku tím, že
a) provádí zkoušení nebezpečných vlastností látky nebo směsi pro účely tohoto zákona a přímo použitelných předpisů Evropské unie^{20), 21)} bez osvědčení podle § 18 odst. 1, nebo

b) v rozporu s § 21 odst. 2 písemně nepotvrdí, že zkoušení nebezpečných vlastností látky nebo směsi bylo provedeno v souladu se zásadami.

(2) Výrobce nebo dovozce se dopustí přestupku tím, že

a) vyrobí nebo doveze látku anebo látku ve směsi nebo předmětu bez registrace nebo oznámení podle přímo použitelného předpisu Evropské unie o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek²⁰⁾, nebo

b) v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o klasifikaci, označování a balení látek a směsí²¹⁾ neoznámí údaje o klasifikaci.

(3) Výrobce se dopustí přestupku tím, že v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o detergitech²⁸⁾ uvede na trh na území České republiky

a) povrchově aktivní látku nebo detergent obsahující povrchově aktivní látku, které nesplňují kritéria biologické rozložitelnosti stanovená přímo použitelným předpisem Evropské unie o detergitech²⁸⁾, nebo

b) prací prostředek pro spotřebitele anebo detergent určený pro automatické myčky nádobí pro spotřebitele.

(4) Výrobce, dovozce nebo následný uživatel se dopustí přestupku tím, že

a) v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek²⁰⁾ uvede na trh nebo používá látku bez povolení,

b) v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o perzistentních organických znečišťujících látkách²⁵⁾ vyrobí, uvede na trh nebo používá látku, nebo

c) v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o klasifikaci, označování a balení látek a směsí²¹⁾ neklasifikuje látku nebo směs před jejich uvedením na trh nebo je klasifikuje odlišně, než stanoví tento předpis.

(5) Výrobce, dovozce, následný uživatel nebo distributor se dopustí přestupku tím, že

a) v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek²⁰⁾ neposkytne informace v dodavatelském řetězci,

b) v rozporu s hlavou VIII přímo použitelného předpisu Evropské unie o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek²⁰⁾ vyrobí, uvede na trh nebo použije látku nebo látku ve směsi nebo předmětu,

c) uvede na trh látku nebo směs klasifikovanou jako nebezpečná, aniž by zajistil její označení a zabalení podle přímo použitelného předpisu Evropské unie o klasifikaci, označování a balení látek a směsí²¹⁾,

d) v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o klasifikaci, označování a balení látek a směsí²¹⁾ neuchovává doklady o splnění požadavků na klasifikaci a označování látky nebo směsi po dobu, po kterou je tato látka nebo směs uváděna na trh, a po dobu 10 let od posledního uvedení na trh nebo je neposkytne na vyžádání příslušným správním orgánům,

e) v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o klasifikaci, označování a balení látek a směsí²¹⁾ neuvede informace o nebezpečnosti v nabídce nebezpečné látky nebo směsi, která umožňuje uzavření kupní smlouvy bez znalosti informací uvedených na štítku nebo obalu látky nebo směsi,

f) v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek²⁰⁾ neuchovává veškeré informace vyžadované pro plnění jeho povinností po dobu, po kterou je látka nebo směs uváděna na trh, a po dobu 10 let od posledního uvedení na trh.

(6) Vývozce nebo dovozce se dopustí přestupku tím, že

a) v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o vývozu a dovozu nebezpečných chemických látek²⁶⁾ doveze nebo vyveze látku, nebo

b) v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o vývozu a dovozu nebezpečných chemických látek²⁶⁾ neposkytne Ministerstvu životního prostředí informace o dovozu a vývozu.

(7) Vývozce se dopustí přestupku tím, že v rozporu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/852 vyveze rtuť, její sloučeniny nebo směsi nebo vyveze výrobky s přidanou rtutí.

(8) Dovozce se dopustí přestupku tím, že v rozporu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/852 doveze rtuť, její sloučeniny nebo směsi nebo doveze výrobky s přidanou rtutí.

(9) Osoba se dopustí přestupku tím, že v rozporu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/852

a) vyrobí výrobek s přidanou rtutí,

b) použije ve výrobním procesu nebo novém výrobním procesu rtuť nebo její sloučeniny,

c) vyrobí nový výrobek s přidanou rtutí nebo jej uvede na trh, nebo

d) použije volně balenou rtuť.

(10) Následný uživatel se dopustí přestupku tím, že v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek²⁰⁾

a) nevyhotoví zprávu o chemické bezpečnosti nebo neposkytne Evropské agentuře pro chemické látky stanovené informace, nebo

b) neurčí nebo neuplatňuje vhodná opatření k náležitému omezení rizik identifikovaných

1. v bezpečnostních listech, které mu byly poskytnuty,

2. ve svém vlastním posouzení chemické bezpečnosti, nebo

3. v jakýchkoli informacích o opatřeních k řízení rizik, které mu byly poskytnuty.

(11) Žadatel o registraci se dopustí přestupku tím, že v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek²⁰⁾

a) neposkytne Evropské agentuře pro chemické látky stanovené informace,

b) nestanoví nebo neuplatňuje vhodná opatření k náležité kontrole rizik zjištěných při posouzení chemické bezpečnosti nebo je nedoporučí v bezpečnostních listech,

c) neuchovává zprávu o chemické bezpečnosti nebo ji neaktualizuje, nebo

d) neaktualizuje své registrační údaje doplněním informací, které nově zjistil, nebo je nepředloží Evropské agentuře pro chemické látky.

(12) Dovozce, následný uživatel nebo dodavatel, který jako první uvádí na trh na území České republiky směs, která má nebezpečné fyzikálně-chemické vlastnosti nebo nebezpečné vlastnosti ovlivňující zdraví, se dopustí přestupku tím, že neposkytne Ministerstvu zdravotnictví informace podle § 22 odst. 1 nebo 2.

(13) Výrobce nebo distributor, který uvádí na trh na území České republiky detergent, se dopustí přestupku tím, že

a) uvede na trh detergent, aniž by zajistil jeho označení podle přímo použitelného předpisu Evropské unie o detergencích²⁸⁾,

b) uvede na trh detergent, který nespĺňuje omezení obsahu fosforečnanů a jiných sloučenin fosforu podle přímo použitelného předpisu Evropské unie o detergencích²⁸⁾, nebo

c) neposkytne Ministerstvu zdravotnictví informace podle § 22 odst. 3 nebo 4.

(14) Dovozce, následný uživatel, dodavatel, výrobce nebo distributor se dopustí přestupku tím, že neoznámí změnu informací poskytnutých Ministerstvu zdravotnictví podle § 22 odst. 5.

(15) Osoba, která uvedla na trh látku nebo směs, která nespĺňuje požadavky na její klasifikaci, balení nebo označování stanovené přímo použitelným předpisem Evropské unie o klasifikaci, označování a balení látek a směsí²¹⁾, se dopustí přestupku tím, že nepozastaví další uvádění této látky nebo směsi na trh podle § 33 odst. 1 písm. a).

(16) Osoba, která uvedla látku nebo látku ve směsi nebo předmětu na trh, aniž splnila povinnost registrace podle přímo použitelného předpisu Evropské unie o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek²⁰⁾, se dopustí přestupku tím, že v rozporu s rozhodnutím příslušného správního úřadu podle § 33 odst. 1 písm. b) nestáhne takovou látku, směs nebo předmět z trhu.

(17) Osoba, která porušila zákaz nebo omezení uvádění na trh látky samotné nebo obsažené ve směsi nebo předmětu podle hlav VII a VIII přímo použitelného předpisu Evropské unie o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek²⁰⁾, se

dopustí přestupku tím, že v rozporu s rozhodnutím příslušného správního úřadu podle § 33 odst. 1 písm. c) nestáhne takovou látku, směs nebo předmět z trhu.

(18) Osoba, která uvedla na trh povrchově aktivní látku nebo detergent obsahující povrchově aktivní látku, které nespĺňují kritéria biologické rozložitelnosti stanovená přímo použitelným předpisem Evropské unie o detergencích²⁸⁾, se dopustí přestupku tím, že nestáhne takovou povrchově aktivní látku nebo detergent obsahující povrchově aktivní látku z trhu podle § 33 odst. 1 písm. g).

(19) Osoba, která uvedla na trh detergent, který nespĺňuje omezení obsahu fosforečnanů a jiných sloučenin fosforu stanovená přímo použitelným předpisem Evropské unie o detergencích²⁸⁾, se dopustí přestupku tím, že nestáhne takový detergent z trhu podle § 33 odst. 1 písm. h).

(20) Osoba, která v rozporu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/852 uvedla na trh nový výrobek s přidanou rtutí, se dopustí přestupku tím, že v rozporu s rozhodnutím příslušného správního úřadu podle § 33 odst. 1 písm. i) nestáhla takový výrobek z trhu.

(21) Výrobce, dovozce, dodavatel nebo následný uživatel se dopustí přestupku tím, že neposkytne informace do databáze Evropské agentury pro chemické látky podle § 22 odst. 7.

~~(21)~~ **(22)** Za přestupky lze uložit pokutu

a) do 5 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 2 písm. a), odstavce 4 písm. a) nebo c), odstavce 5 písm. b) nebo c) nebo odstavců 15 až 17,

b) do 3 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 4 písm. b), odstavce 5 písm. a), d) až f), odstavce 6 písm. a), odstavců 7 až 9, odstavce 10 písm. b), odstavce 11 písm. b), odstavce 13 písm. a) nebo b) nebo odstavců 18 až 20,

c) do 2 500 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 11 písm. a) nebo d),

d) do 1 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a), odstavce 2 písm. b), odstavce 3, odstavce 6 písm. b), odstavce 10 písm. a), odstavce 11 písm. c), odstavce 12 nebo odstavce 13 písm. c), nebo

e) do 500 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. b) ~~nebo~~, odstavce 14 **nebo odstavce 21.**

ROZDÍLOVÁ TABULKA NÁVRHU PRÁVNÍHO PŘEDPISU S PŘEDPISY EU

Zákon, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpadech a zákona o výrobcích s ukončenou životností		Směrnice Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 98/2008 ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/851 ze dne 30. května 2018		
Ustanovení	Obsah	CELEX č.	Ustanovení	Obsah
§ 22 odst. 7	(7) Výrobce, dovozce, dodavatel nebo následný uživatel, který uvádí předmět na trh, je povinen poskytovat informace podle čl. 33 odst. 1 přímo použitelného předpisu Evropské unie o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek ²⁹⁾ do databáze vedené Evropskou agenturou pro chemické látky ³⁰⁾ .	CELEX 32008L0098	Čl. 9 odst. 1 písm. i)	Členské státy přijmou opatření s cílem předcházet vzniku odpadů. Tato opatření alespoň i) podporují snižování obsahu nebezpečných látek v materiálech a výrobcích, aniž by byly dotčeny harmonizované právní požadavky týkající se těchto materiálů a výrobků stanovených na úrovni Unie, a zajišťují, aby každý dodavatel předmětu ve smyslu čl. 3 bodu 33 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 (*) poskytoval informace v souladu s čl. 33 odst. 1 uvedeného nařízení od dne 5. ledna 2021;
§ 34 odst. 21	Výrobce, dovozce, dodavatel nebo následný uživatel se dopustí přestupku tím, že neposkytne informace do databáze Evropské agentury pro chemické látky podle § 22 odst. 7.	CELEX 32008L0098	Čl. 36 odst. 2	Členské státy stanoví předpisy o sankcích použitelných v případě porušení této směrnice a přijmou všechna opatření nezbytná k zajištění jejich provádění. Sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.
§ 34 odst. 22	(22) Za přestupky lze uložit pokutu e) do 500 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. b), odstavce 14 nebo odstavce 21 .	CELEX 32008L0098	Čl. 36 odst. 2	Členské státy stanoví předpisy o sankcích použitelných v případě porušení této směrnice a přijmou všechna opatření nezbytná k zajištění jejich provádění. Sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Číslo předpisu EU (kód CELEX)	Název předpisu EU
32008L0098	Směrnice Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 98/2008 ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/851 ze dne 30. května 2018